

Mogens Holm-udvalgets betænkning April 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-0604-mogens-holm-betaenkning.pdf>

Brian Mikkelsen, November 2006, kommentar: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061110-kulturministeren.pdf>

Spørgsmål i Folketinget, November 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061115-folketinget.pdf>

Lovforslaget med bemærkninger. Behandlingen i Folketinget, 2007.
Lovteksten både i den vedtagne og den underskrevne udgave:
<http://holberg.nu/egnsteatrene-folketinget-2007.pdf>

Holberg.nu

3/2007:

Egnsteatrene

August 2007 og frem:

August 2007: Mogens Jensen (Socialdemokratiet):
<http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1446>

Kulturminister Brian Mikkelsen giver tilsagn om en »normal« statslig
refusionsprocent i overgangssituationen i 2008: [http://www.kum.dk/
sw60764.asp](http://www.kum.dk/sw60764.asp)

Kunststyrelsen har opslået stillingerne som egnsteaterkonsulenter
(November 2007): [http://holberg.nu/dokumenter/071123-
Egnsteaterkonsulenter.pdf](http://holberg.nu/dokumenter/071123-Egnsteaterkonsulenter.pdf)

Kulturminister Brian Mikkelsen har underskrevet bekendtgørelsen
om egnsteatre (træder i kraft ved nytår 2007/2008):

Hans udtalelse i dén anledning.

Bekendtgørelsen i PDF-format (fortryk) (Ministeriet tager forbehold
for eventuelle korrekturfejl af fortrykket).

Kommentar til Ministeren's muntre juleord fra Brygger Mikkelsen's
Kalundborg

Alle papirer i én pdf-fil: [http://holberg.nu/egnsteatre-2006-2007-alle.
pdf](http://holberg.nu/egnsteatre-2006-2007-alle.pdf)

[ca. 1,5 MB. Bemærk PDF'ens bogmærkefunktion]

2008 er et overgangsår

»2008 er et overgangsår, hvor vi skal vænne os til de nye regler, og hvor der er oprettet mange nye teatre. Vi vil ikke risikere at miste nogle af de nye satsninger eller at nogle af de gamle teatre kommer i klemme. Derfor har vi fundet ekstra penge. Men nu har vi fået de egnsteatre, vi har behov for, og så skal indsatsen koncentreres om dem. Det er ikke meningen, at der skal være et teater i hver eneste by, siger Brian Mikkelsen til Ritzau. Han peger samtidig på, at der aldrig er brugt flere penge på egnsteatrene. Ifølge Kulturministeriet er bevillingen steget fra ca. 38 millioner kroner i 2000 til ca. 67 millioner kroner i 2007. Beslutningen om at give teatrene et pusterum betyder, at de får i alt ca. 4,5 millioner kroner ekstra i 2008.«

Kulturministeren i »Kalundborg Folkeblad« 18.8.2007.

Hellere armlængde end benspænd

- - - Scenekunstudvalget - under Kunstrådet - har udtrykt skepsis mht indførelsen af de nye egnsteaterkonsulenter og mht anvendelsen af kvalitetsmidlerne. Man mener der er afsat for få penge til at ordningen kan få nogen som helst fornuftig mening.

»Proscenium« har en artikel om emnet: <http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1516>.
Se desuden: <http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1518>.

Vi er - her på denne udsigtspost - ganske enige i Scenekunstudvalgets kritik, og vi håber at der vil blive lyttet til den både i ministeriet og i de forskellige politiske partier, men egentlig falder den rigeligt sent, eftersom indførelsen af de nye konsulenter osv. jo ikke hviler på Brian Mikkelsen's forestående bekendtgørelse, men på de underliggende lovændringer tidligere på året.

Stod det til os, så justerede man - snarest muligt - den kommende konsulentordning til én, der lå helt uden for ministeriet og de tilknyttede bevillingsgivende organer. En konsulentordning der har med kunst og kultur at gøre vil nemlig virke bedst, hvis den er »privat« - omend gerne offentligt finansieret. Så kunne man på teatrene og i kommunerne søge fagkyndigt råd og relevant bistand uden mindste risiko for samtidig at komme på en grå eller sort liste i bevillingsmæssig henseende, for ikke at tale om at man så også kunne undgå at visse »darlings« ad denne vej fandt hurtigere ned i en kasse med støttekroner. En sammenblanding af konsulentvirksomhed og bevillingsfordeling er grundlæggende usund, og den repræsenterer et veritabelt tilbageskridt, både ud fra et alment politisk og et kunstnerisk synspunkt. Skulle den blive indført som tænkt, burde den afskaffes eller omlægges, så snart der var politisk mulighed for det.

Man må formode at den nuværende minister synes godt om sin ordning, siden han har foreslået den med så stor en entusiasme. Men havde det været en minister fra den nuværende opposition der havde stået bag selv samme forslag, ville han have været mere end skeptisk. Det er imidlertid ikke så meget den aktuelle ministers partifarve der plager os, som tanken om at ordentlig rådgivning overhovedet kunne have med partifarve at gøre. Så, skulle vi foreslå Brian Mikkelsen noget, ville det være at følge en fundamental skepsis mod statens - systemindbyggede - interesse i at blande sig i alle ting og især dem der har med levende kunst at gøre.

NVA & BA, 24.9.2007

Brian Mikkelsen's udkast til bekendtgørelse

En kommentar fra Brygger Mikkelsen's Kalundborg

Af Niels Vandrefalk Andersen & Bjørn Andersen

(NVA er skuespiller og leder af Holberg-Teatret, BA er kultursociolog og konsulent ved samme)

Kulturministeren har i juni 2007 udsendt udkast til ny bekendtgørelse om egnsteatrene; udkastet er sendt til dem der er *høringsberettigede* - og man har bedt om at få svar senest 21. august. Udkastet kan findes her til sidst i dette nummer sådan som vi har modtaget det »ude fra byen«, bortset fra at vi har justeret en smule i typografien og tydeliggjort de temmelig vigtige ord: *minimum* og *maksimum*.

Har du lyst til at sende os en kommentar, et spørgsmål, et forslag til en forbedring eller én med krabasken, er du meget velkommen - brug fx 'kontaktmuligheden' øverst th på denne side. Hvis vi trykker dine bemærkninger op, gør vi det selvfølgelig kun efter aftale.

Ministerens hensigter

Udkastet bygger på de ændringer til Teaterloven som Folketinget vedtog i maj 2007 med 60 stemmer for (V, DF og KF) og 48 stemmer imod (S, RV, SF og EL).

Da Kulturministeren foreslog ændringerne begrundede han dem sådan:

Ifølge lovforslaget vil refusionsprocenten for statsrefusion af kommunale tilskud til egnsteatre fremover blive fastsat på finansloven, frem for som hidtil at være fastsat i selve teaterloven til 50 pct.

Lovforslaget indeholder endvidere en række foranstaltninger, der skal skabe yderligere kvalitetsforbedringer på området. Der indføres en række skærpede krav for at teatre kan indgå i ordningen, herunder krav til egenproduktion, kontinuerlig drift og fast scene.

Desuden indføres en ordning med egnsteaterkonsulenter, der skal evaluere egnsteatrene og rådgive dem om kvalitetsudvikling. I den forbindelse får konsulenterne rådighed over en kvalitetsudviklingspulje. Som en yderligere kvalitetssikring får egnsteaterkonsulenterne mulighed for på baggrund af deres evalueringer af et egnsteaters kvalitet at indstille til Kunstrådet, at refusionen af kommunale tilskud til det pågældende teater bortfalder.

Efter lovforslaget vil der fortsat være mulighed for af bevillingen til egnsteatre at yde statstilskud til erstatning for amtslige tilskud, der bortfaldt pr. 1. januar 2007 som følge af amternes nedlæggelse.

[Citat fra 'skriftlig fremsættelse' 31.1.2007. Sagsforløbet i Folketinget kan findes på: <http://holberg.nu/egnsteatrene-folketinget-2007.pdf> - klik evt. på teksten her tv].

Det fremgår tydeligt at Ministeren havde flere hensigter. Han ville - som det ene - have låst den statslige støtte til et maksimum. Hvert år skal det afgøres på Finansloven hvilket beløb der skal bruges til refusion, og refusionen må ikke overstige 50 %, men kan sagtens blive en del mindre.

Det er der - principielt set - ikke noget odiøst i, især ikke når man ser tingene fra centrum af København. Det er helt legitimt at landets kasseimester, Finansministeren, sikrer sig at der er styr på statens udgifter, også på så lille et område som støtten til egnsteatrene.

Men jo tættere man kommer på det sceniske liv, desto mere usikkert vil fremtiden tegne sig. Den budgetmæssige sikkerhed som Finansministeren har sikret sig for sit vedkommende vil med stor sandsynlighed sætte sig igennem som budgetmæssig *usikkerhed* for egnsteatrene - og dermed også for kommunerne.

At det er gået denne vej er ikke en tilfældig konsekvens, noget der ligefrem er kommet bag på Ministeren, men tværtimod noget der er *tilsigtet*; Regeringen og Dansk Folkeparti mener nemlig at tiden er kommet til at egnsteatrene ikke længere skal »have først«, men at de skal støttes på lige fod med andre kulturprojekter. Dette fremgår tydeligt af de bemærkninger der ledsagede lovforslaget:

Kommuners og amters engagement i egnsteaterområdet er steget kraftigt i de forudgående år. Staten skal på grund af den lovbundne refusionsordning matche de stigende kommunale tilskud med et tilsvarende beløb. Fra 1999 til 2007 er statens udgifter til egnsteater således steget med i alt 86 %. Antallet af egnsteatre var i 2006 på 28 i alt, og i 2007 forventes yderligere 3 teatre at starte virksomhed.

Den hidtidige lovbundne refusionsordning har været begrundet i et ønske om at give egnsteaterområdet en særstilling for at sikre netop den kraftige vækst, som har fundet sted. Den lovbundne refusionsordning har hidtil været indrettet således, at refusion af egnsteatertilskud gik forud for andre prioriteringer på kulturområdet. Hidtil har fortolkningen været, at de stigende udgifter skulle finansieres inden for kulturområdet. Stigningen i udgifterne til egnsteatrene har således betydet tilbageholdenhed andre steder på kulturbudgettet. Det har været udtryk for et bevidst politisk ønske om at prioritere udbredelsen af egnsteatre.

Imidlertid har omfanget af egnsteatervirksomhed nu nået et så bredt og solidt niveau, at et flertal i folketinget bestående af regeringen og Dansk Folkeparti ikke finder, at der er behov for en særstilling. I forbindelse med indgåelse af aftalen om finansloven for 2007 indgik regeringen og Dansk Folkeparti derfor en aftale om at afskaffe den lovbundne refusion og i stedet erstatte med en refusionsordning, hvor de årlige tilskudsprocenter fastsættes på finansloven.

[Fra: <http://holberg.nu/egnsteatrene-bem-til-lf-2007.pdf> - klik evt. på teksten tv].

Den aktuelle høring drejer sig *kun* om den konkrete udmøntning af de nye principper. Hvad man derfor kan gøre nu er - hvad selve principperne angår - ikke så meget, nærmest ingenting.

Hvad man *kan* nu er at arbejde for at sikre størst mulig sikkerhed og forvaltningsmæssig ordentlighed for teatre og kommuner inden for de nye principper - og samtidig at sikre at der samles solide erfaringer i de kommende år.

Hvis man derimod ser lidt ud i fremtiden, stiller tingene sig heldigvis anderledes, for selvfølgelig kan reglerne blive ændret, hvis udviklingen fører til uheldige

resultater, og hvis der - samtidig - er flertal for det i Folketinget. Der skal ikke så meget til, før dét flertal - der stod bag vedtagelsen - er forsvundet ved næste valg; det politiske billede synes at have ændret sig en del i de seneste måneder.

Det andet af ministerens formål var at han ville styrke kvaliteten af egnsteatrene. Egnsteatrene skal være professionelle foretagender med kontinuerlig drift og fast scene, og området skal - som noget nyt - have tilknyttet to-tre egnsteaterkonsulenter, foreløbig én fra Vestdanmark, én fra Østdanmark og måske én til.

At man vil sikre og styrke kvaliteten er - i sig selv og hvis man tager tingene ordret - en meget glimrende ting.

Det er fremragende at man vil støtte teatre og kommuner med professionel rådgivning, at man vil sætte ressourcer af til en videreudvikling af området osv. Men man kan selvfølgelig have sin tvivl om hvad to-tre rare mennesker med teatermæssig og driftsmæssig indsigt kan udrette med en lille pose penge, men måske *kan* den nye ordning virkelig blive nyttig for egnsteatrene - og dermed også for kommunerne? Det vil vise sig i de kommende år, det kan man ikke sige nu, selv om man må have sine tvivl.

Egnsteatrenes særlige karakter

Dét der skal bære et egnsteater, må være dets engagement og dets professionalisme, det må være dets evne til at komme lokalsamfundet i møde ved at spille noget der har lokal betydning.

Selvfølgelig skal hvert enkelt egnsteater - som udgangspunkt - have en fast base og spille på en fast scene, men hvis det skal få *virkelig* betydning, skal det spille hvor publikum er, også dét publikum der slet ikke sér sig selv som et fast teaterpublikum. Hvad der er det vigtigste det enkelte sted, må bero på de lokale forhold og på de særlige omstændigheder bag det enkelte egnsteater. Når Kulturministeren og Folketingets flertal er så forhuppet på at ethvert egnsteater skal spille på en fast scene, skyldes det formentlig at man bruger en særlig optik, at man ser egnsteatrene som et *supplement*.

Et egnsteater må - generelt - være et teater som - for blot at tage ét eksempel - har et godt tilbud til børn og unge, både repertoiremæssigt og ved at arrangere samarbejdsprojekter med folkeskoler, ungdomsuddannelser og musikskoler (se nedenfor om dramapædagogik i den midt- og vestsjællandske kulturaftale). De bærende ord må i denne forbindelse være faglig styrke, lokalt engagement og bredt samarbejde med skoleverdenen.

Hvis et egnsteater skal blive til noget interessant, skal formålet ikke være at udvikle det til en klon af teatrene i de større byer eller et supplement til dem. Det

skal være noget ganske andet.

For det første er Danmark ikke større end at man sagtens kan tage til byteatrene engang imellem - især hvis man er nogenlunde rørig og når det drejer sig om store forestillinger, og for det andet kommer »*Det Danske Teater*« og flere andre pænt rundt i landets teaterforeninger og viser de større »ting«. Det er slet ikke her at egnsteatrene skal konkurrere, det ville rent ud sagt ikke være til særlig gavn. De skal i stedet etablere deres eget repertoire, de skal have deres egne dramaturger, forfattere, instruktører, skuespillere, musikere, maskemagere, dansere, scenografer, teknikere, ledere og formidlere - og dét er dét de skal støttes i at udvikle.

Et kvalitetsløft af egnsteatrene kan ikke - og slet ikke med de ret beskedne ressourcer der har været nævnt af Ministeren - initieres ovenfra, det må begyndes nedefra og finansieres nedefra - og så *suppleres* »ovenfra«. Nok er kommunerne blevet større, men en satsning på et egnsteater er en stor ting, økonomisk set - og derfor er der brug for at staten støtter energisk, bl.a. for at modvirke dén kraftige geografiske skævvridning og udtynding af lokalsamfundene, der har været i gang i mange år.

Man kunne komme et pænt stykke ad vejen hvis man styrkede mulighederne for at egnsteatrene mødtes, at medarbejderne kom på kurser og fik suppleret deres uddannelse, og at den gensidige erfaringsudveksling blev styrket. Så kunne man undvære den interessante udvikling af dét statslige bureaukrati som de nye egnsteaterkonsulenter også er udtryk for.

Noget der må undre

Der siges - i bemærkningerne til lovforslaget - meget pæne ting om egnsteatrene, men man kan dog være i tvivl om hvad hensigten egentlig er. Vil man styrke egnsteatrene og det lokale initiativ - eller er man mere ude på at få styr på tingene? Ministeren skriver:

Egnsteatrene er et vigtigt supplement til de store teaterinstitutioner i alle egne af landet, og er med til at sikre teaterudbuddet uden for de større byer. Egnsteatrene har alle hjemsted udenfor København, Frederiksberg, Århus, Odense og Aalborg Kommuner, hvis mindre teatre er omfattet af ordningen for små storbyteatre.

Et vigtigt supplement? Hvad mener man? Det lyder i sammenhængen nærmest som om man betragter egnsteatrene som en erstatning for den *ægte* vare, storbyteatret?

Der er vel nok en fødelinie fra egnsteatrene til teatrene i byerne. Gode lokale teaterfolk udvikler sig, bliver opdaget og får udfordringer i de store byer. Men helt

grundlæggende er egnsteatrene noget helt andet end byteatrene, for slet ikke at tale om storbyteatrene. Frem for alt har egnsteatrene en *helt* anden og direkte kontakt til deres publikum end byteatrene har. Det er denne særegenhed - hvad det direkte angår - der skal sættes på - foruden på nærkontakten til lokalsamfundet.

Egnsteatre er altså noget *andet*, ikke et supplement til storbyteatrene. Det kunne for den sags skyld lige så godt være byteatrene der var supplement til dét der blev udrettet af de professionelle egnsteatre, men grundlæggende er der tale om to forskellige kulturområder; egnsteatret er - her er vi enige - ikke »dilettant« eller lystigt amatørteater, det skal være fuldt så professionelt som storbyteatrene, men det skal være det på sine egne vilkår - både egensteatrets egne vilkår og lokalområdets egne vilkår.

Sandt at sige står der ikke meget i denne retning - hverken i de ministerielle forarbejder eller i bekendtgørelsesudkastet. Fokus er på styringen af økonomien og på en minutiøs udregning af statstilskuddet med flittig vekslen mellem ordene »minimum« og »maksimum« - og så er der *suppleret* med nogle vage tanker om hvad de nye konsulenter skal beskæftige sig med (fx at fjerne statsrefusionen i visse slemme tilfælde), men det er svært at finde noget kunstnerisk eller lokalpolitisk inspirerende i papirerne. Der er for meget Nybrogade og tilskudsadministration og alt for lidt »Kalundborg« i dem.

Også dét er sket med vilje og kan ikke opfattes som nogen tilfældighed. Ministeren *har* nemlig haft en anden og mere munter intention på bordet, men den er fuldstændig forsvundet; måske skete dét da Regeringspartierne og Dansk Folkeparti - i korridorerne - forhandlede en justering af dét man tidligere havde indgået en bred stemmeaftale om.

Ministerens mere muntre intention

I begyndelsen af marts i år underskrev Brian Mikkelsen en aftale med en række kommuner i Midt-og Vestsjælland - <http://holberg.nu/dokumenter/070306-Kulturaftale-Midt-og-Vestsjaelland.pdf> af 6.3.2007 [klik evt. tv.] - og her man man finde følgende:

Kulturregion Midt- og Vestsjælland overtager statens forpligtelser vedrørende:

- Refusion af kommuners udgifter til køb af forestillinger af børneteater eller opsøgende teater. Refusion vedr. Roskilde, Lejre og Ringsted Kommuner overføres med virkning fra 2008.
- Statens tilskud til kulturregionens egnsteatre.

Refusion af udgifter i forbindelse med afholdelse af børneteaterfestivaler indgår ikke i de børneteaterrefusionsmidler, der lægges ud til kommunerne. Der kan således i aftaleperioden søges om støtte til dette formål.

Tilskuddet til kulturregionens egnsteatre vil blive genforhandlet, hvis der indføres ny lovgivning på området, jf. regeringens planer om en ændring af egnsteaterordningen.

Og et andet sted er der en oversigt over de mål der skal nås:

Kapitel 3 Opgaver, mål og resultatkrav for de enkelte kulturområder / temaer

3.1 Teater

Formålet med teatersamarbejdet i kulturregionen er at sikre, at der i Kulturregionen fortsat kan opleves et alsidigt og kvalitetspræget udbud af professionelle teaterforestillinger for såvel børn og unge som voksne.

Målet er, at der i kulturregionen kan opleves forestillinger, der genre-mæssigt går fra de brede forestillinger til de smalle og eksperimenterende forestillinger. Kulturregionen er opmærksom på de udfordringer, teaterformidlingen står over for som følge af ny lovgivning, og vil på den baggrund overveje alternative formidlingsmodeller.

Resultatkrav i aftaleperioden:

1. 2007: Der er udviklet en formidlings- og refusionsordning, der omfatter en bredere kreds af såvel offentlige som private initiativtagere, der ønsker at forestå teaterformidling [Note: Dette forudsætter Kunstrådets godkendelse].
2. 2007: Der er etableret en støtteordning for det kunstnerisk arbejdende amatørteater, der fremmer vilje til kunstnerisk stræben og fordybelse.
3. 2008: Der er udviklet en internetbaseret teaterportal, der præsenterer alle teatertilbud i kulturregionen, og som giver mulighed for billetkøb.
4. 2008: Alle daginstitutioner m.fl. har kendskab til udbuddet af professionelt teater for børn og unge.
5. 2008: Der er udarbejdet en handlingsplan med målsætninger, konkrete initiativer og succeskriterier for andre teaterforhold, som f.eks. spillesteder, publikums mobilitet, teater i relation til kultur og erhvervssamarbejdet, teater i forhold til særlige målgrupper.
6. 2008: Der er etableret dramapædagogiske tilbud evt. i tilknytning til egentlige kulturskoler.

7. 2010: Mindst 50 % af Kulturregionens daginstitutioner m.fl. har haft besøg af/set professionelt teater for børn og unge.
8. 2010: Mindst 50 % af handlingsplanens initiativer for andre teaterforhold er igangsat.
9. 2010: Efterspørgslen efter de dramapædagogiske tilbud er steget fra 2008 til 2010.
10. 2010: Der er i aftaleperioden gennemført mindst to teaterfestivaler placeret i kommuneområdet.

Ud med rammestyningen?

Måske er den vidtgående bemærkning om at Kulturregionen overtager statens forpligtelser vedr. statens tilskud til egnsteatrene en reminiscens fra et tidligere »koncept«, for den passer ikke særlig godt med hverken den nye lov eller udkastet til bekendtgørelse. Ganske vist blev aftalen underskrevet så sent som i marts 2007, men da havde ministeren i virkeligheden allerede lagt sig fast på en helt anden model:

I forbindelse med indgåelsen af en stemmeaftale om vedtagelsen af forslag til lov om ændring af teaterloven (udmøntning af kommunalreformen på teaterområdet) i foråret 2005, viste der sig bred politisk enighed om, at der var behov for at lade vurderinger af egnsteatrenes kvalitet indgå i tilskudsbedømmelsen. I denne forbindelse blev regeringens forslag om at indføre en rammestyret refusionsordning frafaldet.

Noget kunne - som det ses - tyde på at der i Kulturministerens hovede er to sektioner, der ikke har alt for tæt forbindelse med hinanden. Én der interesserer sig for at få styr på tingene - økonomisk og kvalitativt - og én der tænker i hvad der kan komme til at ske af muntre ting ude i det »supplerende« Danmark.

Hvis man ikke tænkte så forholdsvis meget på at styre tingene fra Christiansborgs korridorer og fra Nybrogade, men mere på at udvikle et lokalt funderet demokrati, var det måske en overvejelse værd at kombinere tingene lidt mere kreativt end den nye lovgivning lægger op til? Det kan dog næppe ske inden for de nye lovregler; man må - realistisk set - satse mere på hvad der kan ske med et nyt Folketing og en ny Regering.

Mogens Holm-udvalgets betænkning, April 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-0604-mogens-holm-betaenkning.pdf>

Brian Mikkelsen, November 2006: Kommentar: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061110-kulturministeren.pdf>

Spørgsmål i Folketinget, November 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061115-folketinget.pdf>

Bekendtgørelse om egnsteatre

[Brian Mikkelsen's udkast]

I medfør af § 15 a, stk. 9, § 15 b, stk. 2, og § 15 c, stk. 3, i lov om teater, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som ændret ved lov nr. 519 af 21. juni 2005 og ved lov nr. 460 af 23. maj 2007, fastsættes:

§ 1. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre uden for København, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner.

Kapitel 1

Definition og opgaver

§ 2. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen og som har hjemsted uden for de i § 1 nævnte kommuner. Et egnsteater skal have minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirkosomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et

professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

Kapitel 2

Vedtægter

§ 3. Det enkelte egnsteater udarbejder vedtægter for institutionen.

Stk. 2. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om teatrets navn og hjemsted, formål, bestyrelsens sammensætning og valgmode, ansættelse af teaterledelse, budget, regnskab, revision og årsberetning, vedtægtsændringer, bestyrelsens møder, beslutningsprotokol, beslutningsdygtighed og tegningsret, samt om forhold ved en eventuel ophørssituation.

Stk. 3. Vedtægterne skal godkendes af teatrets bestyrelse og af den/de pågældende kommune(r), eller af Kunststyrelsen, hvis staten er hovedtilskudsyder.

Kapitel 3

Forudsætninger for statsrefusion

§ 4. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte teater, jf. dog § 15, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af en kommune, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen, jf. § 1. Dette gælder uanset om den pågældende kommune yder tilskuddet direkte til et egnsteater eller indirekte via aftaler med andre kommuner eller teatre.

§ 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et *minimum*, som fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette *minimumbeløb*.

Stk. 3. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges i den første aftaleperiode.

§ 6. Statsrefusion af kommunernes årlige driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et *maksimumbeløb*, der fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette *maksimumbeløb*.

Stk. 3. Hvis det samlede offentlige tilskud til et egnsteater overstiger det i stk. 1 nævnte *maksimum* ydes ikke statsrefusion af den del af det kommunale tilskud, der svarer til den samlede overskridelse af maksimumbeløbet.

Kapitel 4

Egnsteateraftalen

§ 7. Egnsteateraftalen, jf. § 4, stk. 1, skal indeholde oplysninger om aftalens parter, aftaleperiode, formål, teatrets virkeområde, de konkrete mål for aftaleperioden, det økonomiske grundlag i hele aftaleperioden, lokalemæssige forhold, genforhandling af aftalen samt forhold ved ophør.

Stk. 2. Egnsteateraftalen skal endvidere indeholde oplysninger om teatrets huslejeudgifter og om finansieringen af disse udgifter.

Stk. 3. Det kommunale tilskud for det enkelte år i aftaleperioden skal være angivet i dette års prisniveau. Såfremt de årlige tilskud ønskes fremskrevet med pris- og lønudviklingen skal den ønskede regulering således indregnes i de beløb, der angives i aftalen.

Stk. 4. Der kan ikke opnås refusion af tilskud, der ikke beløbsmæssigt fremgår af egnsteateraftalen, og der kan ikke i aftalen indføres genforhandlingsklausuler, der muliggør forhøjelse af det samlede kommunale tilskud i aftaleperioden.

Stk. 4. Kunststyrelsen kan udarbejde en vejledning om egnsteateraftaler og i øvrigt bistå kommuner og teatre ved udarbejdelse af egnsteateraftaler.

Stk. 5. Kunstrådet skal have mulighed for at kommentere forslag til egnsteateraftaler.

Stk. 6. Kunststyrelsen påser, at egnsteateraftalen opfylder betingelserne i § 4-7 og § 11, og godkender den endelige aftale.

Kapitel 5

Ansøgningsfrist

§ 8. Senest 1. april forud for det finansår, hvor en egnsteateraftale forventes at træde i kraft, fremsender kommunerne forslag til aftale, der opfylder bekendtgørelsens betingelser, og hvor det samlede kommunale tilskud til egnsteatret er fastlagt, til Kunststyrelsen. Dette gælder både for nye aftaler og for forlængelse af gældende aftaler.

Stk. 2. Det i det indsendte forslag angivne samlede kommunale tilskud kan ikke forhøjes i den endelige aftale

Stk. 3. Kunststyrelsen offentliggør 1. maj en minimumsrefusionsprocent for det kommende år, baseret på budgetoverslaget i indeværende års finanslov, og dermed med forbehold for den faktiske bevilling.

Stk. 4. Den underskrevne aftale fremsendes til Kunstrådet til orientering senest den 31. december forud for det finansår, hvor egnsteateraftalen træder i kraft.

Kapitel 6

Beregning og udbetaling af statsrefusion og særligt statsligt tilskud

§ 9. Statsrefusion af de kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for en beløbsramme fastlagt på finansloven.

Stk. 2. Refusion kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter.

Stk. 3. Såfremt refusionsprocenten overstiger 50, anvendes den resterende bevilling til tilskud til kvalitetsudvikling for egnsteatre, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 4. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finanslovens fastsatte bevilling til egnsteaterrefusion og de samlede refusionsberettigede kommunale driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 5. Ved beregning af refusionsprocenten efter § 9, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til egnsteatre, som i overgangsfasen jf. stk. 6 er omfattet af en egnsteateraftale med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Stk. 6. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler, fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

§ 10. Staten yder et særligt driftstilskud til egnsteatre, der tidligere modtog tilskud fra en eller flere amtskommuner.

Stk. 2. Den del af statstilskuddet, som udgøres af statens tidligere refusion af amtstilskud, kan reguleres med den årlige refusionsprocent, der gælder for de kommunale tilskud til egnsteatre.

§ 11. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk.2. Ved husleje forstås i denne bekendtgørelse lejeudgifter eller tilsvarende udgifter til lokaler og bygninger, som teatret disponerer over. Udgifter til lokale- og bygningsdrift som f.eks. udgifter til lys, vand, varme og rengøring betragtes ikke som husleje.

Stk. 3. Kunststyrelsen afgør, om et tilskud skal betragtes som tilskud til husleje.

§ 12. Kunststyrelsen varetager på Kulturministeriets vegne administrationen af statens bevilling til egnsteatre. Statens refusion og tilskud udbetales kvartalsvis ved kvartalets begyndelse.

Kapitel 7

Teaterledelse

§ 13. Der må ikke uden Kulturministeriets samtykke gøres indskrænkninger i teaterledelsens ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om repertoire, engagement og øvrige kunstneriske spørgsmål, jf. teaterloven § 31, stk. 2.

Kapitel 8

Egnsteaterkonsulenter

§ 14. Kunststyrelsen ansætter op til 3 egnsteaterkonsulenter.

Stk. 2. Der ansættes mindst en konsulent fra Østdanmark og en fra Vestdanmark.

Stk. 3. Konsulenternes hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. Bl.a. indgår følgende opgaver:

- 1) At yde rådgivning og bistand til kvalitetssikring og udvikling af egnsteatrene.
- 2) At yde rådgivning og bistand i forbindelse med etablering af nye egnsteatre.
- 3) At fordele tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene, jf. § 17.
- 4) At foretage evalueringer i dialog med egnsteatre og kommuner, jf. § 15.

Stk. 4. Kunststyrelsen udarbejder et kommissorium for konsulenternes virke med nærmere beskrivelse af deres arbejdsopgaver mv.

Stk. 5. Konsulenterne udarbejder årligt en rapport om deres virke.

Stk. 6. Konsulenterne ansættes af Kunststyrelsens direktør efter indstilling fra et ansættelsesudvalg bestående af repræsentanter for Foreningen af

Små Teatre (FAST) og Børneteatersammenslutningen (BTS), Kunstrådet og Kunststyrelsen.

Stk. 7. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelse kan ikke finde sted.

§ 15. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 2. Evaluering finder også anvendelse for egnsteatre under egnsteateraftaler, der er indgået inden denne bekendtgørelses ikrafttræden.

Stk. 3. Konsulenterne udarbejder i dialog med teaterbranchen koncepter for evalueringer efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Såfremt egnsteaterkonsulenterne efter en evaluering i henhold til stk. 1 og 2 vurderer at teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke synes mulig, kan egnsteaterkonsulenterne indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 9 og statstilskud efter § 10 bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 5. Såfremt et teater, der på væsentlige punkter er identisk med et teater, for hvilket der tidligere er truffet afgørelse om ophør af statsrefusion, søger optagelse i egnsteaterordningen, udarbejder egnsteaterkonsulenterne en indstilling til Kunstrådet om hvorvidt det pågældende teater kan forventes at leve op til de generelle kvalitetskrav, der stilles til egnsteatre. Kunstrådet træffer på baggrund af denne indstilling afgørelse om, hvorvidt der kan opnås adgang til statsrefusion for tilskud til det pågældende teater.

§ 16. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 2, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der var gældende før lovens ikrafttræden.

Kapitel 9

Kvalitetsudvikling

§ 17. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 14.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne træffer beslutning om fordeling af tilskud, jf. stk. 1. Egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Egnsteaterkonsulenterne udarbejder kriterier for fordeling af midler fra udviklingspuljen. Kriterierne godkendes af Kunstrådet.

Kapitel 10

Regnskab og revision

§ 18. Revideret regnskab for et egnsteater godkendes af den kommune, der yder det største driftstilskud. Er staten hovedtilskudsyder godkendes regnskabet dog af Kunststyrelsen.

Stk. 2. Kommunen indsender det godkendte regnskab til Kunststyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Regnskabet skal følge den til enhver tid gældende kommunale regnskabsinstruks.

Stk. 4. Hvor staten er hovedtilskudsyder, skal det reviderede regnskab godkendes af Kunststyrelsen og følge den til enhver tid gældende regnskabsinstruks fra Kunststyrelsen.

Stk. 5. Afgivne tilsagn kan bortfalde, og udbetalt refusion og tilskud kan kræves tilbagebetalt, i tilfælde hvor tilskudsmodtager ikke opfylder refusions- og tilskudsbetingelserne eller ikke gennemfører den forudsatte aktivitet.

Kapitel 11

Ikrafttræden

§ 19. Bekendtgørelsen træder i kraft den dd.mm.åå.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 364 af 26. april 2006 om statsrefusion af kommunernes og amtskommunernes driftstilskud til egnsteatre ophæves.

Kulturministeriet, den dd. mm. 2007

Brian Mikkelsen

**Kulturminister Brian Mikkelsen har underskrevet
egnsteaterbekendtgørelsen 07.12.2007 og har i dén anledning udsendt en
udtalelse.**

Ministeriets pressemeddelelse [11.12.2007]:

Fra 1. januar 2008 træder en ny bekendtgørelse om egnsteater, som indfører den nye egnsteaterordning, i kraft. Med henblik på at sikre en tilpasningsperiode i forhold til den nye rammestyringsordning vil kulturministeren sikre, at alle kommuner, der yder tilskud til egnsteater, også i 2008 vil få en statslig refusion på 50 pct. Rammestyningen er imidlertid kun ét element i den nye ordning.

Kulturminister Brian Mikkelsen udtaler:

”Vi har et fantastisk levende egnsteatermiljø, hvor man virkelig brænder for det, man laver. Under den nuværende regering har vi gennemført en kraftig stigning i den økonomiske støtte til området. Således var bevillingen til egnsteater i år 2000 på knapt 38 mio. kr (i 2007-priser), mens den i 2008 stiger til omkring 69 mio. kr. Der er tale om en helt unik stigning i den økonomiske støtte til et enkelt område, og jeg er glad for, at vi kan sikre en fortsat styrkelse af dette afgørende område indenfor en bæredygtig økonomisk ramme.

Den nye egnsteaterordning rummer en hel række elementer, der kommer til at sikre en endnu højere kvalitet i teaterudbuddet: Skærpede krav til omfanget af teatrenes produktion; en konsulentordning, der skal hjælpe teatrene med at videreudvikle deres arbejde; og sikkerhed for, at hvert eneste teater i ordningen arbejder på et højt, kunstnerisk niveau.

Samtidig er det vigtigt for mig, at den nye rammestyringsordning ikke skaber økonomisk usikkerhed for teatrene. De vil, nøjagtig som før, være sikret deres midler gennem flerårige aftaler. Med den nye ordning har forligspartierne nemlig ønsket at understrege kommunernes hovedansvar for egnsteatrene.

Vi har fået nye storkommuner med en størrelse og en økonomisk kapacitet, som virkelig kan løfte egnsteateropgaven. Derfor er jeg ikke bange for at sige til kommunerne, at hvis de vil være med, så må de også være parate til at tage ansvar, og sikre deres egnsteater en fast økonomi, selv om de ikke ved præcis, hvor stor den statslige refusion bliver. De skal gå ind i det, fordi de virkelig vil det, og fordi de tror på en satsning på det lokale teater.

Af samme grund er overgangsordningen i 2008 også netop kun en overgangsordning. Bevillingen i 2009 vil blive den, som blev aftalt i forbindelse

med finanslovsaftalen om den nye egnsteaterordning. Det betyder i sig selv et betragteligt ekstra løft i forhold til den ellers historisk høje bevilling i 2007.

På den baggrund må jeg endnu engang understrege, at de bevillinger til egnsteater, som blev sikret med finanslovsaftalen, er udtryk for massiv statslig prioritering af egnsteaterområdet. Det er det høje niveau, vi vil holde, og det er et niveau, jeg som kulturminister er rigtig stolt af.”

Bekendtgørelsen i PDF-format (fortryk), klik hér tv (Ministeriet tager forbehold for eventuelle korrekturfejl af fortrykket)

HolbegTeatret, Kalundborg december 2007

Ministerens muntre juleord

Brian Mikkelsen's muntre juleord kan resuméres således:

- Bevillingen til egnsteater er fra 2000 til 2008 steget fra 38 mio kr. til 69 mio kr. (2007-priser).
- Ministeren er meget glad for det store lokale engagement.
- Ministeren lægger vægt på at den fremtidige økonomi er 'bæredygtig' (hvorved han tydeligvis mener at de *statslige* bevillinger ikke må løbe løbsk).
- Kvaliteten og professionalismen skal i højsædet; der etableres derfor en konsulentordning og en (mindre) pulje til udviklingsformål.
- Kommunerne skal have hovedansvaret for egnsteatrene, herunder for at sikre at teatrene får en sikker økonomisk ramme at arbejde indenfor.
- Kommunerne kan - med den nye taksameterordning - ikke på forhånd være fuldkomment sikre på hvor stor den statslige refusion vil være i de efterfølgende kalenderår. Derfor må de være indstillet på ikke alene at tage det overordnede ansvar, men også at bære en vis økonomisk risiko - og Ministeren anbefaler at de gør dette med et smil.
- De særlige ekstra overgangstilskud i 2008 skal opfattes som en engangsforestilling. De vil *ikke* blive gentaget, for med udgangen af 2008 er overgangen *slut* for tid og evighed.

Kommentar

Brian Mikkelsen har *ikke* gjort andet end han har stillet i udsigt, da loven blev ændret i maj 2007, og da bekendtgørelsesudkastet blev udsendt i den tidlige sommer i 2007. Bortset fra at han har fremskaffet ekstra midler til at finansiere overgangsåret 2008, da det gik op for alle - til sidst også ham selv - at den selvskabte plage, overgangssituationen, var blevet aldeles umulig - og at han stod til tørre valgtæsk med mester Erik.

Nej, minister Mikkelsen har - i grunden - ikke gjort andet end han har lovet, og vi har et udmærket ordsprog der siger at man ikke skal gøre s.... uret. Dét gælder også i tilfældet minister Mikkelsen. Problemet er imidlertid slet ikke den udskældte og netop underskrevne bekendtgørelse, men *loven*.

Det er rent ud at gnide salt i såret, for nu ikke at bruge værre, men nærliggende ord, når Brian Mikkelsen tydeligt og flere gange opfordrer kommunerne til at vise mod, tage ansvar og risikere penge. Specielt nu hvor der har været besværlige budgetforhandlinger i *mange* kommuner om serviceproblemer på skoleområderne, om voldsomt kontante problemer på kloakområdet, og hvor der samtidig tales om at kommunerne faktisk *skulle* holde sig inden for dén aftale der var indgået med regeringen om udgiftsprovenuet og kommuneskatten:

Kommunerne må være parate til at tage ansvar, og sikre deres egensteater en fast økonomi, selv om de ikke ved præcis, hvor stor den statslige refusion bliver, siger han: Spring dog ud i det!

Tager man ministerens ord efter pålydende, så opfordrer han på det nærmeste til kommunal dumdristighed eller uansvarlighed. Hvilket ikke ligefrem er dét de konservative plejer at rose sig selv af, og *heller ikke* noget der - hvis ministeren virkelig mener hvad han har sagt - virker påfaldende genialt. Der er mange behov der med sikkerhed *skal* dækkes, før man kan komme til dét med engagement, højt humør og økonomisk risikovillighed.

I øvrigt burde vi kunne antage at ministerens regnekunstnere har udarbejdet en økonomisk model, hvoraf man kan sé hvad konsekvenserne vil være for typiske kommuner og egensteatre, herunder for refusionsprocenten og statskassen, hvis kommunerne faktisk vælger at følge ministerens opfordring - og at ministeren vil være så elskværdig at stille disse beregninger til offentlighedens rådighed.

Når ministeren her forleden - i folketingsudvalget - har sagt at der nok skulle være kommuner til at samle dé tilskud op, som andre kommuner af frygt og bæven ville sige nej til, tyder på at han har én eller anden *pick-up-model*. Et sted. Og at denne model øjensynlig bygger på at der er kommuner der *har* økonomiske problemer på teaterområdet, for det er vel kun dér at de »frigjorte« penge kan flyttes hen?

Statsministeren sagde forleden at de nationaløkonomiske professorer burde overveje at skrive lærebøgerne om. Måske kulturministeren her under jul allerede er gået i gang med at skrive kapitlerne om god politisk adfærd om?

Hvis der skal ske ændringer, så er det - som sagt ovenfor - loven der skal ændres; bekendtgørelsen er - til sammenligning - en forholdsvis underordnet ting. De »*slemme*« ting står allerede i loven, der hviler på regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Intet af oppositions- eller 'midter'-partierne er med.

Regeringen har i det aktuelle regeringsgrundlag skrevet: **Regeringen vil invitere til et bredt politisk samarbejde om at nå målene. Det er regeringens bestræbelse og en invitation til alle Folketingets partier. Regeringen ønsker en bred opbakning til et Danmark med endnu bedre muligheder for os alle sammen.**

Tusind tak. Men gælder det også når det drejer sig om egnsteatrene? That's the question.

Eftersom egensteaterordningen - er et overmåde vigtigt kulturelt anliggende - så burde den hvile på et *bredt* politisk flertal, så meget mere som ordningen og dens økonomi skal fungere ude i *kommunerne*. For det første har kommunerne meget forskellige typer af flertal - nogle er venstresnoede, nogle hviler på et solidt borgerligt flertal, nogle er mest til noget midt imellem, men *alle* er generelt meget opsatte på at etablere et samarbejdende demokrati. For det andet skal *kommunerne* nu sikre at *teatrene* får den nødvendige økonomiske sikkerhed; til gengæld får kommunerne en tilsvarende og fuldautomatiseret *usikkerhed*.

Så, ja - der er kommet flere penge til egnsteatrene. men *alle* teatre og *alle* kommuner vil i løbet af meget få år opleve at lige netop *deres* virksomhed vil komme til at miste penge, fordi statstilskuddet mindskes i forhold til det kommunale tilskud.

Ministeren har udtalt sig en smule forskelligt i det sidste års tid. Nu er han *kisteglad* for egnsteatrene, siger han. For ikke længe siden undslap der imidlertid en rigtig grim 'tudse': » *Nu har vi fået de egnsteatre, vi har behov for*«. Så når han *nu* opfordrer kommunerne til *dristighed*, så tror vi mest at han gør det for at drille, for at hævne sig for al dén tumult kommuner, politisk opposition og organisationer - i hans optik - har skabt.

Hvis ministeren imidlertid ville lytte til dét der bliver sagt, og er blevet sagt, så ville han sige: »*Det er ikke drillerier der er brug for nu. Lad os sé at få skabt en situation, hvor man - om ikke nu, så i det næste års tid - siger: Minister Mikkelsen har gjort mange gode ting. Han har styrket Det Kongelige Teater i alle måder og med ganske mange skattebetalte millioner - og han har også etableret en egensteaterordning som alle synes er rimelig. Han har endda smilet til - ikke surt,*

overhovedet ikke surt, men venligt og positivt og fremadrettet«.

Vi gætter på at minister Mikkelsen ret snart - på eget initiativ - vil indbyde til friske forhandlinger. Vi tror at han vil søge at udvide forligskredsen for at nå et bredere accepteret og derfor også fagligt bedre - og *langtidsholdbart* forhandlingsresultat, hvad det nuværende *langt fra* er.

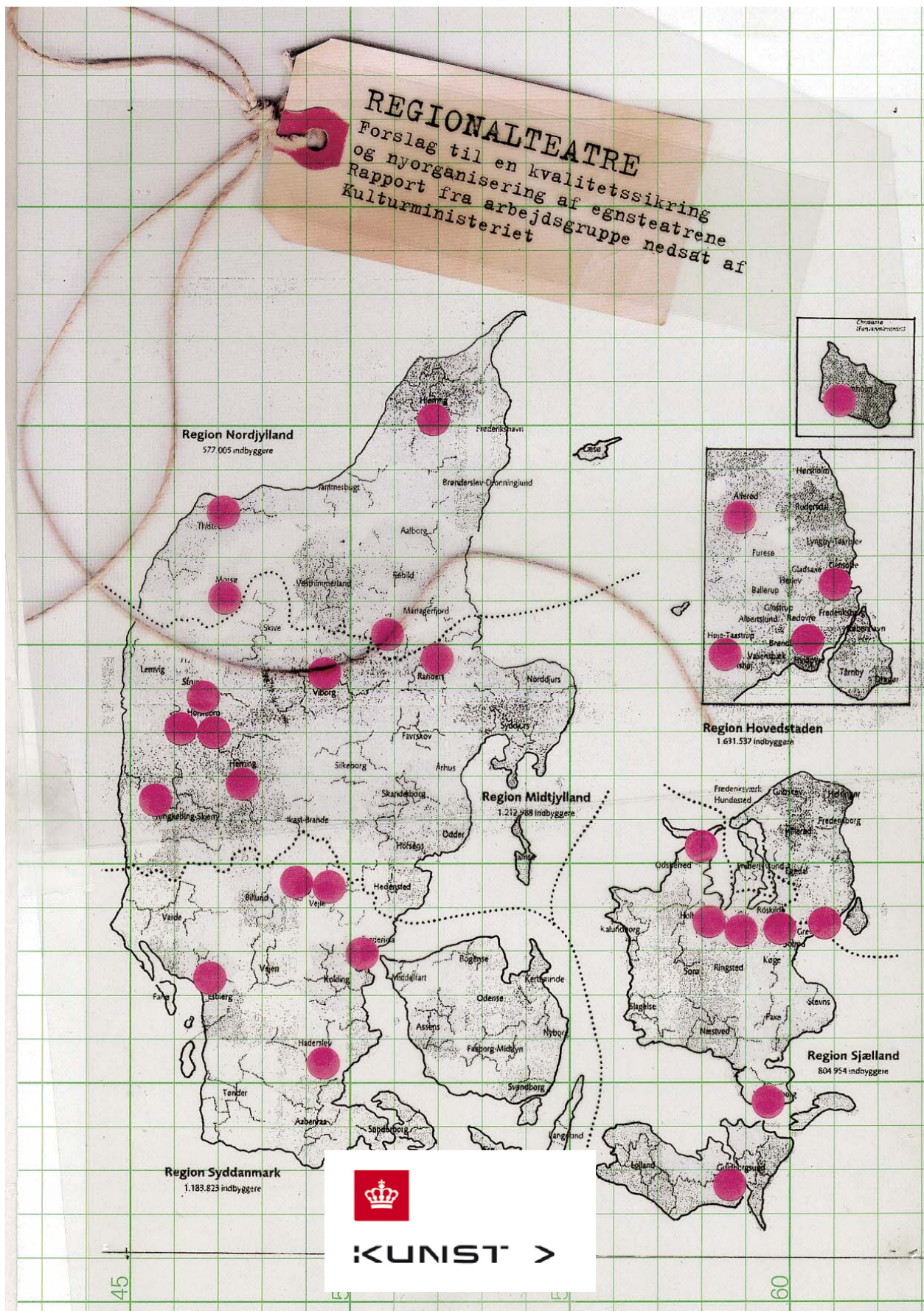
Minister Mikkelsen skal ikke føle sig spor presset, det er netop pointen. Dén slags gør vi ikke hér i fornuftigt selskab. I øvrigt véd han så ganske udmærket at den nuværende ordning 'helt af sig selv' vil ryge i skraldebøtten 3 sekunder efter at folketingsflertallet er skiftet - og der er skrevet et nyt regeringsgrundlag. Dét behøver hverken vi eller andre at sige.

Men hvis regeringen alligevel ikke vil eller tør, så kunne oppositionspartierne bare gå sammen herom - inkl. Ny Alliance. Sværere er det ikke. Vi tvivler meget på at *nogen som helst* skulle mene at det var en god idé at fastholde den *umiddelbart forestående* egnsteaterløsning. Der er mange penge i den. Ja da. Der er sat fokus på professionalisme og kvalitetsudvikling. Ja da. Men økonomien er kommet i urede, og dét kan vi ikke ha', hverken hvis vi bruger den ene eller anden politiske optik - eller én der ligger midt imellem.

Hvad vi ønsker er akkurat hvad Ministeren *selv* siger: Bæredygtighed, men så nytter det ikke at prædike højt humør og risikovillighed - for dét er ord fra en ganske anden ordbog.

Glædelig jul. Også til Minister Mikkelsen her fra Brygger Mikkelsen's Kalundborg

Niels Vandrefalk Andersen (leder af HolbergTeatret) og Bjørn Andersen
(konsulent for samme)

KOLOFON

Forslag til en kvalitetssikring og
nyorganisering af egnsteatrene

Rapport fra en arbejdsgruppe
nedsat af kulturministeren

Kunststyrelsen, april 2006

Kunststyrelsen
Kongens Nytorv 3
1050 København K

INDHOLD

- 3** *Indledning*
- 4** *Sammenfatning af arbejdsgruppens overvejelser og anbefalinger*
- 6** *Egnsteaterbegrebet*
- Refusionsordning uden rammestyring
 - Præcisering af begreb og opgaver
 - Regionalteatre - en tidssvarende betegnelse for de decentrale teatre
- 7** *Arbejdsgruppens svar på kommissoriets fire hovedspørgsmål:*
- EN TILBAGEVENDENDE TEATERFAGLIG KVALITETSVALURDERING
– Ny teaterkonsulentordning – Opgavebeskrivelse - Udpegning og forudsætninger
- EN STÆRK LOKAL FORANKRING
– Udbygning af kommunernes og bestyrelsernes opgaver
- ET TEATERMÆSSIGT HØJT NIVEAU
- Forhøjelse af minimums- og maksimumsbeløbet
- RUM FOR EKSPERIMENTERENDE VIRKSOMHED
- Harmonisering af aftaleperiodens længde
- 11** *Supplement*
DE SMÅ STORBYTEATRE – Egnsteatrenes uheldige fætter
- 12** *Bilag*
- Arbejdsgruppens kommissorium
 - Den nuværende egnsteaterordning
 - Egnsteaterbekendtgørelsen
 - Fakta om egnsteatre

INDLEDNING

I forbindelse med stemmeaftalen mellem regeringen (Venstre og Konservative) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om kommunalreformen på kulturområdet blev der aftalt følgende med hensyn til egnsteatrene:

"Teaterlovsforslagets bestemmelser om indførelse af rammestyling på egnsteaterområdet udgår. Parterne er enige om i løbet af efteråret 2005 at drøfte, hvorledes det sikres, at beslutningen om støtte til egnsteatrene og eventuelt de små storbyteatre sker på baggrund af teaterfaglige kvalitetsvurderinger".

Forligspartierne drøftede i løbet af efteråret 2005 dette spørgsmål, og blev enige om at anmode en arbejdsgruppe om at komme med et forslag, som kan indgå i de videre politiske overvejelser.

Derfor nedsatte kulturminister Brian Mikkelsen i december 2005 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde et forslag til en ny model for fordeling af tilskud til egnsteatre. Oplægget til den nye egnsteatermodel skal – inden for de nuværende økonomiske rammer - sikre:

- et teatermæssigt højt niveau
- en stærk lokal forankring
- en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering, samt
- rum til eksperimenterende virksomhed.

Arbejdsgruppen har bestået af:

Mogens Holm, formand for Foreningen Af Små Teatre (FAST) (formand)

Gitte Kath, instruktør og scenograf, Egnsteatret Møllen

Henrik Køhler, formand for BørneTeater-Sammenslutningen (BTS)

Peter Westphael, leder af Randers Egnsteater

Litten Hansen, næstformand for Kunstrådet

Arbejdsgruppen sekretariatsbetjenes af Kunststyrelsens Scenekunstcenter ved fuldmægtig Mette Sloth Møller.

Der har i perioden 1. januar til 31. marts 2006 været afholdt 6 møder.

Arbejdsgruppen har lagt følgende materiale til grund for udarbejdelsen af rapportens forslag:

- Teaterlov – lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003.
- Lov om ændring af teaterloven – lov nr. 519 af 21. juni 2005.
- Bekendtgørelse om statsrefusion af kommuners driftstilskud til egnsteatre (udkast af 3. april 2006).
- Betænkning nr. 1373 om Teaterstøtte i Danmark (Kulturministeriet 1999).
- Kulturministeriets notat vedr. ændring af egnsteaterordningen (6. oktober 2005).
- Brev fra Kunstrådets Scenekunstvalg af 22. november 2005 vedr. rammestyling.
- Diverse statistisk materiale vedr. egnsteatre og små storbyteatre.

SAMMENFATNING AF ARBEJDS-GRUPPENS OVERVEJELSER OG ANBEFALINGER

Arbejdsgruppen har gennemgået udviklingen indenfor de små teatre siden egnsteaterlovens ikrafttræden i 1979, og analyseret sammenhængen mellem teatrenes organisatoriske/økonomiske fundering og det teatermæssige niveau.

I kraft af egnsteaterordningen har det professionelle teater i Danmark gennemgået en historisk enestående decentralisering. Den ligelige ansvarsfordeling mellem stat og kommune har ført til en markant stigning i antallet af kommuner, der ønsker at investere i teater, som en vigtig del af det lokale kulturliv; og har endvidere betydet, at de nye teatre har kunnet etablere sig i en hensigtsmæssig lokal kontekst, samt at teatrenes kvalitative niveau, målt med en national målestok, generelt har været højt.

På den baggrund konkluderer arbejdsgruppen, at de afgørende forudsætninger for at sikre det kvalitative niveau og bevare den hensigtsmæssige decentrale fordeling af teatrene over hele landet er, at den gældende refusionsordning bevares.

At rammestyre området, altså at underlægge det en på forhånd fastlagt økonomisk ramme, ville få flere uheldige effekter, deriblandt den, at enhver ansats til udvikling ét sted, ville betyde indskrænkning andre steder. Den solidariske stræben efter udvikling og fornyelse, som kendetegner miljøet i dag, ville forsvinde. Det samme ville kommunernes ønske om at påtage sig et medansvar for det regionale teater. Rammestyling af området vil med andre ord modvirke de ønsker om decentralt kvalitetsteater, som ligger til grund for arbejdsgruppens kommissorium.

Med udgangspunkt i kommissoriet anbefaler arbejdsgruppen:

- at den hidtidige betegnelse "egnsteater" erstattes med den mere dynamiske og visionære betegnelse "regionalteater".
- at det nøjere præciseres, hvad et egnsteater/regionalteater er, og hvad det kan være.
- at der etableres et fagligt forum bestående af tre deltidsansatte teaterkonsulenter, som følger teatrene nøje, og som gennem en løbende dialog med såvel teatrene som kommunerne sikrer, at teatrenes kunstneriske niveau fastholdes og udvikles.
- at konsulenterne, i tilfælde af et teaters aktiviteter ikke skønnes at være på et tilstrækkeligt kunstnerisk niveau, og hvis dialogen i løbet af en aftaleperiode ikke fører til de nødvendige forbedringer, skal kunne anbefale til Scenekunstudvalget, at den statslige refusion indstilles.
- at Kunstrådets Scenekunstudvalg efter henstilling fra og i dialog med konsulenterne, skal kunne træffe beslutning om at indstille statsrefusionen i fald det skønnes, at et givent teaters aktiviteter ikke er på højde med de kvalitetskrav, som udvalget lægger til grund for sin øvrige praksis.
- at der tilføjes et kvalitetskriterium i Teaterloven, således at Scenekunstudvalget får mulighed for at træffe en sådan beslutning med henvisning til de kvalitetskrav, som udvalget lægger til grund for sin øvrige praksis.
- at egnsteater/regionalteater-aftaleperioderne harmoniseres til fire år.

- at staten, i de tilfælde hvor den er hovedtilskudsyder, får mulighed for at overdrage de forpligtelser der er forbundet hermed, til de tilskudsydende kommuner.
- at den kommunale hovedtilskudsyder udpeger minimum ét medlem til egnsteatrets/regionalteatrets bestyrelse og i øvrigt påser, at bestyrelsen har de nødvendige kompetencer.
- at minimums- og maksimumsgrænserne for tilskud til egnsteatre/regionalteatre reguleres jævnfør anbefalingerne i Teaterudvalgets Betænkning 1373 (Kulturministeriet 1999).

Arbejdsgruppen peger på, at der er forskel på, om et teater er *professionelt*, og om det lever op til nogle givne *kvalitetskrav*. Begrebet *professionalisme* relaterer sig til formelle kvalifikationer hos de kunstnere, der forventes beskæftiget ved et teater, og kan dermed vurderes forud for et teaters etablering. Denne vurdering foretages af Scenekunstudvalget efter indstilling fra konsulenterne.

Den *kvalitetsvurdering*, som rapporten anbefaler, baserer sig på et teaters konkrete kunstneriske praksis, og forudsætter en dialog med egnsteater/regionalteaterkonsulenterne om denne praksis.

I kommissoriet stipuleres det, at det samlede forslag til fornyelse skal holdes "indenfor de nuværende økonomiske rammer". Arbejdsgruppen peger i den forbindelse på, at det, der først og fremmest kendetegner disse rammer er, at der er tale om en refusionsordning. Det vil sige, at de statslige udgifter varierer i takt med de kommunale driftstilskud til egnsteatrene. Når et nyt teater åbner, så udvides rammerne, og når et teater lukker, så indsnævres de.

Situationen er dog ikke mere labil, end at det er muligt i runde tal at foruddiskontere forbruget på området for de kommende år; og det er arbejdsgruppens vurdering, at rapportens forslag ikke i sig selv indebærer nogen fordyrelse i forhold til det forventelige forbrug under den nuværende egnsteaterordning.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der gennemføres en længe tiltrængt forhøjelse af minimumsgrænsen for teatrenes driftstilskud – en udgift, som arbejdsgruppen mener i en vis udstrækning kan imødekommes af besparelser, der må forventes at komme i udgifterne til statsrefusion til de eksisterende egnsteatre, når kravene til egnsteatrene skærpes.

Arbejdsgruppen peger på to forhold som netop vil medvirke til at sikre teatrenes lokale forankring. Dels bør den lokale tilskudsyder udpege mindst ét medlem til teatrets bestyrelse; dels bør staten, i de tilfælde hvor den er hovedtilskudsyder, kunne overdrage de forpligtelser, der er forbundet hermed, nemlig godkendelse af teatrets vedtægter, budget samt regnskab, til den hovedtilskudsydende kommune.

Det økonomiske og tidsmæssige grundlag for eksperimenterende virksomhed foreslås sikret ved at harmonisere aftaleperiodernes længde samt indførelse af ordningen med konsulenter.

Endelig vil betegnelsen "regionalteatre" opgradere teatrets status og støtteværd, ikke mindst lokalt. Betegnelsen beskriver bedre teatret i forhold til landets øvrige teatertyper, og peger samtidig aktivt på muligheden for at en flerhed af kommuner går sammen om finansiering og opbakning.

Rapporten er resultatet af en omhyggelig afvejning af en række forskellige hensyn, og arbejdsgruppen påpeger, at den skal ses som et samlet hele, hvor de enkelte del-elementer er indbyrdes forbundet. Det er

med andre ord kombinationen af løsningsforslag, der sikrer et teatermæssigt højt niveau og en stærk lokal forankring.

EGNSTEATERBEGREBET

Refusionsordning uden rammestyring

Der blev i 2005 fremsat et lovforslag om ændring af Teaterloven (Lovforslag nr. L50) med henblik på udmøntning af kommunalreformen. Dette lovforslag indebar en ændring af refusionsordningen på egnsteaterområdet til en rammestyring af ordningen. Rammestyningen af egnsteaterordningen blev ikke gennemført, idet der blev fremsat et ændringsforslag til lovforslag L50, som fastholdt en refusionsordning uden rammestyring på egnsteaterområdet.

I månederne op til nedsættelsen af arbejdsgruppen har forestillingen om rammestyring igen figureret i debatten. Efter en drøftelse blandt partierne bag stemmeaftalen om kommunalreformen på kulturområdet, er den dog udeladt i arbejdsgruppens kommissorium.

Arbejdsgruppen har ikke desto mindre vendt spørgsmålet om rammestyring og peger i den forbindelse på Scenekunstudvalgets nylige vurdering af, at bevarelsen af refusionsordningen på egnsteaterområdet er nødvendig for at sikre en geografisk spredning af teatre i alle dele af landet. Det vil være ødelæggende for kommunernes incitament til at investere i de lokale teatre, hvis staten ikke fortsat refunderer halvdelen af kommunernes udgifter.

Arbejdsgruppen deler Scenekunstudvalgets vurdering og understreger, at forudsætningen for, at der kan indføres en troværdig kvalitetsudviklingsmodel, er, at det statslige engagement, som refusionsordningen er udtryk for, bevares.

Præcisering af begreb og opgaver

Arbejdsgruppen har konstateret, at der er behov for en afgrænsning af hvad et egnsteater er. Med udgangspunkt i den seneste egnsteaterbekendtgørelse vil arbejdsgruppen foreslå en definition samt opgavebeskrivelse som ser således ud:

"Et egnsteater/regionalteater er et professionelt producerende teater, som udbyder forestillinger hen over teatersæsonen, og hvis drift helt eller delvist finansieres af en eller flere sammenhængende kommuner. Egnsteatret/regionalteatret skal have et teatermæssigt kvalitativt niveau svarende til det, som Scenekunstudvalget lægger til grund for sin øvrige praksis. Et egnsteater/regionalteater defineres desuden ved at have en kontinuerlig drift, hvilket normalt vil sige minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, fortløbende produktion af forestillinger samt en lokal forankring.

Et egnsteater/regionalteater har som primær opgave at producere teater for børn og unge, teater for voksne, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnevirksomhed kan forekomme som en naturlig del af sæsonvirksomheden, men en del af virksomheden skal være stationær.

Et egnsteater/regionalteater kan desuden som sekundære opgaver arrangere gæstespil, afholde festivaler og andre enkeltstående begivenheder, gennemføre særlige formidlingsindsatser samt indgå i lokale, nationale og internationale samarbejder.

Kunstrådets Scenekunstudvalg afgør, efter indstilling fra egnsteater/regionalteaterkonsulenterne om teatrets virksomhed kan karakteriseres som produktion af professionel scenekunst, samt om teatret kvalitativt holder et niveau, der berettiger til fortsat refusion."

En sådan præcisering af egnsteater/regionalteaterbegrebet vil - i kombination med en ny egnsteater/regionalteaterkonsulentordning - forhindre opkomsten af nogle af de mest fantasifulde af de teaterproduktionskonstruktioner, som i dag er formelt refusionsberettigede, men som efter arbejdsgruppens opfattelse falder uden for de intentioner, der ligger bag egnsteater/regionalteaterbegrebet. Præciseringen vil højne det kvalitative niveau og bidrage til at sikre, at de samlede økonomiske rammer kan holdes.

Regionalteatre - en tidssvarende betegnelse for de decentrale teatre

Begrebet "egnsteater" er slidt og uden positive konnotationer. I forbindelse med en ny bekendtgørelse vil der være flere fordele forbundet med en ny og mere dynamisk betegnelse. Derfor foreslår arbejdsgruppen, at teatrene under ordningen fremover benævnes *regionalteatre*.

Den nye betegnelse vil signalere højnelse af det kvalitative niveau, og den vil præcisere at teatrene under den nye støttemodel kan forankres i en flerhed af kommuner og etableres overalt, hvor det økonomiske grundlag og de kunstneriske forudsætninger er til stede.

Begrebet "regionalteater" giver også god mening i og med at de nye kommuner skal til at tænke mere regionalt, enten fordi de er store, eller fordi de skal til at samarbejde med andre kommuner.

Arbejdsgruppens svar på kommissoriets fire hovedspørgsmål

EN TILBAGEVENDENDE TEATERFAGLIG KVALITETSVURDERING

Ny teaterkonsulentordning

Arbejdsgruppen har drøftet, hvorledes en ny egnsteater/regionalteatermodel, der tager højde for kommissoriets krav om et højt teatermæssigt niveau, en stærk lokal forankring, en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering, samt rum til eksperimenterende virksomhed, kan se ud.

Arbejdsgruppen ser et egnsteater/regionalteaterlandskab for sig, der skal være i konstant bevægelse og udvikling, og hvor der løbende sker en sikring af kvalitetsniveauet på hele området.

Der skal være plads til bevægelighed i ordningen. Nye teatre skal kunne opstå, og eksisterende teatre skal kunne udvikle sig – både organisatorisk og kunstnerisk, og i form og indhold. De teatre, hvor kvaliteten er for dårlig og udviklingsmulighederne er udtømte, skal kunne udskiftes eller få statsrefusionen trukket tilbage.

Der skal være mulighed for vækst – såvel i antallet af egnsteatre/regionalteatre som i det enkelte teaters økonomiske rammer. Men der skal også være en sammenhæng mellem de offentlige udgifter til statsrefusion til kommunerne og det kvalitative niveau på teatrene. Derfor foreslår arbejdsgruppen, at der etableres en egnsteater/regionalteaterkonsulentfunktion.

Arbejdsgruppen finder at det kvalitative niveau på egnsteatrene/regionalteatrene generelt er højt. Etableringen af en teaterkonsulentordning med en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering er derfor tænkt som en sikring af at kvaliteten oprettholdes og udvikles.

Opgavebeskrivelse

Konsulentfunktionen udgøres af 3 deltidsansatte teaterkonsulenter. Konsulenterne skal fungere som en enhed, der skal være i løbende dialog med og bistå hinanden i udførelsen af arbejdsopgaverne og som arbejder

ind over hinandens områder, således at der i konsulentfunktionen skabes et højt kvalificeret, fagligt miljø til gavn for hele området.

Konsulenternes overordnede opgave er at følge udviklingen på egnsteater/-regionalteaterområdet nøje, og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. De skal overvære teatrenes forestillinger og følge deres projekter, og være i løbende dialog med såvel teatrene som kommunerne. De skal rådgive såvel overfor eksisterende som for potentielle tilskudsydere og teatre.

I denne sammenhæng er det afgørende, at teatrene vurderes på deres *praksis*. Konsulenterne får også til opgave at rådgive kommuner, der ønsker at indgå helt nye egnsteater/regionalteateraftaler, men denne rådgivning vil i sagens natur være baseret på de *forventninger*, man kan have til det givne teater. En eventuel indstilling til Scenekunstudvalget om at træffe beslutning om at indstille refusionen må baseres på en konkret vurdering af teatrets praksis over en årrække.

Konsulenterne skal foretage en skriftlig evaluering af samtlige teatre hvert 4. år og er derfor forpligtet til aktivt at opsøge teatrene og kommunerne over hele landet, dog med særlig fokus på de teatre og kommuner, som har behov for dialog og sparring.

I konsulenternes arbejde bør indgå evaluering af teatrenes

- administrative niveau
- tekniske niveau
- faglige niveau
- organisatoriske niveau, og
- kunstneriske niveau.

Konsulenterne arbejder uafhængigt af Kunstråd og Scenekunstudvalg, men er forpligtet til at være i løbende dialog med Scenekunstudvalget.

Konsulenterne får dermed en dobbeltrolle i forhold til det lokale led, dels som rådgiver, dels som evaluator. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at konsulenterne - med en fornuftig tilrettelæggelse af arbejdet - vil komme til at fungere som en konstruktiv dialogpartner i forhold til teatre og kommuner.

I den forbindelse ønsker arbejdsgruppen at understrege, at det netop er dialogen mellem konsulenterne, teatrene og kommunerne, der gør ordningen til et styringsredskab, som både kan anvendes til at kontrollere de offentlige udgifter til teater, og til at løfte kvalitetsniveauet og udvikle teatrene.

I de tilfælde, hvor udviklingen af et teater må opgives, og hvor det kan komme på tale at indstille statsrefusionen, mener arbejdsgruppen, at det nødvendigvis må være Kunstrådets Scenekunstudvalg, der - efter indstilling fra egnsteater/regionalteaterkonsulenterne - træffer den endelige afgørelse. Der vil være tale om en beslutning med vidtrækkende konsekvenser, hvorfor ansvaret ikke bør ligge alene hos konsulenterne.

I de tilfælde hvor Scenekunstudvalget, på basis af konsulenternes evalueringer, træffer beslutning om at inddrage statsrefusionen, skal dette varsles til teatret og kommunen senest et år før den igangværende aftaleperiodes udløb.

Konsulenternes og Scenekunstudvalgets respektive opgaver og forpligtelser indarbejdes i bekendtgørelsen.

Egnsteater/regionalteaterkonsulenterne skal kunne inddrage "sagkyndige" i deres arbejde i sager, der ligger uden for konsulenternes kernekompetenceområder, eksempelvis operakyndige.

I arbejdet med at rådgive om og godkende de vedtægter og aftaler, som kommuner og teatre når frem til, skal konsulenterne kun-

ne trække på den administrative og juridiske ekspertise i Kunststyrelsen. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at konsulentfunktionen får stillet et vist antal timers sekretariatsbistand til rådighed i Kunststyrelsen.

Udgifterne til den skitserede konsulentordning skønnes at beløbe sig til mellem 1 og 1,5 mio. kr., som bør finansieres udenfor de nuværende økonomiske rammer.

Udpegning og forudsætninger

De tre konsulenter udpeges efter opslag af Kunstrådets Scenekunstudvalg og ansættes i Kunststyrelsen efter drøftelse i et samråd bestående af repræsentanter for Scenekunstudvalget, Børneteatersammenslutningen (BST) og Foreningen Af Små Teatre (FAST). Samrådet skal sikre så stort et rekrutteringsgrundlag som muligt, og samtidig skabe medejerskab og involvering i kvalitetssikringsordningen. Ansættelsesstedet for konsulenterne er Kunststyrelsen, men det forudsættes at konsulenterne primært arbejder med udgangspunkt i eget hjem. Aflønningen bør ske med udgangspunkt i det samme niveau som er gældende for medlemmerne af Kunstrådets Scenekunstudvalg.

Ansættelsesperioden vil være 4 år. Arbejdsgruppen anbefaler at konsulenternes ansættelsesperiode forskydes, så der kan foretages løbende udskiftning - også forskudt i forhold til Kunstrådets Scenekunstudvalgs funktionsperiode.

Konsulenterne skal have en solid teaterfaglig baggrund og god indsigt i teatermiljøet. Arbejdsgruppen finder desuden, at det er af stor betydning for en velfungerende konsulentordning, at de personer, der ansættes - til trods for at der er tale om deltidsstillinger - vil kunne udvise en betydelig grad af fleksibilitet i forhold til arbejdsopgaven.

Endelig bør der ved ansættelsen af konsulenterne tages hensyn til, at alle egnsteatre/regionalteatre per definition er placeret i provinsen, og at hovedparten af disse er placeret i Jylland. Derfor skal mindst én af konsulenterne have base på Fyn eller i Jylland. Dette vil både begrænse rejsetiden i forbindelse med konsulenternes opsøgende virksomhed, og sikre en nødvendig decentralisering af funktionen.

EN STÆRK LOKAL FORANKRING

Kommunernes og bestyrelsernes opgaver

Det er vigtigt, at kommunalreformen - og statens nye rolle som såkaldt "hovedtilskudsyder" for en række egnsteatre - ikke medfører en ringere lokal forankring for teatrene, end det hidtil har været tilfældet. Derfor foreslår arbejdsgruppen, at staten, i de tilfælde hvor den er hovedtilskudsyder, får mulighed for at overdrage de forpligtelser der er forbundet hermed, til den kommune, der yder det største tilskud.

Endvidere anbefaler arbejdsgruppen, at den kommunale hovedtilskudsyder udpeger minimum ét medlem til egnsteatrets/regionalteatrets bestyrelse og i øvrigt får til opgave at sikre, at bestyrelsen har de nødvendige kompetencer.

Det bemærkes at kommunerne i givet fald vil komme til at udøve disse funktioner i dialog med teaterkonsulenterne, og at Scenekunstudvalget naturligvis må have det sidste ord at skulle have sagt i de tilfælde, hvor der kan rejses tvivl om, hvorvidt eksempelvis vedtægterne lever op til lovens krav.

En gennemgang af egnsteatrenes/regionalteatrenes vedtægter viser, at de lokale tilskudsydere allerede nu - i en lang række tilfælde - udpeger ét eller flere medlemmer til egnsteatrenes/-

regionalteatrenes bestyrelser. Der er dog også eksempler på, at vedtægterne ikke specificerer, hvem der skal udpege bestyrelsesmedlemmerne, ligesom det i andre vedtægter er den siddende (gamle) bestyrelse, der udpeger den nye bestyrelse.

Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at der indarbejdes krav i bekendtgørelsen om, at vedtægterne skal følge almene principper for udpegning af bestyrelsesmedlemmer og for disses habilitet. Scenekunststudvalget bør dog kunne dispensere for kravene til styreform i særlige tilfælde, for eksempel ved kollektiv ledelse.

ET TEATERMÆSSIGT HØJT NIVEAU

Forhøjelse af minimumsbeløbet

Indførelse af konsulentordningen vil i sig selv bidrage til et teatermæssigt højt niveau, men dialog og sparring alene gør det ikke. Der må også være det nødvendige økonomiske grundlag for en forsvarlig professionel teaterdrift.

I 2006 ligger minimumsbeløbet jf. finansloven på 2.336.031 kr. Det vil sige, at for at få opnå 50% refusion af driftstilskuddet til et egnsteater/-regionalteater, skal det samlede driftstilskud i 2006 mindst være på 2.336.031 kr.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at dette minimumsbeløb bør hæves til 3 mio. kr., hvis et egnsteater/regionalteater fortsat skal kunne producere forestillinger af høj kvalitet, med plads til udvikling, og samtidig være i kontinuerlig drift hen over teatersæsonen. En stigning i minimumsbeløbet vil være naturlig set i relation til at hovedparten af kommunerne er vokset betydeligt i størrelse i forbindelse med kommunalreformen.

Allerede Betænkning nr. 1373 om Teaterstøtte i Danmark, påpegede behovet for en

forhøjelse af minimumsgrænsen. Arbejdsgruppen tilslutter sig betænkningens anbefaling og peger på, at en stigning i minimumsbeløbet, sammen med de øvrige elementer i nærværende forslag, vil bidrage til at styrke kvaliteten på egnsteater/regionalteaterområdet.

Arbejdsgruppen foreslår, at det nye minimumskrav implementeres gradvist i forbindelse med indgåelsen af nye egnsteater/regionalteateraftaler samt ved fornyelsen af gamle aftaler, for at give tilskudsyderne mulighed for at budgettere med det nye minimumsbeløb. I 2006 er der 9 egnsteater/regionalteater (ud af i alt 28), hvis samlede driftstilskud ligger under 3 mio. kr., og som vil skulle opjusteres for fortsat at oppebære 50% refusion. Det anslås, at en sådan opjustering af minimumsbeløbet vil medføre en ekstraudgift til statsrefusion på ca. 2,4 mio. kr. (2006-niveau).

Maksimumsbeløbet, dvs. det maksimale beløb en kommune kan opnå 50% refusion af, angives også i Finansloven, og er i dag på 7.319.519 kr. Dette beløb bør øges tilsvarende.

For så vidt angår finansieringen af denne stigning, peger arbejdsgruppen på, at rapportens øvrige anbefalinger, herunder opstramningen af egnsteater/regionalteaterdefinitionen, vil reducere statens udgifter til nogle af de eksisterende egnsteater/regionalteaterinitiativer og dermed medvirke til at kontrollere udgiftsstigningen på området.

RUM FOR EKSPERIMENTERENDE VIRKSOMHED

Harmonisering af egnsteater/-regionalteateraftaleperiodens længde

Med eksperimenterende teater forstår arbejdsgruppen nyskabende teatervirksom-

hed, der forsøger at udvikle teaterkunsten - både i relation til form og indhold.

I kraft af den foreslåede konsulentordning samt forhøjelsen af minimums- og maksimumsbeløbene må det forudsættes, at ethvert teater i et eller andet omfang arbejder udviklende og eksperimenterende.

Arbejdsgruppen foreslår dog, at lovgivningen ændres således at længden på egnsteater/regionalteateraftalerne fremover sættes til en tidsbestemt periode på fire år for alle nyindgåede egnsteater/regionalteateraftaler – mod de nuværende "minimum 3 år".

En sådan harmonisering af aftalelængden vil betyde et mere overskueligt og styrbart egnsteater/regionalteaterbillede, det vil give teatrene bedre mulighed for at eksperimentere samt for at planlægge og gennemføre fornyelse og eksperimenteren; og endelig vil det give konsulenterne tid til udvikling og evalueringer.

Det er særdeles vigtigt at aftalerne fortsat ligger forskudt i forhold til hinanden, så konsulenterne har mulighed for at fordele deres indsats jævnt ud over ansættelsesperioden.

Supplement

DE SMÅ STORBYTEATRE

Egnsteatrenes uheldige fætter

Egnsteatrene og de små storbyteatre var helt frem til 1995 underlagt samme bekendtgørelse, og med det nye kommunale Danmarkskort synes der ikke længere at være nogen grund til at opretholde en skelnen.

Først og fremmest er der ingen tvivl om, at også de små storbyteatre vil kunne drage fordel af en kvalitetssikringsordning; men også principielt er det arbejdsgruppens op-

fattelse, at vilkårene for, og kravene til, sammenlignelige teatre bør være ens.

Denne problemstilling er dog ikke omfattet af arbejdsgruppens kommissorium, hvorfor den ikke har været til egentlig behandling i egnsteaterarbejdsgruppen.

Bilag 1: ARBEJDSGRUPPENS KOMMISSORIUM

Kommissorium for oplæg til ny egnsteatermodel

I stemmeaftalen mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om kommunalreformen på kulturområdet blev der aftalt følgende med hensyn til egnsteatrene:

"Teaterlovsforslagets bestemmelser om indførelse af rammestyring på egnsteaterområdet udgår. Parterne er enige om i løbet af efteråret 2005 at drøfte, hvorledes det sikres, at beslutningen om støtte til egnsteatrene og evt. de små storbyteatre sker på baggrund af teaterfaglige kvalitetsvurderinger."

Forligspartierne har i løbet af oktober og november 2005 drøftet dette spørgsmål og er enige om at anmode en arbejdsgruppe, som sammensættes af relevante interessenter på området, om at komme med et forslag, som kan indgå i den videre politiske overvejelser.

Kommissorium

Til brug for de videre forhandlinger om en ny model for støtte til egnsteatre nedsættes derfor en lille arbejdsgruppe med følgende kommissorium:

"Der anmodes om et forslag til en ny model for fordeling af støtte til egnsteatre, der sikrer

- et teatermæssigt højt niveau
- en stærk lokal forankring
- en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering
- rum til eksperimenterende virksomhed

Forslaget skal holdes inden for de nuværende økonomiske rammer for støtten til egnsteatre.

Arbejdsgruppen skal aflevere sit forslag til Kulturministeriet med udgangen af marts 2006.

Arbejdsgruppen sekretariatsbetjenes af Kunststyrelsen.

Arbejdsgruppens sammensætning

- Mogens Holm, formanden for Foreningen Af Små Teatre (FAST)
- Henrik Køhler, formand for BørneTeaterSammenslutningen (BTS)
- Gitte Kath, instruktør og scenograf, Egnsteatret Møllen
- Peter Westphael, leder af Randers Egnsteater
- Litten Hansen, næstformand for Kunstrådet

Bilag 2: DEN NUVÆRENDE EGNSTEATERORDNING

I 2006 er der 28 godkendte egnsteatre i Danmark, med hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner. Staten refunderer 50% af kommunernes (og amtskommunernes indtil 31.12.06) refusionsberettigede driftstilskud til disse egnsteatre.

Under den nuværende egnsteaterordning defineres et egnsteater som "et professionelt producerende teater med hjemsted uden for de i §1 (se ovenfor) nævnte kommuner, og hvis drift helt eller delvist finansieres af én eller flere kommuner" (Bekendtgørelse om statsrefusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre, udkast af december 2005).

Et egnsteaters primære opgaver er at fungere som stationært teater, turnerende teater, teater for børn og unge, samt for voksne, danseteater samt som eksperimenterende teater. Et egnsteater skal desuden bidrage til at udvikle scenekunsten. Derudover kan et egnsteater udøve sekundære aktiviteter så som arrangere gæstespil, afholde festivaler, gennemføre særlige formidlingsindsatser samt indgå i lokale, nationale og internationale samarbejder - så længe teatrets hovedaktivitet er produktion af professionelt teater (Bekendtgørelse om statsrefusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre, udkast af december 2005).

Ud over at skulle fungere som et professionelt producerende teater, er der i lovgivningen krav om at et teater skal have indgået en minimum 3-årig skriftlig aftale om driftstilskud med en kommune (og/eller et amt) for at kunne blive godkendt som egnsteater. Desuden skal tilskudsydernes driftstilskud overholde et minimumsbeløb, der fastsættes på finansloven (2.336.031 kr. i 2006). Statsrefusionen, som udgør 50% af tilskudsydernes driftsudgifter til det enkelte egnsteater, ydes inden for et maksimum,

der fastsættes på den årlige finanslov. Maksimumbeløbet udgør i 2006 7.319.519 kr. Endelig er det en betingelse, at højst 15% af det refusionsberettigede driftstilskud må anvendes til betaling af husleje.

Professionelt teater

I den gældende egnsteaterordning er det centrale krav til et teater, for at det kan godkendes som egnsteater, at det er et teater, der producerer professionelle teaterforestillinger.

I afgørelsen af om et teater kan karakteriseres som et professionelt teater anvendes i dag den definition af professionelt teater, som fremgår af "Kulturministeriets vejledning om billetkøbstilskud og refusion" (Kulturministeriets vejledning af 10. januar 1997). Denne vejledning bruges i forbindelse med vurderingen af forestillinger fra teatre generelt, og altså ikke kun i forbindelse med egnsteatrenes forestillinger. Vejledningen definerer i første omgang begrebet "teater i teaterlovens forstand" med det formål at fastslå, hvilke "arrangementer", der kan indeholdes i begrebet "teater". Det drejer sig om forestillinger,

- hvor der foreligger et manuskript, et dramatisk forløb og/eller et samlende koncept som grundlag for forestillingen,
- hvor der medvirker professionelle skuespillere, sangere og/eller dansere,
- hvor der – afhængig af forestillingens karakter – ved dennes produktion deltager instruktør, scenograf, koreograf m.v., og endelig forestillinger
- hvor der indgår sceniske effekter som kostumer, scenografi, lys, lyd m.v.

For at et arrangement kan karakteriseres som "teater i teaterlovens forstand" kræves det, at forestillingen i sin form, opbygning og fremførelse kan indeholdes i det til en-

hver tid siddende Scenekunstudvalgs indkredsning af begrebet teaterkunst.

Forestillinger af skuespil, opera, operette, musical og ballet, herunder ny dans, falder umiddelbart inden for begrebet "teater" i teaterlovens forstand.

For at en teaterforestilling ydermere kan karakteriseres som professionel, kræves ifølge vejledningen, at der er tale om en forestilling, hvor

"forestillingens instruktør, scenograf, ko-reograf samt medvirkende for den væsentlige dels vedkommende qua en teaterfaglig uddannelse på en af staten anerkendt uddannelsesinstitution, i kraft af en teaterkarriere eller en over de seneste år opretholdt væsentlig egenindtægt ved arbejde inden for teatret, kan anerkendes som professionelle".

Dog kan en forestilling, der ikke opfylder ovenstående karakteristika godkendes af Scenekunstudvalget, såfremt forestillingen efter sin karakter og sin kvalitet kan anses for på et kunstnerisk professionelt niveau at ville bidrage til teaterkunstens udvikling i Danmark.

I tvivlstilfælde er det Kunstrådets Scenekunstudvalg, der vurderer, om et teaters forestillinger er professionelle, og om teatrets aktiviteter er teater i teaterlovens forstand.

Bilag 3: UDKAST TIL EGNSTEATERBEKENDTGØRELSE AF 3. APRIL 2006

Bekendtgørelse om statsrefusion af kommuners driftstilskud til egnsteatre

I medfør af § 15 i lov om teater, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1003 af 29. november
2003 som ændret ved lov nr. 1156 af 19.
december 2003 fastsættes:

§ 1. Staten refunderer 50% af kommuner-
nes driftstilskud til egnsteatre uden for Kø-
benhavns, Frederiksberg, Odense, Århus og
Aalborg kommuner.

Kapitel 1

Definition og opgaver

§ 2. Ved et egnsteater forstås i denne be-
kendtgørelse et professionelt producerende
teater med hjemsted uden for de i § 1
nævnte kommuner, og hvis drift helt eller
delvist finansieres af en eller flere kommu-
ner.

Stk. 2. Et egnsteater kan som primær
opgave fungere som stationært teater, tur-
nerende teater, teater for børn og unge,
teater for voksne, danseteater samt som
eksperimenterende teater. Et egnsteater
skal bidrage til at udvikle scenekunsten. En
del af teatrets virksomhed bør være statio-
nær.

Stk. 3. Et egnsteater kan desuden som
sekundære opgaver f.eks. arrangere gæste-
spil, afholde festivaler, gennemføre særlige
formidlingsindsatser samt indgå i lokale,
nationale og internationale samarbejder.

Stk. 4. Kunstrådet afgør, om et egnstea-
ters virksomhed kan karakteriseres som
professionel produktion af scenekunst.

Kapitel 2

Vedtægter

§ 3. Det enkelte egnsteater udarbejder
vedtægter for institutionen.

Stk. 2. Vedtægterne skal bl.a. indeholde
bestemmelser om teatrets navn og hjem-
sted, om formål, om bestyrelsens sammen-
sætning og valg måde, om ansættelse af
teaterledelse, om budget, regnskab, revisi-
on og årsberetning, om vedtægtsændringer
og om forhold ved en eventuel ophørssitua-
tion.

Stk. 3. Vedtægterne skal godkendes af
teatrets hovedtilskudsyder, dvs. pågælden-
de kommune eller Kunststyrelsen, hvis sta-
ten er hovedtilskudsyder. I de tilfælde, hvor
en kommunal tilskudsyder og statens til-
skud er lige store, betragtes den kommunale
tilskudsyder som hovedtilskudsyder.

Kapitel 3

Forudsætninger for statsrefusion

§ 3. Statsrefusion af kommunernes driftstil-
skud til det enkelte egnsteater ydes, så-
fremt en eller flere kommuner har indgået
en minimum 3-årig skriftlig aftale om drifts-
tilskud med det enkelte teater, som opfyl-
der betingelserne i §§ 4 og 5.

§ 4. Det årlige kommunale refusionsberet-
tiggede driftstilskud til det enkelte egnsteater
skal udgøre et minimum, der angives på de
årlige finanslove.

Stk. 2. For egnsteatre, der før 1. januar
2007 har modtaget tilskud fra en eller flere
amtskommuner, vil minimumskravet til det
kommunale driftstilskud kunne fraviges.

Stk. 3. Ved oprettelse af nye egnsteatre
kan bestemmelsen i stk. 1. fraviges i den
første aftaleperiode, således at minimum i
aftalens første år fastsættes til 50 pct. og i
aftalens andet år til 75 pct. af det mini-
mumsbeløb, der angives på de årlige
finanslove.

§ 5. Statsrefusion af kommunernes årlige
driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes
inden for et maksimum, der angives på de
årlige finanslove.

Stk. 2. En regulering af maksimum, jf. stk. 1, kan i aftaleperioden modsvares af en tilsvarende regulering af det samlede årlige kommunale refusionsberettigede driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Kapitel 4

Egnsteateraftalen

§ 6. Egnsteateraftalen, jf. § 3, skal indeholde oplysninger om teatrets virkeområde, de konkrete mål for aftaleperioden, de økonomiske og lokalemæssige forhold, samt bestemmelser om evaluering og genforhandling af aftalen.

Stk. 2. Egnsteateraftalen skal endvidere indeholde oplysninger om teatrets huslejeudgifter og om finansieringen af disse udgifter.

Stk. 3. Regulering af minimum, jf. stk. 1, svarende til den årlige pris- og lønopregning af finanslovsbevillingen til egnsteatre, kan i aftaleperioden modsvares af en tilsvarende regulering af det samlede årlige kommunale refusionsberettigede driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 4. Kunstrådet kan bistå kommuner og teatre ved udarbejdelse af egnsteateraftalerne.

Stk. 5. Kunstrådet skal have mulighed for at kommentere udkastet til egnsteateraftalerne.

Stk. 6. Kunststyrelsen kan udarbejde vejledende retningslinjer for indholdet af egnsteateraftalerne.

Kapitel 4

Ansøgningsfrist

§ 7. Senest 1. april forud for det finansår, hvor en egnsteateraftale forventes at træde i kraft, fremsender kommunerne et aftaleudkast til Kunststyrelsen. Dette gælder både for nye aftaler og for forlængelse af gældende aftaler. Kunststyrelsen påser, at aftalen opfylder betingelserne i §§ 4 – 6.

Stk. 2. Når egnsteateraftalen er underskrevet af aftaleparterne fremsendes den un-

derskrevne aftale til Kunstrådet til orientering.

Kapitel 5

Beregning og udbetaling af statsrefusion og særligt statsligt tilskud

§ 8. Kommunernes refusionsberettigede tilskud til det enkelte egnsteater i henhold til § 1 beregnes på grundlag af oplysninger om kommunens tilskud til egnsteatrets drift og husleje fastlagt i egnsteateraftalen, jf. § 5.

Stk. 2. Endelig beregning af refusionen i henhold til teaterlovens § 15 finder sted på grundlag af regnskaber for egnsteatrene, der er godkendt af de tilskudsydende kommuner. Den endelige refusion kan dog ikke overstige den forskudsvis udbetalte refusion.

§ 9. Staten kan yde et særligt driftstilskud til egnsteatre, der indtil 1. januar 2007 har modtaget støtte fra en eller flere amtskommuner.

Stk. 2. For aftaler, i henhold til § 3, der er indgået før 1. januar 2007, med en amtskommune som tilskudsyder, gælder, at aftalen kan opretholdes i den indgåede periode på de aftalte økonomiske vilkår, således at staten i aftaleperioden yder et særligt driftstilskud til det enkelte egnsteater svarende til det hidtidige amtskommunale tilskud i henhold til aftalen.

§ 10. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede refusionsberettigede driftstilskud til det enkelte egnsteater. For de egnsteatre, der modtager et særligt statsligt driftstilskud, kan huslejen højst udgøre 15% af det samlede kommunale refusionsberettigede driftstilskud og det statslige driftstilskud.

Stk. 2. Ved husleje forstås i denne bekendtgørelse lejeudgifter eller tilsvarende udgifter til lokaler og bygninger, som teatret disponerer over. Udgifter til lokale- og bygningsdrift som f.eks. udgifter til lys, vand, varme og rengøring betragtes ikke som husleje.

Stk. 3. Kunststyrelsen afgør, om et tilskud skal betragtes som tilskud til husleje.

Stk. 2. Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 628 af 28. juni 1996 ophæves.

§ 11. Kunststyrelsen varetager på Kulturministeriets vegne administrationen af statens bevilling til egnsteatre. Statens tilskud udbetales kvartalsvis forud, således at første udbetaling sker 1. januar.

Kapitel 6

Teaterledelse

§ 12. Den offentlige hovedtilskudsyder, dvs. pågældende kommune eller Kunststyrelsen, skal godkende løn- og ansættelsesvilkår for teaterlederen eller -ledelsen, jf. teaterlovens § 31, stk. 2.

Stk. 2. Der må ikke uden Kulturministeriets samtykke gøres indskrænkninger i teaterledelsens ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om repertoire, engagement og øvrige kunstneriske spørgsmål, jf. teaterloven §31, stk. 2.

Kapitel 7

Regnskab og revision

§ 13. Revideret regnskab godkendes af egnsteatrets hovedtilskudsyder, dvs. den pågældende kommune eller Kunststyrelsen. Hvis hovedtilskudsyderen er en kommunal myndighed indsendes det godkendte regnskab til Kunststyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Regnskabet skal følge den til enhver tid gældende regnskabsinstruks fra Kunststyrelsen.

Stk. 3. Afgivne tilsagn kan bortfalde, og udbetalte tilskud kan kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor tilskudsmodtager ikke opfylder betingelserne for tilskuddet eller ikke gennemfører den forudsatte aktivitet.

Kapitel 8

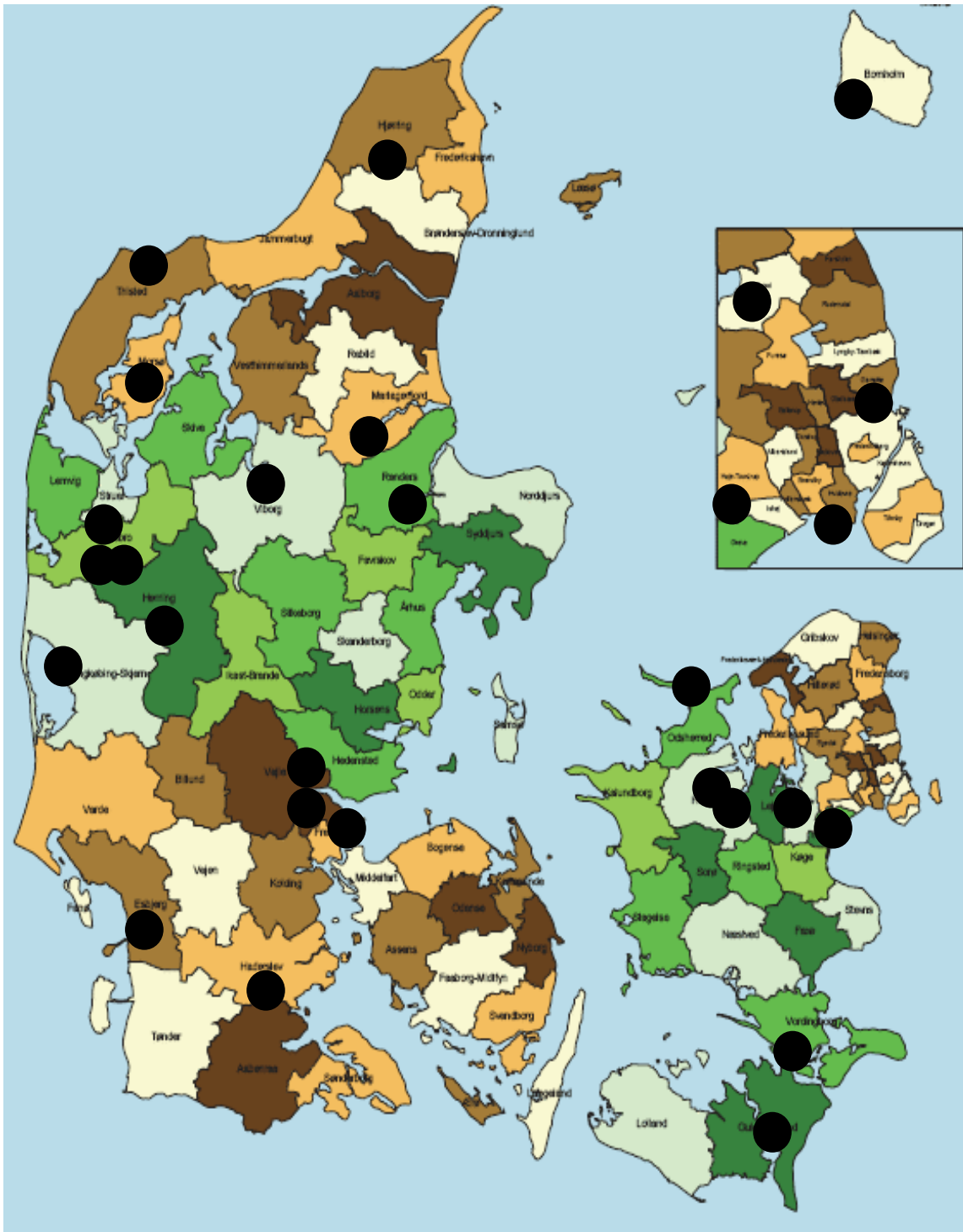
Ikrafttræden

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2007.

Bilag 4: FAKTA OM EGNSTEATRE**Oversigt over egnsteatre samt egnsteatertilskud 2006:**

TEATER	TILSKUD 2006	BEMÆRKNINGER
Bellevue Teater	3.062.031 kr.	
Bornholms Egnsteater	2.826.670 kr.	
Cantabile II	3.521.670 kr.	Regional kulturaftale Storstrøms Amt
Carte Blanche	2.480.000 kr.	
Den Ny Opera	5.779.000 kr.	
Det Ny Musical Teater	5.200.000 kr.	
Fredericia Teater	7.750.000 kr.	
Teater Hedeland	3.442.227 kr.	
Himmerlands Egnsteater	2.350.000 kr.	
Holbæk Egnsteater	4.858.190 kr.	Regional kulturaftale Vestsjællands Amt
Ishøj Teater	2.336.031 kr.	
Limfjordsteatret	4.147.000 kr.	
Masken	3.635.000 kr.	Regional kulturaftale Storstrøms Amt
Mungo Park	5.472.664 kr.	
Musikdramatisk Teater	2.310.725 kr.	
Møllen	4.680.220 kr.	
Odin Teatret	5.483.036 kr.	
Odsherred Teater	3.326.291 kr.	Regional kulturaftale Vestsjællands Amt
Peter Schaufuss Balletten	7.385.770 kr.	
Randers Egnsteater	4.596.100 kr.	Regional kulturaftale Århus Amt
Team Teatret	7.445.168 kr.	
Teater Trekanten	2.795.000 kr.	
Teatret Fair Play	2.438.973 kr.	Regional kulturaftale Vestsjællands Amt
Teatret OM	1.238.160 kr.	
Thy Teater	2.325.748 kr.	
Taastrup Teater	5.186.000 kr.	
Vendsyssel Teater	5.226.105 kr.	
Vestvolden	4.145.345 kr.	

Geografisk placering af egnsteatrene, 2006

BRIAN MIKKESENS SVAR PÅ PRESSEMEDDELELSE OM EGNSTEATERORDNING

10. november 2006

Kunstrådets scenekunstudvalg og det tidligere egnsteaterudvalg (Mogens Holm-udvalget) har tilsyneladende på eget initiativ oprettet et for mig ukendt udvalg "Teaterbranchens sagkyndige udvalg". Dette selvbestaltede udvalg har den 10. november udsendt en pressemeddelelse, som indeholder en række faktuelle fejl og misforståelser, som jeg hermed gerne vil kommentere.

Alle, der beskæftiger sig professionelt med politik ved, at en stemmeaftale kun vedrører det konkrete lovforslag og ikke binder parterne ud i fremtiden. Og parterne i en stemmeaftale er altså de politiske partier i Folketinget.

I forbindelse med de politiske forhandlinger om kommunalreformen i foråret 2005 indgik jeg en stemmeaftale med alle partier i Folketinget, bortset fra Enhedslisten, om det lovforslag, der skulle udmønte kommunalreformen på teaterområdet. Stemmeaftalen indebar, at mit forslag om en rammestyret refusionsordning på daværende tidspunkt blev taget af bordet. Der var imidlertid bred enighed om, at der var behov for se nærmere på egnsteaterordningen på et senere tidspunkt, men at vi havde brug for mere tid og flere overvejelser herom. Derfor indgik det også i stemmeaftalen, at vi senere skulle drøfte, hvordan man kunne sikre, at støtten til egnsteatre blev givet på baggrund af en kvalitetsvurdering.

Det er derfor en misforståelse, at det fremgik af kommissoriet for Mogens Holm-udvalget, at den gældende, automatiske refusionsordning skulle bevares. Jeg bad Mogens-Holm udvalget om at komme med et oplæg til en ny egnsteatermodel, som inden for de nuværende økonomiske rammer kunne sikre et teatermæssigt højt niveau, en stærk lokal forankring, en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering samt rum til eksperimenterende virksomhed.

Udvalget kom i foråret 2006 med en række gode og konstruktive anbefalinger til en ny egnsteatermodel, som bl.a. indeholder et forslag om at ansætte 3 egnsteaterkonsulenter, der skal følge teatrenes virksomhed og i dialog med teatre og de kommunale myndigheder sikre teatrenes kunstneriske niveau. Mange af disse anbefalinger agter jeg at følge, når jeg efter nytår fremsætter forslag til en ny egnsteaterordning.

Mogens Holm-udvalget fik lejlighed til at præsentere rapporten for mig og de kulturpolitiske ordførere. Idéerne blev modtaget positivt og vi blev enige om, at rapporten gav et godt grundlag for videre drøftelser om en ny egnsteaterordning. Jeg lagde dog i den forbindelse ikke skjul på, at der var en økonomisk problemstilling, vi måtte forholde os politisk til. Mogens Holm-udvalget undlod jo netop – for så vidt forståeligt nok – at tage stilling til den økonomiske side af sagen ved blot at forudsætte, at den automatiske refusionsordning skulle bevares. Der var derfor intet i rapportens anbefalinger, som gav sikkerhed for, at de mange gode idéer kunne gennemføres inden for den økonomiske ramme, der var til rådighed.

Jeg har stor forståelse for, at egnsteatrene synes at den automatiske refusion er glimrende for dem. Problemet er blot, at hver gang der oprettes et nyt egnsteater eller en kommune beslutter at forhøje deres tilskud, så skal jeg ud for at finde pengene ved besparelser på andre kulturinstitutioner eller støtteordninger. Egnsteatrene har i en årrække været prioriteret frem for alt andet på kulturområdet. Så meget, at bevillingerne i perioden fra 1999 – 2007 er steget med næsten 90 %. Vi har i dag 28 egnsteatre og 3 nye på vej. Der er et solidt fundament for teatervirksomheden uden for de større byer i et land af Danmarks størrelse. Derfor må den økonomiske prioritering af egnsteatre fremover indgå i prioriteringen af de statslige kulturbevillinger på lige fod med det øvrige kulturområde. Det sørger vi for, ved at omlægge ordningen fra en automatisk til en rammestyret refusionsordning.

Det er ren skræmmekampagne, når det påstås, at der allerede mangler penge i 2008. Vi har på finansloven for 2007 skaffet nye penge til ordningen, så det nuværende niveau for egnsteatre kan fastholdes og udvikles i de kommende år, bl.a. ved den nye konsulentordning. Der er en stigende aktivitet på egnsteaterområdet, som vi fremover også gerne vil kunne matche fra statslige side. Det viser vores beregninger er muligt med de nye penge, der er tilført ordningen fra 2007.

Det er heller ikke korrekt, når det påstås at kommunernes incitament til at drive egnsteater forsvinder med en rammestyret refusionsordning. Der vil også fremover blive ydet støtte til kommunale teaterinitiativer. På en række andre kulturområder har der i en lang årrække været dette støtteprincip. Der er ikke på disse områder set svigtende motivation for kommunerne.

Kulturminister Brian Mikkelsen

Folketinget 15.11.2006

Spm. nr. S 758 16) Til kulturministeren af: Elsebeth Gerner Nielsen (RV): »Vil ministeren redegøre for, hvor mange penge der ifølge Kunststyrelsens prognose vil gå til egnsteatre i 2007 og 2008 med den nuværende lovgivning, og sammenligne dette beløb med det af DF og regeringen afsatte beløb i finanslovsforslaget for 2007?«

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Lad mig indlede med at gøre ministeren opmærksom på, at vi i Det Radikale Venstre er dybt forundrede over kulturministerens tilgang til politiske aftaler. Den 31. maj 2005 indgik en kreds af partier en stemmeaftale, som bl.a. indebar, at regeringens oprindelige forslag om at indføre rammestyring på egnsteaterområdet udgik, og parterne var til gengæld enige om i løbet af efteråret 2005 at drøfte, hvorledes det sikres, at beslutningen om støtte til egnsteatre sker på baggrund af teaterfaglige kvalitetsvurderinger. Sådan en drøftelse har vi haft, og vi er blevet enige om, hvordan det skulle se ud. Alligevel kan Det Radikale Venstre og en række andre partier konstatere, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti i løbet af en nat har besluttet sig for at lave rammestyring. Samtidig prøver ministeren at sælge budskabet om denne rammestyring med det udgangspunkt, at der er tale om en kvalitetsforbedring. Det er samtidig med, at alle med forstand på området, herunder Kunststyrelsen, siger, at de penge, regeringen har afsat, allerede er brugt. Jeg glæder mig til at høre ministerens forsvarstale, for sådan en er der brug for.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Der er bestemt ikke brug for nogen forsvarstale, for vi taler her om en helt unik satsning på egnsteatrene, som er historisk forstået på den måde, at vi her bruger langt, langt flere penge, end der nogen sinde før i danmarkshistorien er blevet brugt på egnsteatre. Hvis vi ser på, hvad der er af behov for penge inden for området, er det rigtigt, at vi for årene fremover kan se, at der næste år vil være brug for 11 mio. kr., og i 2008 vil der være brug for 17 mio. kr. Det ændrer imidlertid ikke ved, at regeringen med den her finanslovaftale har sikret et historisk højt niveau for egnsteatrene. Det ændrer heller ikke ved, at der bliver brugt næsten dobbelt så mange penge på egnsteatre i 2007 i forhold til det, den tidligere regering brugte i 2000. Beløbet stiger yderligere også efter 2007. Det giver mulighed for at drive 28 egnsteatre over hele landet, og at der etableres tre nye i de kommende år. Det skal i den forbindelse også pointeres, og det i denne debat er vigtigt at huske på, at der også bliver afsat flere penge til hvert enkelt teater, så både de eksisterende egnsteatre i sig selv får flere penge og der bliver flere penge til nye teatre. Man kan sige: Jo, vi er glade og stolte. Det er helt unikt, at der er skaffet så mange penge til kulturen og egnsteatrene med den her aftale, så jeg er en glad mand på baggrund af, at vi med den her aftale har skaffet så mange nye penge til teaterområdet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Jeg er meget forundret over, at ministeren overhovedet ikke forholder sig til den aftale, som blev indgået af en bred kreds af partier for efterhånden mere end et år siden. Ikke med et eneste ord nævner ministeren i sit svar, hvad hans syn er på, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti bare i løbet af en nat aftaler, at der skal være rammestyring på området, på trods af at vi er en bred kreds af partier, der har aftalt præcis det samme. Det får mig til at spørge efter, om ministeren betragter Det Radikale Venstre og måske også andre partier som sådan en slags anstands dame, man en gang imellem kan trække af stalden og bruge, fordi det ser pænt ud at lave brede forlig. Er det det, der er på spil - at vi så bare kan komme med, når det ser pænt ud, men at ministeren i øvrigt ikke føler sig kaldet til at overholde de aftaler, der bliver indgået?

Kl. 16.10

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Den her hule tale afslører jo, hvorfor jeg var så pæn ikke at ville kommentere det i første omgang. Spørgeren har, så vidt jeg ved, siddet relativt mange år i Folketinget, så derfor ved spørgeren ganske udmærket, at det er på et fuldstændig fejlagtigt, et forkert grundlag, der bliver spurgt. Der blev lavet en stemmeaftale i forbindelse med strukturaftalen. Der er aldrig på noget tidspunkt blevet lavet nogen aftale om, at vi ikke i fremtiden skulle have mulighed for at kunne indføre rammestyring. Aldrig nogen sinde! Det er jo det, der er forskellen. Jeg holder meget af spørgeren, og det er også derfor, jeg var så pæn ikke at ville give en pædagogisk opsang om, at der er stor forskel på en stemmeaftale og på en aftale og på en forlig. Så derfor vil jeg godt have lov til her at gentage, at den saltvandsindsprøjtning, vi kommer med til egnsteatrene, er historisk, er unik. Vi har villet gennemføre rammestyringen først og fremmest af hensyn til, at vi er sikre på, at det vil forbedre egnsteatrenes mulighed for at udvikle sig. Hvis der kommer den kvalitetskontrol af egnsteatrene, som vi håber på at der gør - og det vil vi også gå i dialog med teaterverdenen om - vil man kunne sikre, at pengene bliver inden for teaterverdenen. Det ville man ikke, hvis der ikke var en rammestyring. Samtidig med at vi vil benytte lejligheden til at sikre et kvalitetsløft af egnsteatrene med de mange nye penge, vi putter ind i egnsteatrene, og som for det første går til nye teatre og for det andet går til et historisk løft af de eksisterende teatre, tror vi, at vi kan sikre egnsteatrene en ret god placering i det lokale kulturliv - også i henhold til at der er mange gode ønsker om at fremme teateraktiviteterne lokalt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Jeg holder også meget af kulturministeren som person, men det her handler jo ikke om, hvorvidt vi kan lide hinanden. Det her handler om fremtiden for dansk teaterliv. Der bliver kulturministeren ved med at hævde, at der er tale om et vældigt løft, og det er samtidig med, at Mogens Holm-udvalget, som er kommet med forslag til den nye ordning på egnsteaterområdet, som altså ikke indebar rammestyring, og direktøren for Kunststyrelsen meget klart har gjort rede for, at de penge, som nu er blevet afsat ekstra i de kommende år, ikke gør andet, end at de lige præcis kommer det behov i møde, som vi kender på nuværende tidspunkt. Det skal så holdes op imod, at vi får større kommuner i fremtiden og der derfor er stor sandsynlighed for, at der i fremtiden er kommuner, som har lyst til at oprette egnsteatre. Det kan godt være, de får mulighed for det, men hvis de gør, betyder det lavere refusionsprocent for alle de andre. Det får mig til at spørge ministeren, om ministeren mener, at kommunerne er bedre polstret til at bære den økonomiske risiko, der i fremtiden vil være forbundet med at etablere egnsteatre, end staten er.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Nu synes jeg generelt set, man burde være lidt gladere og lidt mere positiv og lidt mere optimistisk, i betragtning af at vi aldrig nogen sinde har puttet så mange penge i egnsteatrene, som vi kommer til i de kommende år. Det er ubestrideligt. Jeg kan henholde mig til, hvad der blev brugt i faste priser i f.eks. år 2000 til egnsteatrene fra statens side. Der blev brugt 37,5 mio. kr. og i 2001 39,6 mio. kr. Vi vil fra statens side på egnsteatrene næste år bruge, hold godt fast: 66,8 mio. kr.! I 2008 vil vi bruge over 70 mio. kr. Det er jo noget af et løft, og man kan vende og dreje tallene lige så meget, man vil: Det er et kolossalt løft til egnsteatrene. Det sikrer, at der kommer tre nye egnsteatre, og at de eksisterende teatre får nogle flere penge at gøre godt med. Det synes jeg da er positivt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Nu tager jeg nogle medspørgere med ind i debatten, inden fru Elsebeth Gerner Nielsen får sit fjerde og

sidste spørgsmål. Først er det fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S): Når man laver en stemmeaftale, laver man et betækningsbidrag til lovforslaget, inden det bliver vedtaget. Jeg har fundet den betænkning frem, der lå til grund for L 50, altså den, der er rammen om vores aftale. I den udtrykker partierne glæde over de forskellige ændringer, og der står bl.a.: »Bibeholdelse af refusionsordningen på egnsteaterområdet vil kunne sikre en fortsat geografisk spredning af teatermulighederne over hele landet. Partierne hilser særlig aftalen om, at refusionsordningen kombineres med en række kvalitative krav og løbende evalueringer, velkommen.« Og så henvises der til de krav, der så skal lægges ind til evalueringer.

Kl. 16.15

Der står altså, at partierne her særlig hilser aftalen om, at refusionsordningen kombineres med en række kvalitative krav og løbende evalueringer, velkommen. De partier var regeringspartierne - det var De Konservative, det var Venstre, og det var Dansk Folkeparti. Hvordan passer det, at man i juni 2005 hilser en bevarelse af refusionsordningen velkommen, sammen med, at man allerede - ikke engang 1½ år senere - laver den aftale om?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Det har - og det er heller ikke ukendt for spørgeren - været regeringens hensigt fra dag et at ville gennemføre en rammestyring af hensyn til et kvalitetsløft af egnsteatrene. Det har været nævnt under de forhandlinger, og det har også været nævnt over for nogle af oppositionens partier i forhandlingerne op til finansloven. Det var med velbegrundet hu, at vi indgik en stemmeaftale og ikke et egentligt forlig i forbindelse med strukturaftalen. Vi forbeholdt os retten til at lave en rammestyring senere hen, og det har vi så gjort ved hjælp af et flertal i Folketinget. Sådan fungerer demokratiet og parlamentarismen jo. Hvordan vi så udmønter det senere hen, vil vi tage en drøftelse med teatermiljøet om, men der vil stadig væk være en refusionsordning. Det vil ikke være sådan, som man ellers kunne forestille sig, at man skal ind og søge om pengene på den måde. Det er som udgangspunkt min holdning, at der skal være en refusionsordning, så man får refunderet en procentandel. Hvis det så viser sig - og det må man sige at der også kan være en vis sandsynlighed for - at der er så mange penge i den her ordning, at refusionen kan komme op på over 50 pct., er det vores holdning, at vi maksimalt skal refundere 50 pct., og så skal vi bruge de tiloversblevne penge på et egentligt kvalitetsløft. Der er en reel risiko eller sandsynlighed for, at der er så mange penge i ordningen, at der kan komme for mange penge til udbetaling. Der vil vi så bruge dem på et løft inden for området.

Jytte Andersen (S): Det er ikke en ukendt sag, at regeringen gerne har villet have rammestyring på det her område, fordi det egentlig lå i det oprindelige forslag fra ministerens side. Det, som regeringspartierne med deres støtteparti og med vores velsignelse med tilfredshed noterer som grundlag for beslutningen midt i juni 2005, er, at kulturministerens forslag eksplicit bliver taget ud af lovforslaget. Vel er det en stemmeaftale, det er vi selvfølgelig meget bevidste om, men ministeren må kunne forstå, at den ånd og den holdning, der ligger bag en stemmeaftale, rækker længere ud end et år. Ministeren må kommentere, at når man i regeringspartierne og Dansk Folkepartis betækningsbidrag siger, at man eksplicit hilser det velkommen, at refusionsordningen kombineres med kvalitative krav, virker det da meget besynderligt og sært, at man, inden man overhovedet får taget en tilbundsående diskussion om de kvalitative krav og redskaber, så ændrer på grundlaget for de kvalitative krav.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Der bliver blandet nogle ting

sammen her: Det er fuldstændig legitimt at være imod rammestyring, det er sådan set fair nok. Det er også legitimt nok, at der er et flertal i Folketinget, som vil have rammestyring, så vi kan få løftet niveauet for egnsteatrene, og som putter nogle nye penge i puljen til egnsteatrene. Det er sådan set vores mulighed for at give egnsteatrene et kvalitativt løft med nogle penge udefra. Det har hele tiden været vores overbevisning, at man skulle have en rammestyring. Det er også de drøftelser, som vi har haft her i løbet af efteråret, som har ligget til grund for det. Det var derfor, der ikke blev lavet nogen egentlig forligstekst, men en stemmeaftale partierne imellem. Hvis der var lavet et forlig, ville vi selvfølgelig stå ved det. Vi har indgået det ene brede forlig efter det andet på kulturområdet, og vi står ved dem. På trods af at nogle løber skrigende bort fra dem en gang imellem, står regeringen fast på de aftaler, der bliver lavet - et hundrede procent fast - og prøver at samle sammen på det, når andre løber fra aftalerne. Men her er det altså bare en stemmeaftale.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S): Ministeren kan italesætte det, som han vil, men der er jo ingen tvivl om, at der i hvert fald her er tale om et brud på det brede teatersamarbejde, på den brede forståelse, der har været omkring bl.a. egnsteatrenes situation. Jeg kan også henvise til, at der i ministerens eget partis og i øvrigt regeringens betænkningssbidrag står, at bibeholdelse af refusionsordningen på egnsteaterområdet vil kunne sikre en fortsat geografisk spredning. Man erkender altså selv, at det har en effekt, at man har bibeholdt refusionsordningen, som den var, dvs. uden rammestyring.

Kl. 16.20

Hvordan kan ministeren springe fra det et år efter, at den her aftale er indgået? Hvordan kan ministeren fuldstændig hive tæppet væk under det udvalg, vi har nedsat til at afdække, hvordan egnsteaterordningen skulle indrettes fremover? For deres forudsætning var jo netop - og det var derfor, vi nedsatte det udvalg - at der ikke skulle indføres rammestyring, men andre former for kvalitetsstyringssystemer for egnsteatrene. Man løber skrigende væk fra aftaler, som man selv har været med til at indgå, uanset om ministeren kalder det stemmeaftaler eller forlig. Man løber skrigende væk, og man trækker tæppet væk under det udvalg, der har siddet og arbejdet med de her ting. Jeg synes, det er meget beklageligt.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Vi bliver nødt til at holde os til sagens kendsgerninger. Mogens Holm-udvalget har ikke været nedsat med et kommissorium, som sagde, at der skulle være en rammestyring. Mogens Holm-udvalget har heller ikke været nedsat med det opdrag, at der ikke skulle være en rammestyring. Mogens Holm-udvalget har ikke været nedsat med det opdrag. Vi drøftede sagen og bad nogle eksperter, som selv arbejder med det derude, om at komme med nogle gode råd til, hvad vi kunne gøre bedre inden for egnsteatrene, og jeg har sådan set tænkt mig at følge hvert og et af de råd. Det vil jeg gå i en dialog med egnsteatrene om og se på, hvordan vi kan implementere det, og se på, hvordan forholdene er i dag. Der er tale om en fuldstændig komplet misforståelse, hvis det skulle fremgå af kommissoriet eller opdraget til Mogens Holm-udvalget, at den gældende automatiske refusionsordning skulle bevares. Den helt præcise bestilling til det udvalg var et oplæg til en ny egnsteatermodel, som inden for - hold godt fast - de eksisterende økonomiske rammer skulle sikre et højt teatermæssigt niveau, en stærk lokal forankring, en tilbagevendende teaterfaglig kvalitetsvurdering samt rum til eksperimenterende virksomhed. Så kom udvalget i foråret 2006 med en spændende rapport, som indeholdt en række gode og konstruktive anbefalinger til en ny egnsteatermodel. Jeg lagde i forbindelse med de politiske drøftelser

af rapporten ikke skjul på, at der var nogle økonomiske problemstillinger, der skulle tages politisk stilling til. For der var ikke noget som helst i den rapport, der gav sikkerhed for, at de mange gode ideer kunne gennemføres inden for den økonomiske ramme, der var til rådighed, og det var det, der var oplægget. Nu har vi gjort det fra regeringens side sammen Dansk Folkeparti, at vi har givet egnsteatrene et helt ekstraordinært økonomisk løft, som er historisk, og som er flot og godt. Det giver plads til de eksperimenter og til det kunstneriske frirum, der også skal være.

Mogens Jensen (S): Ministeren ved lige så godt som jeg, at forudsætningen for nedsættelse af Mogens Holm-udvalget var, at der var indgået en aftale om, at der ikke skulle indføres rammestyring. Derfor skulle vi finde nogle andre modeller for, hvordan vi kunne kvalitetssikre egnsteatrene. Det skulle Mogens Holm-udvalget udrede, men det var udgangspunktet, at der ikke skulle indføres rammestyring. Det vil sige, at det udvalg af sagkyndige folk, der har siddet et år og arbejdet med de her ting, altså har arbejdet på det grundlag, og nu bliver de fra regeringens side præsenteret for et fuldstændig andet scenarie, nemlig at der lægges et loft over, hvor meget der kan gives til egnsteatrene, hvilket selvfølgelig vil betyde mindre økonomi til teatrene i det her land. Må jeg bare henvise til ministerens eget rådgivende organ på det her område, Kunstrådet, der selv skriver, at det rammebeløb, som er udmeldt, kun lige nøjagtig vil kunne dække det finansieringsbehov, der er kendt pr. dags dato. Der er ikke flere penge i det her fra ministerens side. Jeg synes, det er synd for kulturministeren at skulle fremlægge et sådant forslag.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): I 2001, da Socialdemokratiet senest var ved magten, blev der, - hold godt fast - i faste priser brugt 39,6 mio. kr. til egnsteatrene. Vi bruger i 2007 66,8 mio. kr. af statens midler og i 2008 over 70 mio. kr. på egnsteatrene. Det er der da grund til at være stolt af, glad for og sidde og klappe i hænderne af i stedet for at være så negativ. Der er næsten tale om en fordobling af de penge, man bruger, i forhold til da Socialdemokratiet sidst var ved magten. Det synes jeg da er imponerende, det synes jeg er flot, og det er jeg glad for. Det er altså min opfattelse, regeringens opfattelse og et flertal i Folketingets opfattelse, at der er behov for at omlægge den automatiske refusionsordning til en rammestyret refusionsordning. Det giver plads og rum for en masse spændende teater landet over, for der har aldrig nogen sinde været så mange penge i ordningen som nu - aldrig nogen sinde. Der er mulighed for i rigt mål at lave teater fra nord til syd og fra øst til vest og med en økonomi, der aldrig nogen sinde har været der før, og som vil blive udvidet betragteligt over de kommende år. Så der er plads til mange eksperimenter, der er plads til meget teater, og vi glæder os til den dialog, der skal være om, hvordan man samtidig også sikrer et kvalitetsløft, så det ikke bare er et kvantitativt løft, men også et kvalitativt løft af egnsteatrene. Det vil vi inden for den kommende tid udmønte i et lovforslag på området, og vi vil selvfølgelig gå ind i en dialog med egnsteatermiljøet om det. Egnsteatermiljøet har en masse gode ideer, som vi vil lytte til, og som vi lader os inspirere af.

Kl. 16.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Så er det hovedspørgeren, fru Elsebeth Gerner Nielsen, der runder af.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Ministeren indrømmer det selv. Mogens Holm-udvalgets forudsætning var, at man skulle udarbejde et forslag inden for den nuværende økonomiske ramme. Hvad er den nuværende økonomiske ramme? Det er en automatisk refusionsordning. Det er en

refusionsordning, der indebærer, at man automatisk får 50 pct. af den støtte, der bliver givet fra kommunernes side. Hvis det ikke er at snyde Mogens Holm-udvalget og alle os andre, så ved jeg ikke hvad. Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren ikke sørgede for at få skrevet det ind i aftalen, som vi indgik for et år siden, at han altså agtede at indføre rammestyning. Der står jo klokkeklart i den aftale, vi indgik, at nu udgik forslaget om rammestyning, og alligevel indfører regeringen det sammen med Dansk Folkeparti. Mit sidste spørgsmål, som jeg ikke fik svar på i første omgang, er: Har ministeren diskuteret det her med Kommunernes Landsforening? Det er jo en total forandring af kommunernes økonomi på teaterområdet, for det betyder, at en kommune aldrig kan være sikker på, hvor meget den vil få i refusion fra staten. Det her betyder vældig meget for kommunernes mulighed for at planlægge. Så har regeringen diskuteret det med KL?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Kommunerne bør selvfølgelig være utrolig glade for, at vi putter så mange penge ekstra ind i egnsteater for at hjælpe kommunerne med opgaven på egnsteaterområdet. Det er jo lokale teatre, der bliver skabt. Staten har skabt en fantastisk generøs ordning, hvor vi tidligere refunderede 50 pct. af udgifterne. Nu kan det være, vi måske refunderer mere, måske lidt mindre, men der har aldrig nogen sinde været så mange penge i ordningen som nu - aldrig nogen sinde. I den fremtid, vi kan se foran os, og det vil sige de næste 3-4 år, er der ikke noget som helst i sol og måne, der tyder på, at der ikke er rigeligt med penge i ordningen. Det er det, vi må forholde os til. Vi ved, der er 28 teatre, vi ved, der er 3 teatre på vej, og så dækker den her økonomi altså. Samtidig med at den dækker de nye teatre, dækker den også, at de eksisterende teatre får flere penge, end de har i dag. Så der er flere penge til de eksisterende teatre, og der er flere penge til nye teatre. Det synes jeg sådan set er ganske fornuftigt. Jeg behøver ikke belære spørgeren om, hvordan den parlamentariske proces fungerer i Folketinget. En stemmeaftale er en aftale om det, man aftaler med hensyn til strukturaftalen, og det er netop forskellen fra at lave et egentligt forlig. Hvis vi havde lavet et forlig, bandt det jo begge parter. Vi vil aldrig nogen sinde som andre partier kunne finde på at løbe skrigende bort fra de forlig, der er blevet lavet, og de forudsætninger, der er. Det ligger slet ikke til regeringen at gøre. Vi står ved ethvert ord i de forlig, vi laver. Men en stemmeaftale betyder netop, at ethvert parti har mulighed for selv at forfølge de tanker, man har på de forskellige områder, og inden for teaterområdet har vi ét formål. Det er at styrke og løfte egnsteaterkvaliteten ved at putte flere penge ind i egnsteatrene og lave nogle kvalitative udviklingsmuligheder for dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Det sidste spørgsmål i dag er ligeledes til kulturministeren, også denne gang fra fru Elsebeth Gerner Nielsen. Værsgo for at begrunde.

Spm. nr. S 763

17) Til kulturministeren af: Elsebeth Gerner Nielsen (RV): »Vil ministeren redegøre for, hvorledes regeringen vil sikre, at der fortsat spilles teater uden for de store byer, efter at regeringen og Dansk Folkeparti reelt har stoppet for kommunernes frie adgang til etablering af egnsteatre, og efter at det turnerende teater har mistet Privat Teatrets produktioner, samtidig med at fremtiden for Det Danske Teater er uvis?«

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Regeringen har som bekendt aftalt, at der skal være loft over, hvor mange penge der skal bruges på egnsteatre, og egnsteatre ligger, som det er ministeren bekendt,

fortrinsvis i provinsen. Regeringen kan i fremtiden selv bestemme, om en kommune skal have refunderet 50 pct. eller f.eks. 10 pct. af deres udgifter til egnsteatrene. Det vil selvfølgelig få stor indflydelse på, om en kommune bestemmer sig for at oprette et egnsteater eller ej.

En kommune vil nemlig aldrig kunne vide, hvor meget den kan regne med at få fra staten. Det betyder ringere vilkår for det lokalt producerende teater, og samtidig er der jo stor usikkerhed om, hvor mange teatre der i fremtiden vil kunne komme på turné i landet. Københavns Teater har besluttet, at Det Danske Teater skal lægges ind under Folketeatret eller omvendt. Ingen ved, hvad den fusion kommer til at betyde. Det er så også set i lyset af, at ingen på Folketeatret ønsker fusionen. Hertil kommer, at Privat Teatret lukker som følge af usikkerheden om abonnementsordningens fremtid. I dag er der heldigvis indgået en aftale på det område, men altså for sent til at sikre Privat Teatret, der årligt har sendt en række forestillinger på turné i hele landet. Med andre ord: Har regeringen en reel interesse i at sørge for, at der er et teaterliv uden for de store byer og uden for København?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Vi har lavet en kolossal offensiv med hensyn til kulturaktiviteter i provinsen. Vi har lavet en provinspulje, som pumper over 80 mio. kr. ud i provinsaktiviteter de kommende 4 år.

Vi har løftet egnsteaterpuljen op på et niveau, som den aldrig nogen sinde har haft, et historisk højt niveau; vi giver i millionvis af kroner i bevillinger til landsdelsscenerne og til vores symfoniorkestre; vi giver i millionvis af kroner til vores museer, der ligger rundtomkring i det danske land. Og med den ene pulje efter den anden løfter vi også bevillingerne til museerne. Så alt i alt synes jeg, at det går ganske godt med at støtte aktiviteterne i provinsen.

Kl. 16.30

Det er en noget fantasifuld udlægning af situationen for det danske teaterliv uden for de større byer, som spørgeren her ridser op. Det svarer til det klassiske spørgsmål: Er du holdt op med at slå din kone? Sagen er jo den, at vi sammen med Dansk Folkeparti har løftet niveauet, har tilført området midler til et historisk højt niveau. Samtidig omlægges den lovbundne refusionsordning til en rammestyret refusionsordning, hvor den årlige statslige refusion af kommunernes tilskud til egnsteatrene fastsættes i de årlige finanslove. Men som man kan se af finansloven, kommer flere penge ind i ordningen. Man kan såmænd blot slå op i finansloven, så kan man se, at der over de kommende 4 år kommer flere penge ind, end der nogen sinde har været før. Da der altså fortsat vil være en refusionsordning med flere penge i ordningen, vil kommunerne fortsat have et stærkt incitament til at satse på teatre uden for de større danske byer. Vi har på en række andre kulturområder haft eksisterende rammestyrede refusionsordninger i mange år, både under den tidligere regering og under den nuværende regering, og det har fungeret ganske tilfredsstillende. Der er altså ikke på de her områder set svigtende motivation fra kommunerne. Det tror jeg heller ikke spørgeren lagde mærke til, da spørgeren tidligere var kulturminister, hvor man også havde de her refusionsordninger. Der er altså ikke tale om, at vi stopper for nogen som helst aktiviteter. Vi fremmer aktiviteterne. Vi giver flere penge end nogen sinde før. Jeg synes også, at jeg her vil sige - det ved spørgeren selvfølgelig godt, for spørgeren er med i et forlig på området - at Det Danske Teaters fremtid ikke er uvis. Det er jo op til Københavns Teaters afgørelse. Vi har i det forlig, som spørgeren selv er med i, besluttet, hvad der skal ske med Folketeatret. Mig bekendt er det også en forudsætning for opbakning til fusionsplanen, også for spørgeren, at Det Danske Teater

opretholder sit nuværende aktivitetsniveau, hvad angår turnéaktiviteterne, og det er derfor min forventning, at de danske teaterforeninger også fremover vil kunne blive tilbudt forestillinger fra Det Danske Teater på samme kvantitative niveau som hidtil. Hertil kommer turnéforestillinger fra Den Jyske Opera, hvor den her regering har puttet flere penge i det; Peter Schaufuss Balletten, som denne regering har puttet flere penge ind i; Det Kongelige Teater, hvor der ikke er lagt op til ændringer af aktivitetsniveauet. Endelig er der en lang række mindre teatre og teaterkompagnier, som turnerer rundt i landet som en del af deres virksomhed. Så der er rigeligt af forestillinger, som kommer rundt i landet, hvilket betyder, at publikum rundt omkring i landet får tilbudt kvalitetsforestillinger på et højt, flot niveau, hvilket betyder, at man får lov til at se noget spændende teater, også i provinsen. Så det er altså ikke min opfattelse, at teaterlivet uden for de større byer på nogen måde er truet, tværtimod. Med de nye bevillinger til teaterområdet, som regeringen og Dansk Folkeparti har sikret ved den indgåede finanslovaftale, vil der blive mere teater uden for de store byer, end der nogen sinde har været før. Det er ubestrideligt. Der vil være mere teater, end der nogen sinde har været før. Der er flere penge i ordningen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Jeg må lige gøre opmærksom på, at taletiden til ministeren er 2 minutter, og at han jo kan bruge nogle af de sidste dele til at svare på de øvrige spørgsmål, der helt givet kommer.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Det er interessant, at ministeren nu taler om et forlig. Jeg synes lige, ministeren belærte os alle sammen om, at det ikke er et forlig, men en aftale. Hvad mener ministeren? Er det her et forlig, eller er det en aftale?

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Det var kort, og så er det ministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Med hensyn til konstruktionen for Københavns Teater er det jo en aftale, vi har lavet, som jeg går ud fra at fru Elsebeth Gerner Nielsen står bag. Fru Elsebeth Gerner Nielsen er selvfølgelig velkommen til ikke at være med, hvis hun ikke vil det længere. Men jeg fornemmer jo, at der er en klar opbakning til den konstruktion, der er i Københavns Teater, som er et stærk konstruktion, der skal løfte Københavns Teater. Hvad angår beslutninger i forhold til Folketeatret og Det Danske Teater, må det jo være de ansvarlige ledelser i de to teatre, der står bag den beslutning. Det mener jeg ikke tilkommer os som politikere at prioritere og botanisere i. Men det tilkommer os som politikere at sikre, at der stadig væk er en vedkommende og omfattende turnéaktivitet for Det Danske Teater, og det har vi tænkt os at holde fast i.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV): Det må man kalde et uldent svar. Jeg synes, det er interessant, at ministeren truer med, at vi blot kan forlade forliget eller aftalen, når det i virkeligheden er regeringen, der sammen med Dansk Folkeparti bare har indgået en aftale om at lave rammestyrt på egnsteaterområdet. Det har de gjort, samtidig med at der foreligger en aftale om præcis det modsatte med en bred kreds af partier. Og så begynder ministeren at tale om, at det er os, der bryder en aftale.

Kl. 16.35

Jeg har et konkret spørgsmål. Malene Schwartz har i dag en kronik i Politiken, hvor hun efterspørger en konkret kunstfaglig begrundelse for at lægge Folketeatret og Det Danske Teater sammen. Er ministeren

i besiddelse af en sådan begrundelse, og bekymrer det ikke ministeren, at der på Folketeatret er en massiv modstand mod en fusion, en modstand, som godt kan gå hen og få betydning for Det Danske Teaters mulighed for at sende teaterforestillinger på turné? I den aftale eller i det forlig, som vi har indgået, står der intet om Det Danske Teater. Det vil sige, at der ikke er nogen af os, der er forpligtede i forhold til, hvad der skal ske med Det Danske Teater. Der håber jeg da, at det er sådan, at ministeren mener, at vi skal have en åben drøftelse af det i Folketingssalen.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Nu har det her spørgsmål jo ikke så meget at gøre med det oprindelige spørgsmål, vil jeg så sige, i forhold til egnsteatret, men lad gå. I forhold til den beslutning, der var på Arken, kan ministeren jo lade være med at svare på det, men nu vil jeg gerne svare på det. Med hensyn til Det Danske Teater og Folketeatret er der to uafhængige bestyrelser, som har ansvaret for de to teatre. For Det Danske Teaters vedkommende står det klart, at i den resultatkontrakt, vi har med Det Danske Teater, skal der være en omfattende turnévirksomhed. For Folketeatrets vedkommende har vi indgået en aftale, som overlader den kompetence til Københavns Teater. Så må de to parter - det er jo det, vi har drøftet også i forligskredsen - prøve at nå til enighed sammen. Det må vi sidde og vente på. Det synes jeg sådan set vi skal tage stille og roligt også som politikere, for det må de to parter jo prøve at se om de kan blive enige om. Det synes jeg ikke tilkommer os som politikere at blande os i. Det er derfor, der er en armslængde imellem de beslutninger, der træffes af de personer, som sidder i ledelserne for de pågældende teatre, og det politiske system. Det er ikke os politikere, der skal sige, hvordan teaterlandskabet skal se ud. Vi skal sætte nogle rammer for det, og så må vi respektere, at der er en armslængde i forhold til de beslutninger, der bliver truffet. Jeg ved ikke, hvad der foregår i beslutningerne mellem Folketeatret og Det Danske Teater, og det er ikke noget, jeg på noget tidspunkt har tænkt mig at blande mig i. Jeg har bare tænkt mig på vegne af den aftalekreds, der er, at sørge for, at de forpligtelser, Det Danske Teater har med hensyn til turnévirksomhed, bliver overholdt. Så skal Folketeatret indgå i den samlede plan, som Københavns Teater har for hele Københavns Teaters konstruktion, og der må de jo drøfte, hvordan de spiller det ud med hinanden. Så håber jeg da på, at de kan nå til enighed om at gøre enten det ene eller det andet, men det synes jeg vi som politikere skal holde os i en god armslængde af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S): Nu står ministeren og bryster sig af, at der er kommet mange teatre til, siden der sidst var en SR-regering, og det er ganske rigtigt. Ved ministeren, hvorfor det er sådan? Det er jo, fordi vi har haft en god refusionsordning, som har sikret, at der har været et incitament ude i kommunerne og blandt teatrene til at etablere teatre rundt omkring i landet. Det er den ordning, ministeren nu ødelægger fuldstændig ensidigt uden om en bred forligskreds på teaterområdet. Ministeren siger, at der kommer mange ressourcer til området og ekstra midler, men jeg står altså med en udtalelse fra ministerens eget sagkyndige udvalg, hvor der står, at det rammebeløb, der nu er udmeldt, og som ministeren her står og nævner i Folketingssalen, nøjagtig bare lige vil kunne dække det finansieringsbehov, der er kendt allerede, og at der allerede fra 2008 enten vil ske en reduktion af teatrenes tilskud, en forøgelse af de kommunale tilskud eller en nedlæggelse af flere egnsteatre. Er det ikke korrekt, at sådan udtaler ministerens eget sagkyndige organ sig?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Kendsgerningerne er sådan, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i egnsteatrene, som der

kommer i de kommende år, og som der er i dag; næsten dobbelt så meget, som der var i 2000 i faste priser. Det er rigtigt, at refusionsordningen klart har været medvirkende til, at vi har fået flere egnsteatre, hvilket er flot og godt. Derfor vil der også fremover være en refusionsordning, den vil blot være rammestyret. Og det vil være inden for en ramme, som er langt større, end den nogen sinde har været før. I dag er der 28 egnsteatre. Vi ved, at der er tre teatre, som er planlagt til at opstå. Det vil koste x antal kroner. Ud over det lægger vi flere penge i de eksisterende teatre, fordi kommunerne også putter flere penge i dem. Så de eksisterende teatre får flere penge i fremtiden, kan vi se, og vi kan se, at der er penge til at oprette de teatre, vi ser foran os. Så det eneste, jeg kan forholde mig til, er de papirer, jeg har set, om, at det her sikrer økonomien i hvert fald inden for den fremtid, vi kan se foran os, på det niveau, at teatrene, der er derude, som helhed får flere penge, og der bliver flere teatre. Uanset hvordan man vender og drejer det, får egnsteaterområdet flere penge at lave teater for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Så er det hr. Mogens Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 16.40

Mogens Jensen (S): Jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at det forholder sig sådan, at det økonomiske niveau, man nu har lagt sig fast på, svarer til det behov, man kan se, dvs. til de teatre, vi kender. Dermed er der jo ikke ekstra midler til de nye teatre, der måtte komme. Jeg synes, at vi skal kalde en spade for en spade, og der er jo en grund til, at ministeren vil have rammestyrt. Det er, fordi der nu lægges et loft over, hvor mange teatre der kan få støtte, eller i hvert fald hvor meget der kan udbetales i støtte. Kan ministeren ikke bekræfte, at det forholder sig sådan, at hvis der ud over de teatre, der nu er - der er 30-32 stykker - kommer ekstra teatre til, så skal de finansieres ved, at der enten er nogle teatre, der skal hives ud af den eksisterende ordning, eller ved at teatrene får skåret i deres tilskud generelt set? Er det ikke rigtig, at det er sådan, rammestyrt kommer til at virke, hvis der kommer flere teatre til end dem, der nu er lagt penge af til på finansloven?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen): Der er også en tredje mulighed, nemlig at man putter flere penge i rammen. Derfor er intet som helst afgjort. Det, vi kan se foran os, er, at der er penge til tre nye teatre finansieret krone til krone. Vi kan se foran os, at der er flere penge til de eksisterende teatre, end der er i dag, bare fra i dag til efter årsskiftet og til om 14-15 måneder er der fra statens side flere penge også til de eksisterende teatre. Det er det, vi ved. Det ved vi også der vil være i 2009, og det ved vi også der vil være i 2010. Hvad der så sker ud i den fremtid, som ligger efter det, vi ved nu, er altså relativt svært at spå om og gætte på. Hvis man skulle komme i den situation, at der kom mange nye teatre, må man jo se på økonomien til den tid. Nu ved vi i hvert fald, at vi har givet en gigantisk saltvandsindsprøjtning til egnsteaterområdet, så der aldrig nogen sinde har været så mange penge, som der er nu. Der er plads til nye teatre, og der er plads til at give flere penge til de eksisterende teatre. Det synes jeg alt i alt er relativt godt, i forhold til at en stor del af de penge er skaffet uden for kulturens område. Så det er nye penge til kulturen, der også er skaffet her. Vi burde da være enige om, at det er godt og glædeligt for kulturen, at Dansk Folkeparti og regeringen har skaffet det med den her aftale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

L 139

Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen (KF)).

Vedrørende: Kulturministeriet.

- ▶ [Fremsat skr 31/1 07 Tillæg A 4621](#)
- ▶ [Lovf som fremsat 31/1 07 Tillæg A 4608](#)
- ▶ [1.beh 9/2 07 FF 3969](#)
- ▶ [Betænkning 18/4 07 Tillæg B](#)
- ▶ [2.beh 24/4 07 FF](#)
- ▶ [3.beh 3/5 07 FF](#)
- ▶ [Lovf som vedt 3/5 07 Tillæg C 591](#)
- ▶ [Dokumenter](#)
- ▶ [Afstemningsresultater](#)

[Lov nr 460 af 23. maj 2007](#)

Ordførere: (1.beh) Kim Andersen (V), Jytte Andersen (S), Louise Frevert (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Holger K. Nielsen (SF), Per Clausen (EL), Louise Frevert (UFG).

Ministre: (1.beh) kulturministeren (Brian Mikkelsen).

Efter 1.beh henvist til Kulturudvalget (KUU)

Efter 2.beh direkte overgang til 3.beh.

Afstemning:

L 139 vedtaget med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, RV, SF og EL).

Skriftlig fremsættelse (31. januar 2007)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til ændring af teaterloven (revision af egnsteaterordningen)

(Lovforslag nr. L 139).

Lovforslaget indeholder en række ændringer af egnsteaterordningen.

Ifølge lovforslaget vil refusionsprocenten for statsrefusion af kommunale tilskud til egnsteatre fremover blive fastsat på finansloven, frem for som hidtil at være fastsat i selve teaterloven til 50 pct.

Lovforslaget indeholder endvidere en række foranstaltninger, der skal skabe yderligere kvalitetsforbedringer på området. Der indføres en række skærpede krav for at teatre kan indgå i ordningen, herunder krav til egenproduktion, kontinuerlig drift og fast scene.

Desuden indføres en ordning med egnsteaterkonsulenter, der skal evaluere egnsteatrene og rådgive dem om kvalitetsudvikling. I den forbindelse får konsulenterne rådighed over en kvalitetsudviklingspulje. Som en yderligere kvalitetssikring får egnsteaterkonsulenterne mulighed for på baggrund af deres evalueringer af et egnsteaters kvalitet at indstille til Kunstrådet, at refusionen af kommunale tilskud til det pågældende teater bortfalder.

Efter lovforslaget vil der fortsat være mulighed for af bevillingen til egnsteatre at yde statstilskud til erstatning for amtslige tilskud, der bortfaldt pr. 1. januar 2007 som følge af amternes nedlæggelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Tingets velvillige behandling.

L 139 (som fremsat): Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen).

Fremsat den 31. januar 2007 af kulturministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af teaterloven

(Revision af egnsteaterordningen)

§ 1

I teaterloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som ændret ved lov nr. 1156 af 19. december 2003 og lov nr. 519 af 21. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 15 ophæves og i stedet indsættes:

» **§ 15.** Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen og som har hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner. Et egnsteater skal have minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvist af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirksomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

§ 15 a. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 2. Refusionen kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 3. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af kommuner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen.

Stk. 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimumbeløb, som fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud udgør dette minimumbeløb.

Stk. 6. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan stk. 5 fraviges i den første aftaleperiode.

Stk. 7. Statsrefusion af kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes indenfor et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb.

Stk. 8. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 9. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion mv.

Stk. 10. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner mv.

fravige bestemmelserne i stk. 1-8.

§ 15 b. Staten kan yde driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog tilskud fra en amtskommune.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud, der ydes efter § 15 b, stk. 1, herunder kriterier for tildeling af tilskud.

Stk. 3. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner mv. fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 15 c. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 16.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter regler om fordeling af tilskud efter stk. 1 og 2. Kulturministeren kan herunder fastsætte, at egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

2. § 16 affattes således:

» **§ 16.** Der ansættes op til 3 egnsteaterkonsulenter, hvis hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene.

Stk. 2. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne kan, efter en evaluering i henhold til stk. 2, i tilfælde, hvor teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 4. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud efter §§ 15 a og 15 b. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelsen kan ikke finde sted.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

Stk. 3. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 15, stk. 1, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der gjaldt før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 16, stk. 2, om egnsteaterkonsulenternes evalueringer af egnsteatrenes virksomhed finder også anvendelse for egnsteateraftaler, der er indgået inden denne lovs ikrafttræden.

Stk. 5. Ved beregningen af refusionsprocenten efter § 15 a, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre som i overgangsfasen, jf. stk. 2, er omfattet af egnsteateraftaler med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Teaterloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, er senest ændret ved lov nr. 519 af 21. juni 2005. Ved denne lovændring gennemførtes ændringer i forbindelse med udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår teaterområdet.

Formålet med dette lovforslag er at indføre kvalitetsmæssige bedømmelser i egnsteaterordningen i kombination med en refusionsordning, hvor refusionsprocenten reguleres på de årlige finanslove.

2. Gældende ret

Teaterloven indeholder bestemmelser om, at staten refunderer 50 pct. af kommunernes driftstilskud til egnsteatre uden for København, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg kommuner. Statstilskuddet ydes kun såfremt, der er indgået en minimum 3-årig egnsteateraftale om driftstilskud mellem en eller flere kommuner og teateret. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte teater skal udgøre et minimum, som fastsættes på de årlige finanslove, og som for 2007 er fastsat til 2.392.095 kr. Dog kan der dispenseres fra det fastsatte minimum i første aftaleperiode. Statsrefusion ydes inden for et maksimum, som ligeledes er fastsat på de årlige finanslove og som for 2007 er fastsat til 7.495.187 kr. Bevillingen til ordningen er lovbunden, hvilket betyder, at den statslige bevilling alene reguleres efter, hvor stor en refusion, det kommunale tilskud udløser.

Ved den seneste ændring af teaterloven indførtes en hjemmel, som fra 1. januar 2007 giver staten mulighed for at yde tilskud til egnsteatre, som tidligere oppebar et tilskud fra en amtskommune. Hjemmelen var en udløber af aftalen om kommunalreformen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som fastlagde, at staten fremover skulle overtage amtskommunernes forpligtelser i forhold til egnsteatrene.

3. Baggrund for lovforslaget

Egnsteatrene er et vigtigt supplement til de store teaterinstitutioner i alle egne af landet, og er med til at sikre teaterudbuddet uden for de større byer. Egnsteatrene har alle hjemsted udenfor København, Frederiksberg, Århus, Odense og Aalborg Kommuner, hvis mindre teatre er omfattet af ordningen for små storbyteatre.

Kommuners og amters engagement i egnsteaterområdet er steget kraftigt i de forudgående år. Staten skal på grund af den lovbundne refusionsordning matche de stigende kommunale tilskud med et tilsvarende beløb. Fra 1999 til 2007 er statens udgifter til egnsteater således steget med i alt 86 %. Antallet af egnsteatre var i 2006 på 28 i alt, og i 2007 forventes yderligere 3 teatre at starte virksomhed.

Den hidtidige lovbundne refusionsordning har været begrundet i et ønske om at give egnsteaterområdet en særstilling for at sikre netop den kraftige vækst, som har fundet sted. Den lovbundne refusionsordning har hidtil været indrettet således, at refusion af egnsteaterstilskud gik forud for andre prioriteringer på kulturområdet. Hidtil har fortolkningen været, at de stigende udgifter skulle finansieres inden for kulturområdet. Stigningen i udgifterne til egnsteatrene har således betydet tilbageholdenhed andre steder på kulturbudgettet. Det har været udtryk for et bevidst politisk ønske om at prioritere udbredelsen af egnsteatre.

Imidlertid har omfanget af egnsteatervirksomhed nu nået et så bredt og solidt niveau, at et flertal i folketinget bestående af regeringen og Dansk Folkeparti ikke finder, at der er behov for en særstilling. I forbindelse med indgåelse af aftalen om finansloven for 2007 indgik regeringen og Dansk Folkeparti derfor en aftale om at afskaffe den lovbundne refusion og i stedet erstatte med en refusionsordning, hvor de årlige tilskudsprocenter fastsættes på finansloven.

Baggrunden for at omlægge egnsteaterordningen er således også et ønske om at sikre staten en mere hensigtsmæssig budgetlægning, hvor ingen udgifter går forud for andre.

I forbindelse med indgåelsen af en stemmeaftale om vedtagelsen af forslag til lov om ændring af teaterloven (udmøntning af kommunalreformen på teaterområdet) i foråret 2005, viste der sig bred politisk enighed om, at der var behov for at lade vurderinger af egnsteatrenes kvalitet indgå i tilskudsbedømmelsen. I denne forbindelse blev regeringens forslag om at indføre en rammestyret refusionsordning frafaldet.

På denne baggrund nedsatte partierne et egnsteaterudvalg, som skulle komme med forslag til en ny model for fordeling af tilskud til egnsteatrene. Egnsteaterudvalget foreslog med udgangspunkt i den hidtidige lovbundne refusionsordning, at der etableres en egnsteaterkonsulentordning med 3 deltidsansatte konsulenter. Teaterkonsulenterne skulle i udvalgets forslag have til opgave at følge teatrenes virksomhed og gennem en løbende dialog med såvel teatrene som kommunerne sikre, at teatrenes kunstneriske niveau fastholdes og udvikles. Konsulenterne skulle i udvalgets forslag også have mulighed for at indstille til Kunstrådets scenekunststudvalg, at statens refusion indstilles, hvis dialogen med et teater i løbet af en aftaleperiode ikke

førte til de nødvendige forbedringer.

Regeringen ønsker med det foreliggende lovforslag at indføre en ordning som den ovenfor beskrevne, som regeringen vurderer også harmonerer med en rammestyrret refusionsordning, hvor kommunerne fortsat har et lovkrav på refusion, blot ikke på refusionens størrelse.

Egnsteaterudvalget kom endvidere med en række andre anbefalinger, herunder at definitionen af egnsteaterbegrebet skærpes i lovgivningen. I den gældende teaterlovs bestemmelser om egnsteaterordningen er der kun få afgrænsende definitioner af begrebet egnsteater. Det fastlægges således alene, at der skal være tale om teatre, der udøver professionel teatervirksomhed uden for de kommuner, som er omfattet af bestemmelserne om små storbyteatre. Desuden anbefalede egnsteaterudvalget, at aftaleperioderne harmoniseres til 4 år. Regeringen ønsker ligeledes at gennemføre disse anbefalinger med det foreliggende lovforslag.

Endelig anbefalede egnsteaterudvalget, at den kommunale hovedtilskudsyder til et egnsteater udpeger minimum ét medlem til egnsteaterets bestyrelse og i øvrigt påser, at bestyrelsen har de nødvendige kompetencer. Denne anbefaling er ikke indarbejdet i nærværende lovforslag, da det er regeringens opfattelse, at en sådan lovfæstelse af disse principper ikke vil være i fuld overensstemmelse med grundprincippet i egnsteaterordningen om, at initiativet til egnsteatre skal udspringe lokalt. Regeringen vil imidlertid opfordre kommunerne til at efterkomme anbefalingerne fra egnsteaterudvalget på dette punkt.

På den del af teaterområdet, hvor staten er hovedtilskudsyder er der i nogen tid blevet lagt vægt på en professionalisering af bestyrelsesarbejdet. Blandt andet blev det som opfølgning på stemmeaftalen om udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet aftalt med de politiske partier bag aftalen (alle med undtagelse af Enhedslisten) at bestyrelserne for de statsligt finansierede teatre skal være professionelle og tilsammen repræsentere juridiske, ledelsesmæssige, økonomiske, markedsføringsmæssige og teaterfaglige kompetencer. Det er regeringens opfattelse, at tilsvarende bør gøre sig gældende for egnsteatrene. Det er dog yderligere i relation til egnsteatrene særdeles væsentligt, at bestyrelserne samtidig er lokalt forankrede. Der henvises i øvrigt til Kulturministeriets anbefalinger om god ledelse af større kulturprojekter.

4. Lovforslagets indhold

For at sikre den fremtidige incitamentsstruktur opretholder staten en refusionsordning på egnsteaterområdet, men den nuværende lovbundne ordning ændres således, at refusionsprocenten kan reguleres på de årlige finanslove i lighed med den ordning, der gælder for statens refusion af kommunernes tilskud til musikskolevirksomhed.

Den foreslåede ordning betyder, at statens bevilling til egnsteatrene kan fastlægges på de årlige bevillingslove med udgangspunkt i de samlede politiske prioriteringer af udgifterne til kultur. Statens udgifter til egnsteater vil således ikke længere automatisk blive reguleret, hvis kommunernes udgifter stiger eller falder, men alene være afhængig af den afsatte bevilling på finansloven.

Den maksimale refusionsprocent fastlægges til 50 pct. af de kommunale udgifter. Såfremt refusionsprocenten stiger til over 50 pct. jf. den ovenfor beskrevne beregningsmetode, vil den resterende bevilling blive anvendt til udviklingsprojekter på egnsteatrene efter ansøgning. Lovforslaget etablerer hjemmel til at yde sådanne tilskud.

Med lovforslaget indføres endvidere en egnsteaterkonsulentordning, således at kvalitetsmæssige overvejelser fremover vil kunne spille en rolle ved tildelingen af tilskud. Egnsteaterkonsulenterne får til opgave at rådgive egnsteatrene om udvikling og kvalitet og gennemføre evalueringer af teatrene. Endvidere får konsulenterne mulighed for at indstille til Kunstrådet, at statsrefusionen til et egnsteater bør ophøre, hvis teatret ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvis udvikling ikke vurderes mulig.

Det er derudover en del af lovforslaget, at begrebet egnsteatre defineres nærmere i lovgivningen, og at der således sker en nøjere afgrænsning af, hvilke typer af aktiviteter, der kan gives statsrefusion efter egnsteaterordningen. Definitionen fastlægger, at der skal være tale om professionel, stationær, kontinuerlig, og lokalt forankret teaterproduktion. Afgrænsningen får alene virkning for nye egnsteatre, dog under forudsætning af, at grundlaget for teatret og dets økonomiske og aktivitetsmæssige karakter ikke ændres væsentligt fra det, der er gældende ved ordningens ikrafttræden.

Det egnsteaterudvalg, som blev nedsat i forlængelse af stemmeaftalen om Lov nr. 519 af 21. juni 2005 om udmøntningen af kommunalreformen på teaterområdet, anbefalede derfor, at der indføres en nøjere definition af begrebet egnsteater. Den foreslåede definition tager afsæt i egnsteaterudvalgets anbefalinger, således at egnsteatre for at opnå refusion og tilskud efter lovens regler herom skal opfylde kriterier om at være et professionelt teater med kontinuerlig drift og produktion af forestillinger, et fast spillested og lokal forankring. Der er altså tale om en vis skærpelse af definitionen af, hvad et egnsteater er.

Der ændres ikke ved ordningen vedrørende de hidtidige amtskommunale tilskud, som blev indført ved den

seneste ændring af teaterloven. Der vil i en årrække fremover fortsat være behov for sikkerhed omkring de hidtidige amtslige tilskud, som en del egnsteatre er afhængige af. Dog kan der være behov for at ligestille de hidtidige amtslige tilskud med de kommunale tilskud, således at den del af disse tilskud, som udgøres af statens hidtidige refusion af amternes tilskud, reguleres i forhold til den årlige refusionsprocent, som vil gælde for de kommunale tilskud til egnsteatrene.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget tager sigte på at sikre staten en mere hensigtsmæssig budgetlægning på egnsteaterområdet. Som det gælder for alle øvrige tilskudsordninger på kulturområdet, vil staten således fremover kunne fastsætte sine bevillinger til egnsteaterområdet på baggrund af en samlet prioritering af ressourcerne.

Lovforslaget pålægger ikke i sig selv kommunerne øgede udgifter til egnsteater, da det fortsat vil være op til kommunernes egen beslutning at fastlægge størrelsen af tilskudet til egnsteater. Kommunerne er dog ikke fremover sikret 50% refusion af deres udgifter til egnsteatre, da den statslige refusionsprocent kan variere, afhængigt af det kommunale aktivitetsniveau.

Samlet set er der på finansloven for 2007 afsat en ramme på 82,6 mio. kr. til refusioner efter § 15 a og tilskud efter § 15 b. Heraf er 51,9 mio. kr. opført på finanslovsbevillingen til egnsteatre, mens 30,7 mio. kr. er overført til bevillingen til kulturaftaler med kommuner mv. Af den samlede bevilling vedrører ca. 32 mio. kr. de tidligere amtskommunale tilskud og den statslige refusion heraf, som fremover vil blive udbetalt efter denne lovs § 15 b. Det resterende beløb vedrører refusion af kommunale tilskud til egnsteatre. Der afsættes herudover 1 mio. kr. til udviklingspuljen jf. § 15 c, ligesom egnsteaterkonsulenterne finansieres uden for den afsatte ramme. Såvel udviklingspuljen som egnsteaterkonsulenterne finansieres inden for Kulturministeriets samlede ramme.

Lovforslaget har kun begrænsede administrative konsekvenser for statens beregning af refusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for kommunerne, og har hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet

7. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne

8. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indebærer ikke miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt til høring hos:

- Finansministeriet
- Indenrigs – og sundhedsministeriet
- Kommunernes Landsforening
- Amsrådforeningen/Danske regioner
- Københavns Kommune
- Frederiksberg Kommune
- Rigsrevisionen
- Konkurrencestyrelsen
- Kunstrådet
- Statens Kunstfond
- Kunststyrelsen
- Danske Dramatikeres Forbund
- Danmarks Teaterforeninger
- Foreningen af små teatre (FAST)
- Dansk Skuespiller Forbund
- Teaterteknikerforbundet

- Danske Teatres Fællesorganisation
- Sammenslutningen af Danske Scenografer
- Foreningen af Danske Sceneinstruktører
- Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater
- Foreningen af Danske Dramaturger
- Dansk Kunstnerråd
- Børne – og Kulturchefforeningen
- Dansk Musiker Forbund
- Dansk Artist Forbund
- De frie koreografer
- Børneteatersammenslutningen
- Fællesrådet for moderne dans

11. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mere hensigtsmæssig budgetlægning af de statslige udgifter til egnsteater	Kommunerne er ikke fremover sikret 50% refusion af deres udgifter til egnsteatre, da den statslige refusionsprocent kan variere, afhængigt af det kommunale aktivitetsniveau
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre konsekvenser i forhold til beregningen af den statslige refusionsprocent
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-rette	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 15

(Stk. 1)

Ved professionelt teater forstås, at der i overvejende grad er tale om lønnede og formelt uddannede medvirkende i teatrets produktioner. Der skal være kontinuerlig drift. Ved kontinuerlig drift forstås, at der en fortløbende produktion af forestillinger. I lovtæksten er den kontinuerlige drift præciseret som minimum 2 produktioner årligt. Det skyldes et ønske om at etablere et minimum for, hvor megen egenproduktion, der skal til, for at teateraktivitet kan benævnes et egnsteater. Ved lokal forankring forstås, at en væsentlig del af teatrets teatermæssige aktivitet skal være rettet mod et lokalområde, samt at teatret organisatorisk er forankret i området.

(Stk. 2)

Der fastsættes endvidere i lovforslaget, hvilke typer af opgaver egnsteatrene kan varetage. Denne bestemmelse er beskrivende snarere end afgrænsende, og er i øvrigt identisk med den bestemmelse om

egnsteatrenes opgaver, som findes på bekendtgørelsesniveau efter den nuværende lovgivning (bekendtgørelse nr. 364 af 26. april 2006).

(Stk. 3)

Det fastlægges endvidere, at det vil være Kunstrådet, hvilket i praksis vil sige Kunstrådets Scenekunstudvalg, som vurderer om egnsteatrene lever op til definitionen.

Til § 15 a

Efter den gældende lovs § 15 refunderer staten 50 procent af kommunernes og amtskommunernes driftstilskud til egnsteatre med hjemsted uden for København, Frederiksberg, Århus, Odense og Aalborg kommuner.

Med ændringen af teaterloven ved lov nr. 519 af 21. juni 2005 vedrørende udmøntning af kommunalreformen på teaterområdet omfatter refusionsordningen alene kommunernes tilskud, mens amtskommunernes hidtidige tilskud overføres til – og fremover udbetales af – staten, jf. den gældende lovs § 16, stk. 2.

(Stk. 2)

Refusionsordningen foreslås nu ændret således, at statens refusionsprocent fastlægges på de årlige finanslove, frem for som nu at være fastlagt til 50 pct. i selve teaterloven. Dermed sidestilles egnsteatrene med andre typer af lokalt forankrede kulturinstitutioner, hvor kommuner og institutioner heller ikke er lovsikret en fast refusionsprocent.

Statsrefusionen vil også fremover maksimalt kunne udgøre 50 procent. Såfremt der sker en nedgang i det kommunale engagement, eller såfremt egnsteatre falder ud af ordningen vil evt. overskydende bevillinger på kontoen som udgangspunkt blive anvendt til udviklingsprojekter på egnsteatrene efter ansøgning. Der er med nærværende lovforslags § 1, nr. 1 (§ 15 c) etableret lovhjemmel til at yde tilskud af denne art.

Efter det foreslåede vil der fortsat være et retskrav for kommunerne på at modtage refusion af udgifter til egnsteatre, der er godkendt som egnsteatre af Kunstrådet. Blot vil der ikke være et retskrav på, hvor stor en procentdel refusionen udgør. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finanslovens fastsatte bevilling og de samlede kommunale udgifter til egnsteater. Det skal dog bemærkes, at der i lovforslagets § 1, nr. 2 (§ 16, stk. 3), åbnes mulighed for, at et egnsteater kan fratages statsrefusionen, såfremt teatrets faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (§ 16, stk. 3)

(Stk. 3)

Refusionen ydes fortsat under forudsætning af, at der er indgået en egnsteateraftale. Efter den nugældende teaterlovs bestemmelser skal egnsteateraftalen være minimum 3-årig, men kan i princippet være lige så lang, som parterne måtte ønske. Efter det foreliggende lovforslag harmoniseres længden af aftalerne til 4 år. Det sker som en opfølgning på egnsteaterudvalgets anbefalinger. Baggrunden for anbefalingen er, at 3 år generelt er en for kortsigtet horisont. Når aftalelængden i lovforslaget også er begrænset opadtil skyldes det et ønske om, at aftalefornyelse indgår som et led i en fast cyklus med evalueringer af egnsteatrene, jf. bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 2 om indførsel af en egnsteaterkonsulentordning. Det er derfor hensigtsmæssigt med lige lange aftaleintervaller for alle egnsteatre.

(Stk. 4)

Det præciseres endvidere i lovforslaget, at der ikke kan ydes egnsteaterrefusion til de kommuner, der, jf. § 15, stk. 1, ikke er omfattet af egnsteaterordningen. Det drejer sig om Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Odense Kommune, Århus Kommune og Aalborg Kommune, som i stedet er omfattet af teaterlovens bestemmelser om små storbyteatre. Bestemmelsen præciserer, at der heller ikke kan ydes egnsteaterrefusion til de nævnte kommuner, selvom det pågældende egnsteater ikke fysisk er beliggende i en af kommunerne. Dette gælder også samarbejdskonstruktioner, hvor hjemstedskommunen modtager refusionen for et teater, som samfinansieres med en af de nævnte kommuner.

(Stk. 5-10)

De øvrige bestemmelser om ydelse af refusion af kommunernes udgifter til egnsteatre er identiske med de hidtil gældende. Dog er stk. 5 og stk. 7 tilføjet en eftersætning, der præciserer, at direkte statslige tilskud til et egnsteater, som erstatter tidligere amtslige tilskud, indgår ved beregningen af, om det kommunale driftstilskud henholdsvis når op på det fastsatte minimumbeløb eller overskrider det fastsatte maksimumbeløb. Det er hensigten på finansloven for 2008 at hæve minimums og maximumsgrænsen for ydelse af refusion af

kommunernes udgifter i henhold til egnsteaterudvalgets anbefalinger.

Derudover tilføjes der til bemyndigelsesbestemmelserne i stk. 9, svarende til den gældende lovs § 15, stk. 7, en eftersætning, som udvider bestemmelserne til også at finde anvendelse på beregning af refusion mv. indenfor rammerne af § 15 a. Eftersætningen erstatter den gældende lovs § 16, stk. 1 og 2. Regler om beregning og efterregulering af refusionen vedrørende det enkelte teater fastlægges fremover på bekendtgørelsesniveau. Den hidtidige hjemmel til at forskudsudbetale tilskud findes allerede i teaterlovens § 31 a, stk. 3, og er derfor overflødig.

Med stk. 10 opretholdes den gældende bestemmelse (i gældende lov § 15, stk. 8) om, at kulturministeren i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner mv. kan fravige de øvrige bestemmelser i § 15 a.

Til § 15 b

Efter gældende lovs § 16, stk. 3, kan staten yde et særligt driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog amtskommunale driftstilskud. Bestemmelsen giver kulturministeren hjemmel til at overtage og udbetale amtskommunernes hidtidige tilskud til egnsteatrene.

Bestemmelsen fastholdes i det foreliggende lovforslag, dog således at tilskudsordningen fremover får sin egen paragraf (§15 b) på teaterloven. Det sker for at markere, at der er tale om en særskilt ordning på andre præmisser end den kommunale refusionsordning; bl.a. ydes tilskuddet direkte til egnsteateret og ikke som refusion til en anden offentlig myndighed. Også bevillingsmæssigt vil de to ordninger fra og med finansloven for 2008 blive adskilt.

Tilskuddet ydes indtil videre på baggrund af det amtslige tilskud, som er fastsat i de egnsteateraftaler, som er indgået før 1. januar 2007 med en amtskommune som tilskudsyder. Der vil i en årrække fremover fortsat være behov for sikkerhed omkring de hidtidige amtslige tilskud, som en del egnsteatre er afhængige af. Dog kan der være behov for at ligestille de hidtidige amtslige tilskud med de kommunale tilskud, således at den del af disse tilskud, som udgøres af statens hidtidige refusion af amternes tilskud, reguleres i forhold til den årlige refusionsprocent som vil gælde for de kommunale tilskud til egnsteatrene. Det bemærkes dog, at lovforslaget også for disse tilskuds vedkommende åbner mulighed for, at egnsteatrene kan fratages tilskuddet ved aftalefornyelse, såfremt det vurderes, at teatrets faglige eller kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, jf. lovforslagets § 16 stk. 3.

Til § 15 c

I lovforslagets § 1, nr. 1 (§ 15 a, stk. 1) fastsættes, at refusionsprocenten for refusionen af kommunernes tilskud til egnsteater maksimalt kan udgøre 50 pct. af kommunernes udgifter. Såfremt det kommunale engagement på egnsteaterområdet falder, eller hvis enkelte egnsteatre må lukke, kan refusionsprocenten efter den beskrevne beregningsmetode stige til mere end 50 pct. Med indførslen af rammestyring på området vil der i så tilfælde være overskydende bevilling til egnsteatre.

Det er regeringens holdning at sådanne overskydende midler i givet fald skal anvendes til kvalitetsudviklingsprojekter på de egnsteatre, som oppebærer refusion eller tilskud efter dette lovforslags § 15 a og 15 b. Der kan desuden tilføres midler på normal vis til til puljen, såfremt der i relation til prioriteringen af det øvrige kulturbudget måtte være politisk flertal for det. Der afsættes således 1 mio. kr. til formålet fra 2007 og frem, som finansieres uden for rammen til refusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b.

(Stk. 2)

Kvalitetsudviklingspuljen fordeles af egnsteaterkonsulenterne efter ansøgning fra egnsteatrene. Puljen kan således blandt andet anvendes til udviklingsprojekter, som måtte være opstået i egnsteaterkonsulenternes dialog med teatrene. Kriterierne for fordeling af puljen fastlægges af egnsteaterkonsulenterne efter godkendelse fra Kunstrådet, som desuden vil blive løbende orienteret om puljens fordeling.

Der forudsættes ikke kommunal medfinansiering for modtagelse af udviklingstilskud.

(Stk. 3)

Det forudsættes, at egnsteaterkonsulenterne skal kunne træffe den endelige afgørelse om fordelingen af kvalitetsudviklingspuljen, på linie med Kunstrådets afgørelser om tilskudsfordeling, og at disse afgørelser ikke skal kunne påklages som forvaltningsmæssige afgørelser. Med § 15 c, stk. 3, gives derfor hjemmel til, at det i nærmere regler kan fastsættes, at egnsteaterkonsulenternes afgørelser er endelige.

Til nr. 2

Til § 16

Den gældende teaterlovs bestemmelser om egnsteatre rummer ingen bestemmelser om kvalitetsvurderinger af de egnsteatre, som er godkendt som omfattede af ordningen. Egnsteaterudvalget, som var nedsat til netop at vurdere spørgsmålet om, hvordan kvalitetsvurderinger kunne indgå i egnsteaterordningen anbefalede, at der blev indført en egnsteaterkonsulentordning. Egnsteaterudvalgets anbefaling tog udgangspunkt i en situation, hvor den lovbundne refusion opretholdtes. Imidlertid er det regeringens opfattelse, at en egnsteaterkonsulentordning også harmonerer med en rammestyret refusionsordning, idet der heller ikke i denne indgår kvalitetsvurderinger ved tildelingen af tilskud. Lovforslaget udmønter således udvalgets anbefaling.

(Stk. 1)

Det foreslås, at der ansættes op til 3 konsulenter geografisk fordelt over landet, således at der som minimum er en konsulent for Vestdanmark og en for Østdanmark.

Kunststyrelsen udarbejder i samarbejde med Foreningen af Små Teatre og Børneteatersammenslutningen et kommissorium for egnsteaterkonsulenternes virksomhed. Kunststyrelsen inddrager ligeledes organisationerne i selve ansættelsen af konsulenterne.

(Stk. 2)

Egnsteaterkonsulenterne får til opgave at rådgive egnsteatrene om udvikling og kvalitet og gennemføre evalueringer af teatrene. Egnsteaterkonsulenterne udvikler i samarbejde med branchen koncepter for disse evalueringer.

(Stk. 3)

Endvidere får konsulenterne mulighed for at indstille til Kunstrådet, at statsrefusionen til et egnsteater bør ophøre, hvis teatret ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvis udvikling ikke vurderes mulig. Der er tale om en mulighed, som konsulenterne kan bruge i sidste instans, såfremt alle andre forsøg på dialog og forbedringer ikke har medført de ønskede resultater. Konsulenternes indstilling til Kunstrådet om at standse statsrefusionen efter § 15 a eller tilskud efter § 15 b skal ske i forbindelse med aftaleophør og fornyelse.

(Stk. 4)

Kunstrådet træffer den endelige administrative afgørelse om ophør af refusion af tilskud efter indstilling fra egnsteaterkonsulenterne.

(Stk. 5)

Egnsteaterkonsulenterne ansættes i Kunststyrelsen for fire år ad gangen uden mulighed for umiddelbar fornyelse. Det tilstræbes, at egnsteaterkonsulenterne ansættes i forskudte ansættelsesperioder, således at ikke alle konsulenter udskiftes på en gang. Begrænsningerne i ansættelsesperioden er begrundet i ønsket om at sikre udskiftning og fornyelse i egnsteatervurderingerne.

Til § 2

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det hurtige ikrafttrædelsestidspunkt er begrundet i et ønske om, at alle egnsteateraftaler, der indgås med virkning for 2008 og fremefter, skal omfattes af lovens bestemmelser. Loven skal således træde i kraft således, at behandling af ansøgninger om egnsteaterrefusion for aftaler indgået med virkning fra 2008 og frem, kan ske med udgangspunkt i denne lovs bestemmelser. Ansøgningsfristen for godkendelse af egnsteateraftaler er ifølge bekendtgørelse om statsrefusion af kommuners og amtskommuners driftstilskud til egnsteatre fastsat til 1. april 2007.

Til stk. 2.

For at sikre den mest hensigtsmæssige overgang fra den nuværende egnsteaterordning til den nye ordning i henhold til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, foreslås det, at der tages højde for allerede indgåede aftaler og for den kadence for godkendelse af aftalerne og efterfølgende udbetaling af tilskud, der er fastlagt i den gældende bekendtgørelse.

Det betyder, at for egnsteateraftaler, der er godkendt af Kunstrådet før lovens ikrafttræden, respekteres aftalens forpligtelser og løbetid. Statens tilskud i aftaleperioden vil således også efter lovens ikrafttræden

ydes, sådan at det pågældende egnsteater stilles økonomisk uændret i forhold til den gældende teaterlov. Det indebærer, at der i aftaleperioden fortsat vil blive ydet en refusion på 50 pct. af de kommunale driftstilskud til egnsteater.

Lovforslagets ændrede bestemmelser om statsrefusion træder således først i kraft med virkning for de aftaler, der godkendes efter lovens ikrafttræden (det vil sige de aftaleudkast, der indsendes til Kunstrådets vurdering senest d. 1. april 2007 og som har virkning for perioden 2008-2011). Forlængelser af hidtidige egnsteateraftaler vil i den forbindelse blive betragtet som en aftalefornyelse, og kan ikke forlænge de oprindeligt indgåede aftaler i forhold til den nye ordnings bestemmelser.

Til stk. 3.

For ikke at afskære allerede eksisterende eller godkendte egnsteatre fra at oppebære refusion i henhold til § 15 a eller tilskud i henhold til § 15 b fastsættes det, at den skærpede definition af egnsteaterbegrebet alene skal virke fremadrettet.

Til stk. 4.

Lovens bestemmelser om kvalitetsvurderinger træder i kraft samtidig med bekendtgørelsen i Lovtidende, og vil således også gælde for de egnsteateraftaler, som er indgået før lovens ikrafttræden. I praksis vil evalueringerne af egnsteatrenes virksomhed blive iværksat med virkning for de egnsteatre, som har aftaler, der udløber med udgangen af 2008. Det skyldes, at egnsteaterkonsulentordningen først vil kunne etableres i løbet af 2007 og således ikke vil kunne nå at gennemføre forsvarlige evalueringer af de teatre, hvis aftaler udløber med udgangen af 2007.

Til stk. 5.

I en overgangsperiode vil der både være egnsteateraftaler med en refusionsprocent beregnet efter § 15 a, stk. 2, og egnsteatre med en fast refusionsprocent på 50. I denne periode må refusionsprocenten efter § 15 a, stk. 2, beregnes ud fra forholdet mellem de kommunale driftstilskud, der gives efter de nye regler og de statslige refusionsmidler, der er til rådighed, efter at midler bundet til aftaler med en fast refusionsprocent på 50 er fratrukket. Refusionsprocenten bliver dermed et udtryk for de midler, der er til rådighed inden for rammen til refusion af driftstilskud efter nye aftaler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I teaterloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003 som ændret ved lov nr. 1156 af 19. december 2003 og lov nr. 519 af 21. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 15. Staten refunderer 50 pct. af kommunernes driftstilskud til egnsteatre, som er teatre, der udøver professionel teatervirksomhed med hjemsted uden for de i kapitel 7 a nævnte kommuner. Statens bevilling fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 2. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det refusionsberettigede kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 3. Statsrefusion af kommunernes tilskud til det enkelte teater ydes kun, såfremt der er indgået en minimum 3-årig aftale om driftstilskud mellem en eller flere kommuner og det enkelte egnsteater.

Stk. 4. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimum, der angives på de årlige finanslove.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 kan fraviges i første aftaleperiode ved oprettelse af nye egnsteatre samt for egnsteatre, der tidligere modtog amtskommunale tilskud.

Stk. 6. Statsrefusion af kommunernes driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et maksimum, der angives på de årlige finanslove.

Stk. 7. Kulturministeren fastsætter nærmere regler for ordningen om tilskud til egnsteatre.

Stk. 8. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1-7.

1. § 15 ophæves og i stedet indsættes:
» § 15. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen og som har hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner. Et egnsteater skal have minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvist af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirksomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

§ 15 a. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 2. Refusionen kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 3. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte

egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af kommuner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen.

Stk. 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimumbeløb, som fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud udgør dette minimumbeløb.

Stk. 6. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan stk. 5 fraviges i den første aftaleperiode.

Stk. 7. Statsrefusion af kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes indenfor et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb.

Stk. 8. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 9. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion mv.

Stk. 10. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner mv. fravige bestemmelserne i stk. 1-8.

§ 15 b. Staten kan yde driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog tilskud fra en amtskommune.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud, der ydes efter § 15 b, stk. 1, herunder kriterier for tildeling af tilskud.

Stk. 3. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner mv. fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 15 c. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til

kvalitetsudviklingsprojekter på
egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1
fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf.
§ 16.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter
regler om fordeling af tilskud efter
stk. 1 og 2. Kulturministeren kan
herunder fastsætte, at
egnsteaterkonsulenternes afgørelser om
tilskud ikke kan indbringes for anden
administrativ myndighed.«

§ 16. Kommunernes tilskud, der
berettiger til refusion i henhold til § 15,
beregnes på grundlag af budgetter, der
er fastlagt i en minimum 3-årig aftale
med det enkelte egnsteater, jf. § 15,
stk. 3. Refusion udbetales kvartalsvis
forud i løbet af finansåret.

Stk. 2. Endelig beregning af
refusionen i henhold til § 15 finder sted
på grundlag af regnskaber for
teatervirksomhederne, der er godkendt
af de tilskudsydende kommuner. Den
endelige refusion kan dog ikke
overstige den forskudsvis udbetalte
refusion.

Stk. 3. Staten kan yde et særligt
driftstilskud til egnsteatre, der tidligere
modtog amtskommunale driftstilskud.

Stk. 4. Kulturministeren kan i
forbindelse med indgåelse af
kulturaftaler med kommuner m.v.
fravige bestemmelserne i stk. 1-3.

2. § 16 affattes således:

» **§ 16.** Der ansættes op til 3
egnsteaterkonsulenter, hvis
hovedopgave er at følge udviklingen på
de enkelte egnsteatre og bidrage til
udvikling og kvalitet på teatrene.

Stk. 2. Egnsteaterkonsulenterne
gennemfører i dialog med egnsteatre og
kommuner evalueringer af
egnsteatrene.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne kan,
efter en evaluering i henhold til stk. 2, i
tilfælde, hvor teatrenes faglige og
kunstneriske niveau ikke lever op til det
generelle niveau for egnsteatrene, og
hvor udvikling ikke vurderes mulig,
indstille til Kunstrådet, at statsrefusion
efter § 15 a og tilskud efter § 15 b bør
ophøre. En sådan indstilling kan kun
afgives i forbindelse med udløb af den
pågældende egnsteateraftale.

Stk. 4. Kunstrådet træffer afgørelse
om ophør af refusion og tilskud efter
§§ 15 a og 15 b. Afgørelsen kan ikke
indbringes for anden administrativ
myndighed.

Stk. 5. Egnsteaterkonsulenterne
ansættes for en periode på 4 år.
Umiddelbar forlængelse af ansættelsen
kan ikke finde sted.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen
efter lovens bekendtgørelse i
Lovtidende.

Stk. 2. Refusion til egnsteatre, der
ydes i medfør af allerede indgåede
aftaler fortsætter uændret frem til
aftalens udløb. Eventuel forlængelse af
indgåede aftaler betragtes i denne

sammenhæng som aftalefornyelse.

Stk. 3. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 15, stk. 1, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der gjaldt før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 16, stk. 2, om egnsteaterkonsulenternes evalueringer af egnsteatrenes virksomhed finder også anvendelse for egnsteateraftaler, der er indgået inden denne lovs ikrafttræden.

Stk. 5. Ved beregningen af refusionsprocenten efter § 15 a, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre som i overgangsfasen, jf. stk. 2, er omfattet af egnsteateraftaler med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen). Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 31/1 2007).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det sidste forslag, vi har på Folketingets dagsorden i dag, er også et lovforslag fra kulturministeren, og det er et spørgsmål om, at vi skal have revideret reglerne for egnsteatrene. Jeg skal med det samme afsløre, at det støtter vi i Venstre.

Egnsteatrene finansieres jo i dag af kommunerne og af staten i forening med en fast refusion på 50 pct. Egnsteatrene er lokalt forankrede og udspringer af lokalt initiativ, vilje og virkekraft. Det er godt og positivt. Sådan skal det fortsætte med at være.

Men vi skal naturligvis lade økonomien i finansieringen af egnsteatrene indgå i en rimelig prioritering med andre kulturområder, og vi er også nødt til at erkende, at der skal være en vis styring i økonomien. Derfor støtter vi, at der indføres en rammestyring af bevillingen af statsrefusionen i forhold til de kommunale tilskud til egnsteatrene. Det er ret og rimeligt.

Så vidt jeg husker, er den offentlige finansiering af egnsteatre over de sidste 5-6 år på det nærmeste fordoblet, og vi ved jo også, at der i de næste 3-4 år, som vi kan se frem, er penge til at fortsætte på et niveau som det, vi kender i dag, og vi ved, at der er nye egnsteatre på trapperne, og at genren vokser. Vi har i dag omkring 31 egnsteatre.

Samtidig vil det her lovforslag betyde, at vi får mulighed for at øge kvaliteten på området. Der kan stilles nogle krav, for at man kan få støtten, krav om egenproduktion, det, at der er en fast scene, og at man har en vis kontinuerlig drift af egnsteatret. Det synes vi også er fair og i orden. Det er altså offentlige midler, vi har med at gøre, det er skatteborgernes penge, og derfor skal man naturligvis både have en forventning om og kunne stille nogle krav til, at de anvendes fornuftigt.

Samtidig foreslås det, at der etableres en egnsteaterkonsulentordning, som kan bistå egnsteatrene med at rådgive og kvalitetsudvikle, og som også kan indstille til Kunstrådet vedrørende tilskudsspørgsmål, men dog sådan, at det til enhver tid er Kunstrådet, der har det endelige ord, den endelige myndighed.

Vi synes, det er et meget fornuftigt forslag. Vi er sikre på, at det vil være med til at støtte og udvikle egnsteatrene, så de fortsat indgår i en nuanceret mosaik af et rigt teaterliv ud over hele landet. Københavns Teater, de store landsdelsscener, de små storbyteatre og egnsteatrene er jo med til, at vi har et rigt og kvalitetspræget teaterliv her i landet. Det er vi glade for i Venstre. Det vil vi gerne fortsat støtte.

Der er nybrud, der er udvikling, og der er kreativitet i dansk teater i de her år. Det er godt, for teatret er i virkeligheden en basiskunstart, som er forudsætningen for så meget anden kulturel virksomhed. Derfor glæder vi os over, at vi er med til at sikre, at også teatrene har gode udviklingsmuligheder.

Vi støtter forslaget.

Kl. 13.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er lige en enkelt spørger. Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning). Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvordan kan det være, at et decentralt og liberalt orienteret parti som Venstre mener, at det er vigtigere, at staten har sikkerhed for, hvor mange penge der skal bruges på et område, end at

kommunerne har det? For det er jo rigtigt, at nu får kulturministeren og først og fremmest finansministeren fuldstændig styr på, hvor mange penge der hvert eneste år skal bruges på egnsteaterområdet.

Til gengæld ved den enkelte kommune ikke noget som helst om, hvad refusionsprocenten bliver. Det vil sige, at usikkerheden nu er overladt til kommunerne. Mener hr. Kim Andersen ikke, at det er et problem, at det i den her situation er de smalleste skuldre, der skal bære usikkerheden? Mener hr. Kim Andersen ikke, at staten rent faktisk har den økonomiske pondus, der gør, at man kunne rumme en lillebitte usikkerhed på et sted mellem 5 og 10 mio. kr. om året?

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

For mig er det principielt vigtigt at slå fast, at vi skal vedstå en prioritering af udgifterne inden for de forskellige områder. Det skal vi også inden for egnsteaterområdet i forhold til andre kulturaktiviteter. Det er jo også det, vi gør inden for musikskolerne og inden for andre områder. Der har vi også en prioritering på den her måde.

Jeg synes i modsætning til fru Elsebeth Gerner, at man skal glæde sig over, at der i virkeligheden er grøde i egnsteatrene rundt omkring i landet, at man skal notere sig med tilfredshed, at det samlede offentlige tilskud til egnsteatervirksomhed over de sidste 5-6 år, så vidt jeg husker finansloven, i hvert fald er fordoblet, og at økonomien i de kommende år er sikret, med henblik på at den udvikling kan fortsætte.

Så er det jo op til de årlige finanslovforhandlinger, hvem der vil bære og tage ansvar i den sammenhæng og sørge for at præge den økonomiske virkelighed fremadrettet også for egnsteatrene.

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

I forvejen er kommunerne jo holdt i meget, meget stramme tøjler af regeringen, og man har etableret et skattestop, som går hårdt ud over kommunerne. Set i det lys finder hr. Kim Andersen så ikke, at de kommentarer, der bl.a. er kommet fra KL, virkelig har noget på sig? Man siger simpelt hen fra KL's side, at det da ikke er rimeligt, at en kommune skal bære usikkerheden med hensyn til, hvor mange egnsteatre der bliver

i Danmark. Det bør da være staten. Staten har da den økonomiske pondus, der gør, at man sagtens kan bære en usikkerhed på mellem 5 og 10 mio. kr., mens det til gengæld kan være et kæmpe problem ude i en kommune. Hvis man f.eks. skal etablere et nyt egnsteater, vil det da være vanskeligt at argumentere det igennem, når man ikke på forhånd ved, hvor mange penge fra staten man kan få til sit egnsteater. Det er da rigtigt, at der har været en fantastisk vækst i de senere år, men der er da stor fare for, at den vækst stopper nu, fordi hele den økonomiske usikkerhed kommer til at ligge ude i kommunerne.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Jeg synes i og for sig, at det er meget naturligt, at det er kommunerne, der har førertrøjen på i den her sammenhæng. Egnsteatret er i sin tænkning og i sin idé noget, der er lokalt forankret og udspringer af et helt lokalt initiativ. Mere decentralt kan det jo ikke blive, helt i overensstemmelse med, hvad en kommune er, og hvad vi ønsker at lægge i det kommunale selvstyre her i landet.

Selvfølgelig kan staten rumme en risiko på 5 eller 10 mio. kr. i budgetudvidelse på et område som det her, men det kan staten jo ikke gøre på 127 andre forskellige områder og samtidig fastholde en fornuftig vækstprocent i forhold til samfundsøkonomien. En vis ligestilling mellem de forskellige ordninger må der altså være.

(Kort bemærkning). **Holger K. Nielsen (SF):**

Det var jo en interessant argumentation, der før kom fra hr. Kim Andersen, som sagde, at vi jo må glædes over, at der er så meget grøde i teaterlivet ude omkring, og det blev så brugt som et argument for det her lovforslag. Jo, men det er jo den grøde og den vækst, der er, der er årsag til, at egnsteatret skal have et drag over nakken, hvilket jo er resultatet af det her lovforslag. Man roser sig på den ene side af, at det går vældig godt i det lokale teaterliv, og så siger man på den anden side: Nej, vi skal ikke have for meget vækst, I er nødt til at skære ned på det her område. Det hænger jo overhovedet ikke sammen.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Jeg synes ikke, at hr. Holger K. Nielsen fremstiller det helt rigtigt. Der er sikret midler til, at egnsteatrene kan udvikle sig de år, vi med rimelighed kan se frem. Vi har en finmasket egnsteaterdækning i det her land, som supplerer de små storbyteatre, og som supplerer Københavns teatre og landsdelsscenerne. Men en prioritering vedstår vi der skal være, og vi vedstår også, at lige netop egnsteatrene pr. definition i den grad er og bør være lokalt forankret både med hensyn til ansvar og udspring af engagement.

Så synes vi altså også, at når man har haft sådan en vækst, som vi har noteret på det her område - med glæde - men tilsvarende også en fordobling af de offentlige udgifter over relativt få år, så er det også rimeligt, at der er en vurdering af: Er der bæredygtighed for alt det her i fremtiden? Er der publikum til det? Er der kreative kræfter, der kan fylde rammerne og budgetterne ud på ansvarlig måde?

(Kort bemærkning). **Holger K. Nielsen (SF):**

Det er en særpræget argumentation. Det går godt, men det må ikke gå for godt. Det er jo det, som ligger i hr. Kim Andersens måde at argumentere på. Det, som er rationalet bag det her, er jo ret beset, at man vil have styr på økonomien. Det er økonomitænkning, det er finansministerens klamme ånde, vi mærker i det her lovforslag.

Så siger hr. Kim Andersen: Jamen kan det nu gå, det hele? Er der ikke for mange? Det kunne man da overlade til det lokale niveau at finde ud af. Det, der jo netop er det fine her, er, at der på baggrund af den ordening, der har været indtil nu, er skudt en masse lokale initiativer op, en masse lokalt kulturliv op, en masse egnsteatre op, som jo netop er skudt op, også fordi der har været en refusionsordning.

Det er det, staten vil fjerne her, og det får ret store konsekvenser for det lokale kulturliv. Det er den sørgelige konsekvens af det her lovforslag.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Jeg synes, at hr. Holger K. Nielsen ser på det her med nogle meget pessimistiske briller og også er lidt bagvendt i sin argumentation. Jeg snakker ikke om, at det ikke må gå for godt. Det må gerne gå rigtig godt, og det har det jo også gjort, men jeg synes ikke, der på dette snævre område i forhold til andre skal være en automatik, som gør, at staten skal matche, hvad man lokalt ønsker at støtte. Det skal ind i nogle rammer og prioriteres på lige fod med andre kulturelle aktiviteter. Alt andet vil jo være unfair over for andre kulturaktiviteter.

Jeg er slet, slet ikke så pessimistisk på det her område som hr. Holger K. Nielsen, men der kan vi jo være forskellige af natur.

At finansministeren vil søge en vis stringens i den statslige budgetlægning og bevillingsgivning, synes jeg kun er fornuftigt og rigtigt og en ordentlig varetægelse af finansministerjobbet. At han sådan skulle have en specielt klam ånde, har jeg nu aldrig nogen sinde lagt mærke til.

(Kort bemærkning). **Jytte Andersen (S):**

Venstres ordfører virker meget sikker på, at det her er det rigtige. Er der ikke bare en anelse bekymring om, at det lige præcis er kulturområdet, der kommer i klemme? Det har ikke sådan den samme folkelige status desværre, som omsorgen for ældre eller pasningen af børn har det i den lokale prioritering for de kommunalpolitikere, som jo sidder og skal have nogle budgetter til at hænge sammen, og som er under et meget stærkt overvågningspres fra den nuværende regering.

Altså i forhold til ældre, der har behov for omsorg, og børn, der har behov for pasning, er der så ikke en reel bekymring hos Venstres ordfører for, at det lige præcis er et gryende kulturengagement udeomkring, der bliver verftet til side med det her forslag,

og som tidligere lige præcis har fået den håndsrækning, at der både var en krone fra kommunekassen og en krone fra staten?

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Hvad angår egnsteatrenes stilling i det her forslag: Nej, der er jeg ikke i tvivl, og jeg vil være ærlig og tilstå, at hvis jeg havde været i tvivl, hvis Venstre havde været i tvivl, ville vi have været de første til at indrømme det.

Hvis vi så ser på spørgsmålet lidt mere generelt, som fru Jytte Andersen formulerer det, vil jeg gerne sige, at det bestemt er en bekymring, som vi ofte har haft, og som jeg ofte har haft. For det er rigtigt, at kulturbudgetterne, ikke bare for egnsteatre, men over en bred kam, ofte er oppe imod nogle lidt mere hardcore ønsker og prioriteringer i de kommunale budgetlægninger. Men det har den her situation jo ikke det store med at gøre.

Derimod ser jeg det forhold, at vi nu får nogle større, mere slagkraftige, mere dynamiske kommuner, som udtryk for, at der nu bliver reel mulighed for og forhåbentlig også vilje til at styrke kommunernes engagement i kulturlivet. Det tror jeg faktisk også vil ske, fordi det lige netop er et område, hvor man kan differentiere sig i forhold til nabokommunen og skabe et ekstraordinært godt tilbud for sine borgere og tilflyttere og derved markere sig positivt.

(Kort bemærkning). **Jytte Andersen (S):**

Ja, det der med, at den her regering skulle have let ved at indrømme fejl, er nu ikke noget, man har åbenbart over for den undrende offentlighed tidligere, vil jeg godt sige ...

Kim Andersen (V):

Det er kun, fordi der er så få.

Jytte Andersen (S):

Ja, man kan jo så diskutere, om der er få. Vi synes, der er temmelig mange og temmelig mange graverende fejl, bl.a. krigen i Irak, men det vedrører jo sådan set ikke teaterdiskussionen her.

Men jeg erindrer også, at Venstrefolk har været dybt bekymrede for den udvikling, der er på biblioteksområdet og har været det i nogle år, helt præcis fra det øjeblik, hvor biblioteksområdet blev lagt ud til rammestyring. Der var en debat for nylig her i Folketinget, hvor flere gav udtryk for en dyb bekymring for en så bred folkelig institution, som bibliotekerne er.

Det er jo lige præcis et eksempel på, hvad det er for nogle budgetter, der bliver trængt, når kommunerne bliver klemmt af en sparsom finansminister. Så jeg begriber simpelt hen ikke, at Venstres ordfører ikke kan have den mindste smule bekymring for, at egnsteaterområdet på lidt længere sigt også kommer ud for de økonomiske problemer, som der er inden for biblioteksområdet.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Nu skal vi jo ikke misforstå hinanden. For naturligvis kan man da sagtens stille scenarier op, som giver en bekymring for egnsteatrene om 7 år, om 10 år. Hvem ved noget om det? Det gør jo hverken fru Jytte Andersen eller jeg. Men hvorfor skulle egnsteatrene ikke på det tidspunkt indgå i en prioritering på lige fod med andre ting? Det kan jeg sådan set ikke finde et fornuftigt argument imod.

Med hensyn til bibliotekerne: Jeg husker jo, at der under den tidligere SR-regering, som fru Jytte Andersen var medlem af, på et tidspunkt blev givet en overordentlig stor yderligere bevilling til bibliotekerne - omkring 100 mio. kr.

- og vi kunne så efterfølgende registrere, at det var en beskedent andel af de 100 mio. kr., der reelt var gået til biblioteksdrift. Det var altså et kommunalt ansvar, en kommunal prioritering. Så på den måde kan jeg godt følge fru Jytte Andersen i en vis bekymring for kulturlivet og kulturbudgetterne lokalt. Men jeg siger så bare også, at de nye store kommuner bliver mere slagkraftige, mere professionelle og får en større forpligtelse til at levere et allround servicetilbud til deres borgere, som lever op til forventninger og standarder i 2007. Og de vil blive målt på det, også hvad angår kulturen. Min egen hjemkommune, Skanderborg, har bevidst satset på kulturtilbud i mange år. Vi har haft succes med det, har fået mange gode, dygtige tilflyttere, som også har lagt mange skattekroner i kommunekassen. Det kan svare sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Jytte Andersen.

Kl. 13.45

Jytte Andersen (S):

Forslaget her indeholder indiskutabelt mange gode tiltag, men desværre også et rigtig dårligt et, oven i købet et, som er udtryk for et klart aftalebrud.

Først til det gode: At egnsteaterdefinitionen skærpes, vil hæve niveauet generelt. Det vil give teatrene en større rolle at spille kunstnerisk, kulturpolitisk og lokalt i de yderområder, som disse teatre er tænkt til at betjene. Indføring af en konsulentordning vil øge fokus på kvaliteten i bevillingssystemet, og det vil give teatrene en vigtig sparringspartner. At konsulenterne så også får lidt penge til kvalitetsudvikling, gør kun sagen bedre. Desuden slås det med forslaget fast, at uddeling af de tidligere amtslige tilskud til egnsteatrene overtages af staten. Samtidig kan vi glæde os over, at både minimums- og maksimumsgrænsen for det refunderbare kommunale tilskuds størrelse til det enkelte egnsteater er blevet hævet på finansloven. Men glæden bliver nu kort. De gode tiltag bringes ud i et miljø, der i den nære fremtid som konsekvens af loven vil få noget helt andet at tænke på, nemlig et uværdigt og ukreativt slagsmål om utilstrækkelige midler. Indføring af en rammestyring på området er ikke bare et lodret aftalebrud, det er også en direkte hæmning af det kommunale mod til at støtte lokalt ambitiøst teater. Uanset hvor mange gange ministeren fremhæver den løftede bevilling, vil området på længere sigt blive et nulsumsspil. Skal der være plads til nye initiativer, må gamle lide eller lukke. Hvad hjælper smukke ord om professionalisme og lokal forankring, hvad hjælper kvalitetsløft og faglig sparring, når teatrene er nødt til at frygte for deres overlevelse, og når ethvert nyt initiativ på området nødvendigvis betyder forringelse af vilkår for de øvrige? Der bliver ikke hyggeligt ude i egnsteatermiljøet i de kommende år, hvis dette forslag går igennem. Argumentet for rammestyring er økonomisk: Der er nok egnsteatre nu, og hvis ikke vi lægger en dæmper på det, bliver det for dyrt. Men egnsteaterrapporten, som kulturministeren på vores varme opfordring nedsatte en arbejdsgruppe til at lave, fremkom jo netop med forslag til, hvordan den store vækst på området kunne styres - ud fra strengt kvalitative og faglige kriterier. Vi var alle begejstrede for udvalgets forslag, vi har endnu ikke set dem virke, men allerede nu, hvor de blot er ved at blive iværksat, vil ministeren sammen med Dansk Folkeparti sikre sig den ønskede gevinst ved at underlægge kommunerne og den nye kvalitative ordning en kvantitativ spændetrøje. Det er med andre ord et godt forslag, som fuldstændig fratages sin mening af en destruktiv seler og livrem-mentalitet. Lad os dog se, hvordan konsulentordningen vil virke, før vi strammer økonomisk. Lad os se, hvad for noget kunst der kommer ud af en mere ambitiøs definition af egnsteater. Vi ønsker teatrene tillykke med de gode tiltag i forslaget. Vi ønsker regeringen og Dansk Folkeparti held og lykke med deres eksklusive, nye parløb på egnsteaterområdet. Vi vil afvise at støtte forslaget.

I Socialdemokratiet foretrækker vi den varige glæde frem for den korte. Det egnsteaterlandskab, som forslaget tegner, vil om få år være en reduceret størrelse, hvor den konkurrence, der kunne dreje sig om kvalitet i et levende miljø, vil handle om overlevelse i et kortsynet og utrygt teatermiljø. Gæt selv, hvor vi mener kunsten så bliver af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Louise Frevert.

Kl. 13.50

Louise Frevert (DF):

Det er, som det også tidligere er blevet sagt, en del af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti for 2007. Men jeg tror da heller ikke, der er nogen i den her sal, der ikke synes, at vi har et blomstrende kultur- og teaterliv her i Danmark, og til dette lovforslag, der drejer sig om egnsteaternes fremtid og de egnsteatre, der er blevet etableret rundt omkring i Danmark, vil jeg nok sige, at det er meget vigtigt, at vi bevarer egnsteaterkulturen som en del af det nærkulturelle miljø.

Derfor synes jeg også, at det er en god idé, at der i dette lovforslag er blevet sat ord på, hvad det egentlig er, man ønsker med et lokalt forankret egnsteater, nemlig bl.a. at der bliver skærpede krav til egenproduktion, og at man skal have en kontinuerlig drift og en fast scene. Det vil gøre, at borgerne i deres lokalområde vil få en stærkere tilknytning til deres lokale egnsteater, fordi der vil være et teatertilbud lige i nærheden af deres bopæl.

Som noget helt nyt bliver der tilknyttet egnsteaterkonsulenter, der skal i dialog med teatrene. Det er en god idé, så der kan sikres en god kvalitet på de foreløbig 31 egnsteatre, vi har her i Danmark. Desuden bliver der etableret en egnsteaterpulje, en kvalitetsudviklingspulje, der fordeles af egnsteaterkonsulenterne, og den kan fordeles til de egnsteatre, der søger. Det er meningen, at puljen skal bruges til udviklingsprojekter, som kan være opstået i egnsteaterkonsulenternes dialog med teatrene. Kriterierne for fordelingen af puljen fastlægges af egnsteaterkonsulenterne selv, men de skal godkendes i Kunstrådet, som også vil blive orienteret om puljens fordeling. Faktisk synes jeg, det er alle tiders at få ansat disse konsulenter, som kan være med i en løbende dialog med teatrene og bruges som sparringspartnere. Det er noget, som er blevet efterlyst ikke alene inden for de kunstneriske brancher, men inden for mange brancher, at man har nogle at sparre med, om jeg så må sige, så man ikke kun går og nusser rundt med sine egne ideer, men så man kan udveksle ideer og måske oven i købet få dem realiseret gennem nogle projekter.

I virkeligheden burde man måske tænke på at tage diskussionen op som en overordnet diskussion inden for alle de kunstneriske genrer, for i princippet er det jo lidt af det, som foregår på filmens område, hvor man har filmkonsulenterne, der sparrer med manuskriptforfattere og andre, som har brug for at diskutere deres projekt med en, som ikke lige er involveret i projektet, men som kan være i stand til at vurdere det hele objektivt. Det er en ny måde at tænke på, men jeg tror, det bliver fremtiden. Jeg er meget tilfreds med denne nye refusionsordning for egnsteatrene, da jeg tror, at den på sigt vil gavne miljøet, og vi må også huske på, at det trods alt er mange penge, som egnsteatrene får tilført.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Da den konservative kulturordfører ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti fremføre følgende:

De senere år er der sket en markant stigning i bevillingerne til egnsteatrene. Det er glædeligt og udtryk for, at kommunerne prioriterer teatrene højt. Staten bruger målt i 2007-penge næsten dobbelt så mange penge som i 2000. Det er vi i Det Konservative Folkeparti glade for, for egnsteatrene er vigtige for det lokale kulturliv. Der etableres en egnsteaterkonsulentordning, hvor konsulenten skal rådgive om kvalitetsudvikling, og konsulenten får hjemmel til at indstille til Statens Kunstråd, om der skal ske bevilling eller ej. Det synes vi er en god måde til at sikre, at der opretholdes og videreføres et højt kvalitetsniveau, så også egnsteatrene sikres et professionelt niveau.

Vi Konservative støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Med det her lovforslag risikerer man at dræbe dynamikken inden for egnsteaterområdet, som jo udgør en vigtig del af kulturlivet i rigtig mange kommuner. Ganske vist bryster regeringen og Dansk Folkeparti sig af at have hævet bevillingen til egnsteatre med 11,3 mio. kr. i 2007, således at der bevilges 46,5 mio. kr. Men dette øgede tilskud skal ses i lyset af den nye rammestyrede refusionsordning, man samtidig indfører.

Kl. 13.55

Hidtil har det jo været sådan, at staten har refunderet halvdelen af kommunernes udgifter til egnsteatre. Valgte man at satse på et nyt kulturtilbud i kommunen, kunne man altså være sikker på at få halvdelen refunderet. Det gav kommunerne et stærkt incitament til at satse på kulturlivet. Nu skal der

i stedet afsættes et fast beløb på finansloven, hvilket vil sætte et loft over udviklingen i antallet af teatre uden for landets største byer. For sagen er jo den, at hvis mange kommuner vælger at satse på udvikling af kulturlivet i form af teatre, så falder den statslige refusion til det enkelte teater, og en ellers positiv udvikling sættes i stå. Som bl.a. teatrene selv har påpeget, er de ekstra penge, som er afsat i 2007, allerede brugt til dækning af udgifter til de nye teatre, man ved vil opstå, bl.a. i Maribo og i Svendborg, og, som vi tidligere i debatten i dag har været inde på, Gladsaxe Teater her i 2007. Når der så samtidig skal sættes penge af til den nye konsulentgruppe, som er en vældig god idé, og som også Mogens Holm-udvalget anbefalede, viser beregningerne, at hvis det nuværende aktivitetsniveau skal opretholdes, er der allerede underskud for 2008. Så i stedet for en positiv dynamik inden for det kommunale teaterliv får vi nu en krig om ressourcer mellem nye og gamle teatre. Mon ikke det er finansministeren, der har vundet og dikteret kulturministeren, at der skal loft over udgifterne? Det er i hvert fald ikke kulturlivet og kommunerne, der har vundet. Det Radikale Venstre synes, at ideen om en udviklingspulje er vældig, vældig god. Som vi også anbefalede i forbindelse med de drøftelser, vi havde i den daværende forligskreds, støtter vi forslaget om at etablere en konsulentordning. Som bl.a. fru Louise Frevert også har været inde på, er det fantastisk vigtigt, at de enkelte teatre har nogle at sparre med, så man ikke hele tiden går i sin egen verden. Så der er absolut gode tiltag i det her forslag, men hvor ville jeg ønske, at regeringen havde stået fast på den aftale, vi på daværende tidspunkt indgik, i stedet for lige at putte en ny ting på, nemlig den her rammestyring, som vil få store konsekvenser for det decentrale teaterliv. Det er så også set i lyset af det, der i øvrigt sker inden for dansk teater. Tidligere i dag har jeg gjort rede for den konsekvens, det har for egnsteaterordningen, at Københavns Teater har fået autonomien til selv at bestemme, hvor mange teatre der skal være i ordningen. Men de ord overlader jeg lovforslaget til udvalgsbehandlingen og tilkendegiver samtidig, at Det Radikale Venstre ikke vil kunne stemme for.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Jeg synes altså, at fru Elsebeth Gerner Nielsen er alt for pessimistisk i behandlingen af det her forslag; jeg deler slet ikke den bekymring, som ordføreren giver udtryk for.

Men når jeg markerer her og nu, er det, fordi det nu er anden gang i dag, at fru Elsebeth Gerner Nielsen nævner tallet 46,5 mio. kr. fra staten til egnsteatrene. Og nu skal vi ikke gøre det her til kommuregning i Folketingssalen og sidde og lægge tal sammen og plusse og dividere osv., men det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, er bare helt galt

- det er jeg nødt til at slå fast. Uden at jeg vil gøre mig til en, der skal sidde og regne kommaerne ud og de små decimaler, vil jeg sige, at den offentlige bevilling til egnsteatrene er ca. 70 mio. kr. - ca. 70 mio. kr. Og når jeg tillader mig at påpege det her, og det er ikke for at være en pernittengryn, er det altså, fordi der er en forskel på 46,5 mio. kr. og 70 mio. kr., som er væsentlig i den her sammenhæng. Derfor vil jeg gerne bede fru Elsebeth Gerner Nielsen om at berigtige sine tal eller i hvert fald efterfølgende lige sætte sig ordentligt ind i dem, så ikke hun farer i byen med forkerte tal.

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

Jeg skal ikke kunne sige, hvad der er årsag til, at hr. Kim Andersen og jeg har forskellige tal, men jeg kunne forestille mig, at det, der er sket, er, at hr. Kim Andersen medtager den bevilling, som er overgået fra amterne til staten. Men det er jo ikke nogen nye penge, der er kommet ind. Så det, jeg regner med, er den rene statslige bevilling.

(Kort bemærkning). **Kim Andersen (V):**

Jamen bare for god ordens skyld: Det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger her, er ikke korrekt. Vi skal ikke køre mere i det nu, men jeg indrømmer også, at fru Elsebeth Gerner Nielsen skal have adgang til det ordentlige materiale, der ligger i finansloven, hvis bare fru Elsebeth Gerner Nielsen vil love mig så bagefter at sætte sig ind i det, for der er i forbindelse med egnsteatre utrolig stor forskel på, om vi snakker 46,5 mio. kr., eller om vi snakker omkring 70 mio. kr. Det kan vi vel være enige om.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen** (RV):

I virkeligheden er bevillingerne jo større end både de 46,5 mio. kr. og de 70 mio. kr., fordi kommunerne også kommer med penge, så jeg tror såmænd, at vi kommer frem til, at både hr. Kim Andersen og jeg har ret. Under alle omstændigheder må vi så henholde os til sagkundskaben, bl.a. Mogens Holm, som jo har lavet en beregning, der viser, at den ekstrabevilling, som staten har afsat i 2007, allerede i 2008 vil være ædt op, fordi der kommer nye teatre til. Så det her med, at bevillingen er vokset enormt, er jo simpelt hen ikke sandt. Bevillingen er ikke større, end den ville have været, hvis vi havde ladet refusionsordningen fortsætte. Allerede i 2008 er den afsatte bevilling mindre, end den ville have været, hvis vi havde bevaret refusionsordningen. Så alt andet lige betyder det her færre penge til det decentrale teaterliv, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå at Venstre kan være med på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Det her lovforslag viser, hvor galt det kan gå, når regeringen laver snævre finanslovaftaler med Dansk Folkeparti. Aftaler med andre partier bliver brudt. Og jeg må sige, at det er overraskende, at kulturministeren i forhandlingerne om finansloven ville acceptere, ville stå model til, at han på den måde måtte bryde en aftale, der er lavet af et bredt flertal her i Folketinget, om at fastholde refusionsordningen, men så skulle det ikke være.

Aftaler er brudt med de mennesker i teaterverdenen, der har arbejdet med hele den her problemstilling. Det var en helt, helt klar forudsætning for det udvalgsarbejde, der blev sat i gang, at man skulle fastholde refusionsordningen. Og det er så også årsagen til, at der over en bred kam - en bred kam - hele vejen rundt er en kraftig modstand imod det her lovforslag.

Hvis ikke kulturministeren var bundet af sin finanslovaftale med Dansk Folkeparti, og hvis ikke det i den her sag havde været finansministeren og hr. Kristian Thulesen Dahl, der havde ført kulturpolitik - oh skræk, oh ve, som det kan gå, når de to herrer gebærder sig ind på det område - kunne man måske have fået en fornuftig diskussion, men tilsyneladende er kulturministeren bundet på hænder og fødder af den aftale om finansloven, der er lavet.

Det er skidt. Det er ikke mindst skidt for det lokale teaterliv. Det er også blevet bekræftet tidligere her i dag, at årsagen til, at man fremsætter det her lovforslag, er, at man vil have mere styr på økonomien på et område, der går alt, alt for godt. Og det er det absurde her.

På den ene side bryster man sig af, at der er grøde i det lokale kulturliv. Kulturministeren tager rundt i hele landet og klipper snore over og praler af, hvor godt det går med kulturlivet. På den anden side, når det kommer til at gå for godt, så falder hammeren. Det er altså tilfældet her, og det får som konsekvens, at der bliver sat færre ting i gang, det får som konsekvens, at der er ting, der vil lukke. Det er den helt klare melding ude fra landet, at det her vil få ganske, ganske store konsekvenser for det lokale teaterliv. Det er ærgerligt, og derfor må vi i allerhøjeste grad beklage, at man er gået væk fra refusionsordningen til fordel for en rammestyring.

Der er andre ting i lovforslaget, der er udmærkede, men den overordnede økonomiske model for det her indebærer, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg forstår meget godt, at hr. Holger K. Nielsen er utilfreds med ministeren i den her sag, ikke mindst fordi det, at man bevarede refusionsordningen, jo var et af de vigtige resultater, som Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF opnåede i tilknytning til, at man stemte for en løsning vedrørende strukturreformen på det kommunalpolitiske område.

Det var jo faktisk så godt, at jeg dengang roste Socialdemokraterne, SF og De Radikale, fordi de dog på dette område havde fået noget ud af at forhandle med regeringspartierne også i tilknytning til strukturreformen, hvad jeg syntes det måske kneb meget med på andre områder. Men man må jo sige, at nogle sejre ikke er ret langvarige. Nu kan det jo være lige meget, om man snyder de der tre partier en lille smule - det må de jo finde ud af hvordan de vil håndtere.

Men det, der er problemet her, er selvfølgelig også, at det får en kulturpolitisk negativ effekt. Der er jo ikke nogen tvivl om, at når den her beslutning bliver truffet og bliver, som den er, er det af finanspolitiske årsager. Det er selvfølgelig en pine for Finansministeriet at se på, at man har et område, hvor der eksisterer en refusionsordning, fordi det strider mod alle økonomers logik. Det må være sådan, at man sætter en ramme, og så må der ikke bruges en krone mere, ellers mister man jo fuldstændig kontrollen.

Det, der er problemet i den tænkning, er jo, at der her trods alt er tale om et forholdsvis lille område set i forhold til finansloven som helhed. Uanset om det skulle være hr. Kim Andersens eller fru Elsebeth Gerner Niensens tal, der er rigtige, er tallene under alle omstændigheder dog af begrænset betydning for finansloven og for den danske stats muligheder for at løbe rundt. Det tror jeg også hr. Kim Andersen er enig i.

Men man har altså alligevel valgt den tilgang, på trods af at man jo har haft et system, som har virket som en motor med hensyn til at få sat gang i teaterlivet ude omkring i landet, hvor folk, der har nået min alder, godt kan huske, at det der med, at der er teatre i utrolig mange byer, er noget forholdsvis nyt. Det er jo, fordi man har haft den her refusionsordning.

Så har man sagt: Jamen vi vil ikke have den her automatik, vi vil ikke have sådan en kulturpolitisk automatik, der sikrer, at hvis kommunerne vil tage et initiativ på det her område, så går staten ind og støtter, for vi vil i stedet for erstatte den her automatik med sådan en politisk prioritering.

Man kunne også vælge at sige, at man har erstattet den kulturpolitiske automatik med en finanspolitisk automatik, sådan at man, når man ude i en kommune skal tage stilling til, om man vil oprette et nyt teater, i hvert fald med sikkerhed kan vide, at det får negative konsekvenser for egen teatre i andre dele af landet.

Det generer selvfølgelig ikke nødvendigvis folk i kommunerne, men det generer jo i hvert fald egen teatrene. Så det er udgangspunktet: Hvis der fortsat kommer nye teatre, hvis der fortsætter med at være vækst, hvis kommunerne ønsker at give flere penge til de her områder, ja, så ender det med for andre teatre andre steder i landet at betyde, at det får en negativ effekt.

Så man har altså erstattet en automatik, som i hvert fald havde et kulturpolitisk godt sigte og et kulturpolitisk godt resultat, med en anden finanspolitisk automatik, som måske sikrer nogle få millioner kroner ekstra til statens bugnende overskud, men som i hvert fald har en meget negativ effekt kulturpolitisk.

Der er også et eller andet paradoksal i, at man laver konsulentordninger og andre tiltag, når formålet er det meget, meget prisværdige og smukke, at man vil højne kvaliteten, samtidig med at man også lægger en stramning ind i forhold til det økonomiske niveau, som vel også har nogen betydning. Ud over selvfølgelig at have en stor kulturpolitisk betydning - fordi der jo også i egen teatrene er sket en kulturel og teatermæssig udvikling, også en udvikling, som måske ikke sker i de større og mere etablerede forsamlings - har det selvfølgelig også en stor negativ effekt på den oplevelse, man har ude omkring i landet af, at man har mulighed for at komme ind og se teaterforestillinger, hvis vi ikke fortsat har en udvikling og en vækst på det her område. Ikke overraskende indtager Enhedslisten det synspunkt, at vi vil stemme imod det her lovforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det kulturministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu har vi jo gennem nogle måneder været igennem en meget indgående drøftelse af regeringens

forslag til en ny egnsteaterordning. Der har været nogle bemærkninger, vi har drøftet det i et samråd, der har været spørgsmål her i salen, men alligevel vil jeg på grund af nogle af de - synes jeg - misforståelser, der har været, godt prøve sådan lidt at samle tråden op i forslaget.

Den nye egnsteaterordning indebærer, at der indføres rammestyring af bevillingen til statsrefusion af kommunale udgifter til egnsteatre. Ordningen er i øjeblikket lovbunden med en fast refusion på 50 pct. Men her skal man jo ikke glemme udgangspunktet for indførelsen af rammestyring. Derfor synes jeg også, det er vigtigt med lidt talgymnastik her:

I 2001 brugte staten 39,6 mio. kr. på egnsteatre. I år vil staten bruge 66,8 mio. kr. på egnsteatre, eksklusiv det amtslige tilskud, så hr. Kim Andersen havde ret. Til næste år vil vi bruge meget tæt på 70 mio. kr.

Kl. 14.10

De tal er alle i 2007-priser og, som nævnt, uden at medregne de amtslige penge, som i år gives som direkte statslige tilskud. Så vi giver egentlig fra statens side noget mere end det, og tallene er fuldstændig sammenlignelige.

Så det, der er udgangspunktet her, er, at staten altså næsten har fordoblet tilskuddet til egnsteatre, siden vi trådte til som regering i 2001. Det må man jo sige er noget af en forbedring af forholdene for egnsteatrene i Danmark. Der må man vælge at se det under et. Det er en behård prioritering, der har gjort, at vi bruger så mange penge på egnsteatrene, som vi gør, og det bør man jo glæde sig over.

Nå, alt det diskuterede vi jo også i det samråd, vi havde før jul. Med de bevillinger, vi har givet nu her, betyder det, at vi kan garantere, at alle får 50-procents-refusionen i 2007, også de tre nye teatre, vi ved der er, Gladsaxe, BaggårdTeatret i Svendborg og NørregadeTeatret i Maribo. De er også dækket ind af den her refusion.

På samrådet for et stykke tid siden fik jeg også korrigeret en anden påstand om, at det var finansministeren, der skulle have været den onde mand med den grimme ånde, blev der vist sagt, som så at sige havde taget initiativ til det her forslag. Jeg kan rolig sige her fra Folketingets talerstol, som jeg også sagde på det åbne samråd: Det initiativ kunne komme ét sted fra, og det er fra Kulturministeriet. Ét eneste sted.

Vi bruger rigtig mange penge på egnsteatrene. Det her er en prioritering af egnsteatrene, samtidig med at vi får gennemført hele konstruktionen med egnsteaterkonsulenterne, og samtidig med at vi ikke for fremtiden behøver at sige:

Nej, nu skal vi tage penge fra det øvrige kulturområde for at finansiere egnsteatrene. For med den finansloftale, vi lavede med Dansk Folkeparti, satte vi et ekstra tocifret millionbeløb af til egnsteatrene. Så egnsteatrene har fået bedre økonomiske forhold, end de har haft nogen sinde før i danmarkshistorien.

Der er altså sket en vedholdende og meget markant stigning i bevillingerne, som fortsætter både i år og til næste år. Det er en glædelig udvikling, som er udtryk for, at kommunerne har givet kvalitetsteater en stadig højere prioritet. Det har regeringen gennem hele perioden bakket op om. Som sagt får området en yderligere økonomisk opprioritering i år og til næste år.

Så ved jeg godt, at der er nogle af ordførerne fra oppositionen - som jeg ellers har meget stor respekt for på teaterområdet - der har sagt, at der jo ikke er tale om en rigtig opprioritering, for bevillingen skulle jo alligevel være steget under den lovbundne ordning. Men jeg kan love, at der er tale om en behård prioritering, en behård prioritering, som betyder, at vi næsten har fordoblet bevillingen til egnsteatrene i løbet af de sidste 6 år.

Det er jo ikke matadorpenge, som bevillingen bliver forøget med i år og til næste år. Det er helt rigtige menneskepenge, som jo altså kunne være blevet brugt til andre gode tiltag inden for kulturen. Nu har vi blot skaffet nye penge ind til kulturen for at være med til at finansiere egnsteatrene.

Vi har så valgt at bruge dem på det her område, fordi vi synes, at et godt og landsdækkende teaterudbud er en meget vigtig kulturpolitisk målsætning, men vi må også hele tiden prioritere og ikke bare tage penge fra andre kulturområder for at give til egnsteatrene.

Så også i år og til næste år opprioriterer vi egnsteaterområdet, og det er ikke tricks eller fiksfakserier, det er gode, solide danske kroner, som vil betyde et øget teaterudbud rundtomkring i hele landet. Det er kendsgerningen, og det er ikke til diskussion. Der har aldrig været så mange penge til egnsteatrene, som der er i år og næste år - aldrig nogen sinde.

Men det er jo klart, at der er grænser for, hvor meget vi fra statens side yderligere kan opprioritere bevillingerne til egnsteatre, når det bliver taget fra andre kulturpolitiske områder. Samtidig har vi på egnsteaterområdet også nogle nye stærke aktører i form af de nye stærke kommuner, der i sig selv utvivlsomt vil give området et betydeligt, ekstra løft i de kommende år.

Hvad angår kommunernes indsats, tror jeg heller ikke på det fremførte argument om, at en variabel refusionsprocent vil ødelægge deres incitament til at satse på kvalitetsteatre. På andre områder som musikskoler og museer har vi i årevis haft rammestyrede refusionsordninger, uden at kommunerne på nogen som helst måde har mistet incitamentet til at gøre en indsats.

Den nye egnsteaterordning indeholder også en række andre elementer, der skal sikre en fortsat stærk kvalitetsudvikling på egnsteaterområdet. De elementer ligger i forlængelse af anbefalingerne fra den arbejdsgruppe vedrørende egnsteater, som afgav rapport til Kulturministeriet i foråret 2006.

Der er tale om tiltag, der skal sikre, at alle de teatre, der indgår i ordningen, arbejder på det niveau, som man heldigvis efterhånden kan forvente af dansk teater.

Kl. 14.15

For det første indgår der en præcisering og opstramning af kravet om, at et egnsteater skal have en kontinuerlig drift og en fast scene. Egnsteater skal være på et ordentligt professionelt niveau og have en karakter, så det også kan skabe et levende teatermiljø omkring sig.

For det andet indgår der jo også som noget nyt en egnsteaterkonsulentordning. Egnsteaterkonsulenterne skal rådgive om kvalitetsudvikling for teatrene og vil også fremover få rådighed over en pulje til brug for konkrete kvalitetsudviklingsprojekter. På den måde får alle egnsteatrene en konstruktiv sparringspartner i arbejdet med at styrke den teatermæssige kvalitet. Egnsteaterkonsulenterne skal også udarbejde evalueringer, så vi får et bedre overblik over udviklingen på området.

Skulle der være teatre, hvor kvaliteten ikke lever op til, hvad man kan forvente, og hvor mulighederne for udvikling synes udtømte, vil konsulenterne i sidste ende også have den mulighed at indstille til Kunstrådet, at statsrefusionen skal ophøre. Når man bruger så betydelige statslige midler, som man gør i denne ordning, bør der også være en sikkerhed for, at teatrene lever op til et niveau, som man fagligt kan forsvare at støtte.

Jeg er sikker på, at alle vi her i salen er tilhængere af et stærkt og landsdækkende teatermiljø. Det forslag, som vi behandler her, skaber nogle nye redskaber til en styrket kvalitet i hele teatermiljøet.

Og ja, forslaget indebærer indførelse af en rammestyret, men det skal også ses i forbindelse med en økonomisk aftale, som både i år og næste år indebærer en yderligere omprioritering af ressourcer fra statens side hen til kulturområdet. Ikke et løfte om en økonomisk opprioritering uden ende i form af en fortsat lovbunden ordning, men dog så langt, som vi nu engang er i stand til at prioritere i en verden med flere gode formål end tilgængelige. Det taler for sig selv, at der er sket en fordobling af bevillingen - næsten, i hvert fald - i de sidste 6 år.

Så jeg mener ikke, at nogen af os, for hvem et landsdækkende teatermiljø står som en vigtig kulturpolitisk målsætning, behøver at være bekymret over at bakke op om dette lovforslag, som jeg tror vil styrke egnsteatrene rundt omkring i det danske land. Man får nogle egnsteaterkonsulenter, man kan sparre med. Der kommer nogle kvalitetskrav, samtidig med at vi putter flere penge ind i ordningen.

Så det ønske, der har været fra fru Jytte Andersen og fru Elsebeth Gerner Nielsen, om at kigge på det her område og styrke området, synes jeg også bliver opfyldt, for vi prøver på at kigge på de ting, som Mogens Holm-udvalget har anbefalet, og vi har taget alle de anbefalinger, der er kommet, til os og har gjort dem til del af det forslag, som vi behandler her i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Jeg beder ministeren vente et øjeblik, for fru Elsebeth Gerner Nielsen ønsker at stille et spørgsmål.

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen** (RV):

Nu er det ikke, fordi vi skal blive ved med at dunke hinanden oven i hovedet med, hvor meget der er

afsat. Jeg vil bare sige, at det tal, jeg refererede til i min ordførertale, er det, der står i finansloven under § 21.23, punkt 48, hvor der er afsat 46,5 mio. kr. Jeg er så selvfølgelig godt klar over, at der ud over det bliver givet bevillinger i forskellige puljer osv. Men det, jeg forholdt mig til her, er den udvikling, der har været i § 21.23.

Det, jeg vil spørge om, er, om ministeren vil garantere, at den procentvise stigning i den bevilling, regeringen afsætter på finansloven til egnsteaterområdet, vil være lige så høj som den økonomiske udvikling, der takket være refusionsordningen har været inden for egnsteaterområdet de sidste 6 år, hvor ministeren siger at bevillingen næsten er fordoblet.

(Kort bemærkning). **Kulturministeren** (Brian Mikkelsen):

Jamen det, der ligger i den aftale, som vi lavede i finansloven, er jo, at vi har sikret et fast beløb til egnsteatrene fremover, på samme måde som vi har faste beløb på museumsområdet og musikskoleområdet, hvor det for øvrigt fungerer aldeles tilfredsstillende.

Med hensyn til økonomien, så er den jo krystalklar. Staten bevilgede i 2000 37,5 mio. kr. i faste 2007-priser til egnsteatre, i 2001 39,6 mio. kr., i 2007, som vi er i nu, 66,8 mio. kr., og i 2008 vil vi bevilge 69,1 mio. kr. og i 2009 69,6 mio. kr.

Det er tallene, som de er, og det er uden de amtslige tilskud, som staten så har overtaget. Det vil sige, at staten jo principielt set giver endnu flere penge end det, for de penge kunne man jo vælge at bruge på nogle andre ting, hvis man ville, men vi har valgt at bruge dem på egnsteatrene.

Så det er en gunstig økonomisk situation, egnsteatrene er i, og det vil have som konsekvens, at egnsteatrene får 50 pct. i refusion, som de har fået også de andre år, samtidig med at der er kommet tre nye teatre.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen** (RV):

Jeg vil bare gentage, at jeg refererer til det tal, der er i finansloven 2007, den vedtagne finanslov. Og jeg fik ikke svar på mit spørgsmål, synes jeg.

Altså, der er jo sket en fordobling i bevillingen til egnsteaterområdet takket være refusionsordningen og takket være automatikken. Og det, jeg spørger ind til, er, om ministeren vil være med til at sikre, at den gode udvikling, der har været inden for hele egnsteaterområdet, vil fortsætte, så man altså sørger for hele tiden at øge bevillingen svarende til den vækst, man ellers ville have fået, hvis vi havde bevaret refusionsordningen. Vil ministeren garantere det?

For hvis ministeren kan garantere, at bevillingen på finansloven altid vil være lige så god, som den var, dengang egnsteatrene fik 50 pct.s refusion fra staten, jamen så vil jeg sige, at så har regeringen selvfølgelig ret i, at vilkårene for egnsteatrene er lige så gode i fremtiden, som de har været tidligere. Men vil ministeren her i dag love, at vi ser en sådan bevillingsudvikling?

(Kort bemærkning). **Kulturministeren** (Brian Mikkelsen):

Nu skal det jo ikke være sådan en semantisk diskussion, men uanset hvordan man vender og drejer det, og uanset hvordan man opgør det, har egnsteatrene det jo bedre i dag, end de havde for 5 år siden, uanset hvad. Det kan jo slet ikke diskuteres, forstået på den måde, at der i hvert fald er givet en 80-90 pct.s forøgelse af budgettet - og det er jo det samlede landskab, man skal se på - samtidig med at hvert enkelt teater, der eksisterede dengang, i hvert fald har mindst de samme økonomiske vilkår i forhold til 50-procents-refusionen. Så egnsteatrene har det bedre, end de nogen sinde har haft det.

Så er jeg enig med spørgeren i, at vi skal sørge for, at der stadig væk er udviklingsmuligheder for egnsteatrene, og det er derfor, vi bl.a. har bevilget nogle ekstra penge uden om det her til egnskonsulentordningen og til en udviklingspulje, så der er nye penge til egnsteatrene, som de kan udvikle sig for, og så de kan gå i dialog med egnsteaterkonsulenterne om, hvordan de udvikler teatrene kvalitativt. Og det er der, hvor vi kan se en udvikling, nemlig i kvaliteten af egnsteatrene i årene frem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 18. april 2007

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af teaterloven

(Revision af egnsteaterordningen)

[af kulturministeren (Brian Mikkelsen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 31. januar 2007 og var til 1. behandling den 9. februar 2007. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kulturudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og kulturministeren sendte den 19. december 2006 dette udkast til udvalget, jf. KUU alm. del – bilag 101. Den 1. februar 2007 sendte kulturministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra Greve Kommune, Roskilde Kommune og Høje-Taastrup Kommune om Teater Hedeland. Henvendelsen er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

Kulturministeren har over for udvalget skriftligt kommenteret henvendelsen til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til kulturministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet opfatter lovforslaget som godt og fremadrettet og undrer sig over, at oppositionen kan anse forslaget for at være et brud på en politisk aftale. Det har hele tiden stået klart, at der i spørgsmålet om rammestyret af egnsteaterordningen ikke har været enighed mellem regeringen og DF på den ene side og oppositionen på den anden side.

Flertallet ser egnsteatrene som et væsentligt element i det samlede teaterbillede og deler ikke oppositionens pessimisme. Refusionsprocenten ligger fast i 2007, og der er taget hånd om de ændringer, som strukturreformen har medført. Endvidere konstateres, at bevillingen til egnsteatre aldrig har været større, heller ikke under den tidligere regering. Det understreges, at når der nu indføres

rammestyring af egnsteaterordningen, er det ikke, fordi vi vil nedprioritere området. Egnsteatrene er vigtige for vores kulturliv, og de har i de seneste år fået et kraftigt bevillingsløft og har med finanslovaftalen for 2007 det højeste bevillingsniveau nogen sinde.

Flertallet vil endvidere gerne fremhæve lovforslagets øvrige vigtige elementer, bl.a. den opstrammede egnsteaterdefinition og konsulentordningen, som har vakt stor genklang i teatermiljøet og i øvrigt imødekommer anbefalingerne fra egnsteaterarbejdsgruppen (Mogens Holm-udvalget). Der er således grund til at have tillid til, at den nye egnsteaterordning giver et godt fundament for fortsat fremgang for scenekunsten i hele Danmark.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet finder, at dette lovforslag havde alle forudsætninger for at få en virkelig god medfart. På baggrund af en bred politisk aftale om egnsteaterområdet og på partiernes opfordring nedsatte kulturministeren et fagligt velfunderet udvalg til at kortlægge udfordringerne og foreslå den fremtidige ordning for egnsteatre. Der var hele vejen igennem bred enighed også om forudsætningerne, heriblandt at refusionsordningen stod fast, og at det var en præmis, at der ikke skulle indføres rammestyring. Dette gjaldt både i kommuneaftalen på teaterområdet og i kommissoriet til Egnsteaterudvalget.

Udvalgets rapport indeholdt mange af de gode ideer, som lovforslaget også indeholder: konsulentordning, udviklingspulje og skærpelse af egnsteaterdefinitionen – en helt igennem kvalitativt baseret måde at gå til videreudviklingen af det decentrale teater på.

I finanslovaftalen med Dansk Folkeparti sad regeringen alle gode anbefalinger overhørig og indførte med et pennestrøg rammestyring af refusionsordningen og ændrede dermed hele præmissen for de forslag, vi kunne blive enige om.

Teatrenes sparring med konsulenterne, som skulle være et fagligt optimerende redskab, risikerer at få alt for meget karakter af overlevelseskamp, når området nu på længere sigt vil få karakter af et nulsumsspil, hvor et initiativ et sted nødvendigvis betyder, at andre må lide eller lukke.

Når mindretallet ikke kan støtte lovforslaget, er det altså ikke bare en automatisk reaktion på det forkastelige i aftalebrud som sådan. Det er frem for alt, fordi hele den tankegang, der ligger bag konsulentordningen, nemlig at det er et samspil mellem faglige, kvalitative fordringer og et grundlæggende kommunalt mod på at satse på kultur, der skal forme egnsteatret i fremtiden, med rammestyringen er frataget sin mening.

Man kan ikke ændre på forudsætningerne og så tro, at løsningen forbliver den samme. Lige så lidt som man kan løbe fra en aftale og så tro, at samarbejdet forbliver det samme. Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stemmer imod lovforslaget.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Troels Christensen (V) fmd. Flemming Damgaard Larsen (V) Leif Mikkelsen (V)
Ellen Trane Nørby (V) Preben Rudiengaard (V) Louise Frevert (DF) nfm.
Karin Nødgaard (DF) Jakob Axel Nielsen (KF) Lars Barfoed (KF) Mogens Jensen (S)
Jytte Andersen (S) Troels Ravn (S) Jytte Wittrock (S) Elsebeth Gerner Nielsen (RV)
Simon Emil Ammitzbøll (RV) Holger K. Nielsen (SF) Per Clausen (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 139**Bilagsnr. Titel**

1	Høringssvar og høringsnotat, fra kulturministeren
2	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Endelig tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	1. udkast til betænkning
5	Henvendelse af 2/4-07 fra Greve Kommune, Roskilde Kommune og Høje-Taastrup Kommune
6	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 139**Spm.nr. Titel**

1	Spm. om kommentar til henvendelsen af 2/4-07 fra Greve Kommune, Roskilde Kommune og Høje-Taastrup Kommune, til kulturministeren, og ministerens svar herpå

Henvendelse til lovforslaget

Henvendelsen er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Kulturudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Bemærkninger til forslag til lov om ændring af teaterloven (Revision af egnsteaterordningen) fra Høje-Taastrup, Roskilde og Greve – kommunerne bag Teater Hedeland

Åbningen af Nordens største udendørs scene i kulturbyåret 1996 var led i den samlede vision, der ligger bag Hedeland I/S. Det geometrisk stramme amfiteater – bygget i stedets materialer: grus, jord og græs – med plads til 3.600 siddende gæster, blev åbnet med Verdis ”Requiem” dirigeret af den verdensberømte Zubin Mehta.

Årene fra 1996 til 2002 blev brugt til at afprøve forskellige driftsmodeller på scenisk aktivitet i amfiteatret, der dog alle havde den ulempe, at de gav underskud og ikke formåede at skabe den kontinuitet, der er forudsætningen for at opbygge et publikumsgrundlag.

Med oprettelsen af egnsteatret Teater Hedeland i 2002 var det med henblik på at skabe en organisatorisk og økonomisk ramme omkring tilbagevendende scenisk aktivitet i sommerperioden. Udfordringerne var de samme: at opbygge et publikum omkring en kontinuerlig scenisk aktivitet. En politisk følgegruppe etableredes desuden med repræsentation fra de 5 stiftende enheder: Københavns og Roskilde amter, Høje-Taastrup, Roskilde og Greve kommuner.

Bestyrelsen blev sammensat efter de kriterier, der nu er standard for kulturinstitutioner, nemlig med professionelle kompetencer. Denne besluttede på baggrund af erfaringerne fra perioden 1996-2000 at skabe et klart fokus kunstnerisk og repertoiremæssigt, nemlig musikdramatikken og opera.

Desuden at betragte det store anlæg som en regional institution, med publikum fra såvel Sjælland som Skåne. Skemaet nedenfor viser udviklingen fra 2002-2007.

Skema 1.

Budget

År	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Titel	»Rigoletto« (Opera af G. Verdi)	»Den Flyvende Hol-lænder« (Opera af R. Wagner)	»Carmina Burana« (Oratorium af Carl Orff +ouverture)	»Tosca« (Opera af G. Puc-cini)	»Nabucco« (Opera af G. Verdi)	»Carmen« (Opera af Berlioz)
Orkester	Dalhalla Sin-fonietta	Dalhalla Sin-fonietta	Malmö Symfoni-orkester	Sjællands Symfoni-Orkester	Malmö Opera-orkester	Malmö Opera-orkester
Cast	Internationalt	Internationalt	Dansk	Dansk-	Dansk-	Dansk-

				svensk	internationalt	internationalt
Antal opf.	1	1	1	3 + 1	3	4
Tilskuere	4.200	3.800	3.800	12.100	9.813	10.810 (70 pct.-bel.)
Billetindt.	1,128 mio. kr.	0,997 mio. kr.	0,449 mio. kr.	2,583 mio.kr.	2,533 mio.kr	3,121 mio.kr. (70 pct.-bel.)
Fonde/ spons.	540.082 kr.	266.713 kr.	515.000 kr.	280.000 kr.	260.000 kr.	400.000 kr.
Tilskud pr. billet	520 kr.	662 kr.	675 kr.	214 kr.	350 kr.	326 kr. (70 pct.)
Adm.udg.	357.067 kr.	722.921 kr.	536.279 kr.	586.027 kr.	642.266 kr.	705.440 kr.

Teater Hedeland har nu fundet et stabilt publikumsgrundlag og en kunstnerisk profil, der er unik i Danmark. Oplevelsen baserer sig på, at en tur i Teater Hedeland er opera i topklasse kombineret med picnic (publikum kommer allerede ved 18-tiden og spiser) og en storslået landskabsiscenesættelse, hvor udsigten fra tilskuerpladsen over scene og sø til det bagvedliggende bakkede landskab er integreret i forestillingen. Også med hensyn til organisering skiller Teater Hedeland sig positivt ud. Der er én fuldtidsansat kunstnerisk og administrativ leder og alle andre opgaver løses via kontrakter og outsourcing. Administration af teatret ligger på mellem 10 og 15 pct. af den samlede omsætning.

Som led i konsolideringen af egnsteatret åbner en ny, permanent orkestergrav til sommer. Her vil regionens symfoniorkestre have optimale udfoldelsesmuligheder i forhold til at spille udendørs. Projektet har hentet finansiering dels fra teatrets stiftere (ca. 2,8 mio. kr.) og dels fra A.P. Møllers Fond, Oticon Fonden og Veluxfonden (ca. 5,4 mio. kr.).

Anlægget er en kombineret orkestergrav/scene, hvor det hydrauliske tag kan bruges som sceneplatform til andre aktiviteter, f.eks. rytmiske musikaktiviteter m.v. Som led i optimeringen af brugen af amfiteatret arbejdes der på en samlet kulturplan, med bidrag fra de tre tilskudsydende kommuner.

I den egnsteaterrapport, som Kunststyrelsen udgav sidste år, anbefalede arbejdsgruppen nogle kriterier, der kunne iagttages for at betegnes som egnsteater, herunder at et egnsteater min. skal producere 2 årlige produktioner.

Vi konstaterer med tilfredshed, at udkastet til ny egnsteaterlov tager højde for Teater Hedelands særlige situation med teatrets store, ene produktion årligt.

Det er Teater Hedelands erfaring, at der skal musikdramatik eller opera til for at kunne trække et tilstrækkelig stort publikumsvolumen. Fra de tilbagevendende publikumsundersøgelser ved vi, at publikum kommer fra hele Sjælland samt fra Fyn og Skåne. Dette publikum er tilgængeligt og mobilt i forhold til den kunstneriske profil, som Teater Hedeland har udviklet. Undersøgelserne viser – og det underbygges år for år – at næsten 40 pct. af Teater Hedelands publikum er tilbagevendende stampublikum, heraf en meget betydelig del fra nær- og lokalområderne.

Der er med de erfaringer, der er gjort til dato, og med de investeringer, der i øjeblikket gøres, potentiale til, at Teater Hedeland kan vokse yderligere. Antallet af opførelser kan med den repertoirepolitik, der ligger, nå 5, 6 eller endnu flere opførelser med over 20.000 tilskuere. Alt dette inden for rammen af egnsteatrets tilskud på godt 3,5 mio. kr.

Der er den særlige situation ved udløbet af den nuværende aftaleperiode, at to af de oprindelige stiftere og tilskudsydere, Københavns og Roskilde amter, ikke eksisterer længere. Det er vores håb,

at der ved forhandling af en forlængelse af Teater Hedeland, en proces, der starter i 2008, kan tages højde for dette særlige forhold vis-a-vis de oprindelige amtslige, nu statslige tilskud.

Vi vil derfor opfordre Folketingets Kulturudvalg til at have disse betragtninger for øje, når teaterlovens bestemmelser om egnsteatre skal revideres.

Med venlig hilsen

Hans Barlach

Borgmester

Greve Kommune

Poul Lindor Nielsen

Borgmester

Roskilde Kommune

Michael Ziegler

Borgmester

Høje-Taastrup Kommune

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen). Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 31/1 2007. Første behandling 9/2 2007. Betænkning 18/4 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen). Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 31/1 2007. Første behandling 9/2 2007. Betænkning 18/4 2007. Anden behandling 24/4 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Når historien om det her lovforslag engang skal skrives, vil historikerne ikke give kulturministeren den højeste karakter; processen omkring det her er mildest talt ikke noget, der pynter på kulturministerens cv.

Vi lavede en god teateraftale for efterhånden et par år siden, hvor alle Folketingets partier stod bag. Vi var enige om mangt og meget. Vi var også enige om at tage det forslag, som kulturministeren havde indlagt i sit udspil om, at der skulle være det, at der skulle være rammestyring på egnsteatre, ud. Vi var enige om at nedsætte et udvalg, det såkaldte Mogens Holm-udvalg, som efter et års tids arbejde kom med nogle anbefalinger, som partierne faktisk også var enige om, nemlig enige om, at der skulle sikres en kvalitet i børneteatrene, i egnsteatrene, at der skulle være noget faglig bistand, og at der selvfølgelig skulle være en overvågning med, kan man sige, skatteborgernes penge, så der kom godt, kvalitativt teater ud af det.

Kl. 10.05

Det var nogle anbefalinger, som sikrede, at egnsteatrene godt kunne styres, uden at det blev lagt ind under en rammestyring, som vi jo ved betyder, at egnsteatrene skal slås om sparsomme økonomiske midler sammen med hjemmehjælpere, børnehavepædagoger og mange andre ting, og her kommer kulturen tit og ofte i klemme.

Vi var derfor glade for, at vi - alle partierne bag teateraftalen - i efteråret sidste år var enige om, at det her ikke skulle overgå til rammestyring.

Ikke desto mindre foretog Dansk Folkeparti og VK en kovending under de daværende finanslovforhandlinger, hvor man så kunne se resultatet, nemlig at den brede politiske forståelse og enighed om at beskytte egnsteatrene, fordi det er vigtigt med lokal kultur, forsvandt - ærgerligt.

Jeg vil godt på Socialdemokraternes vegne sige, at vi blankt erkender, vi kan godt tælle, vi kan godt se tallene, at det lykkedes ministeren, eller hvem det nu var - det kan vi jo ikke vide, vi var ikke med i finanslovforhandlingerne her - at sikre, at egnsteaterområdet fik flere penge, og godt for det; det kipper vi med flaget for.

Så på det helt korte sigt tror jeg sådan set ikke at der vil ske nogen katastrofer; det tror jeg ikke. Men nu er det jo sådan, at vi er et parlament, der laver lovgivning, som skal have en varighed, der rækker ud over de næste par år. Den skal have en varighed, så vi også i fremtiden sikrer, at der i kommunerne gives det statslige tilskud, som lige præcis kan give den mobilisering og få etableret egnsteatre.

Og det, vi kan se på den lange linje - og det er det, vi forholder os til - er, at det bliver et nulsumsspil, at det bliver sådan, at hvis der er gode kulturelle kræfter, der gerne vil etablere et børneteater, et egnsteater, så vil der være nogle andre teatre, der bliver nødt til at lukke, fordi det skal holdes inden for en bestemt ramme.

Det er baggrunden for, at vi stemmer imod forslaget, vel vidende at der på det helt korte sigt vil være flere penge, og at der vil komme den kvalitetsvurdering og de konsulenter ind, som Mogens Holm-udvalget anbefalede os; det kan vi godt se. Men som sagt: Vi laver lovgivning på noget, der

rækker ud over næste folketingssamling, og det, at egnsteatrene i fremtiden vil komme ind under et nulsumsspil, vil vi ikke tage et medansvar for, og derfor stemmer vi imod.

Sluttelig vil jeg give udtryk for, at vi synes, det er ærgerligt, at en i øvrigt god proces omkring teatre, et i øvrigt godt forståelsesgrundlag på området skrider i en sen natte-time eller en tidlig morgentime, hvad ved jeg, fordi der er partier i Folketinget, som blæser højt og flot på en bred politisk forståelse.

Formanden:

Tak til fru Jytte Andersen. Så er det fru Ellen Trane Nørby som ordfører.

Ellen Trane Nørby (V):

Når jeg hører fru Jytte Andersen her fra talerstolen, lyder det jo næsten, som om egnsteatrene nu går en meget, meget svær tid og fremtid i møde. Og det er jo på ingen måde tilfældet, for den her regering har, siden den trådte til, næsten fordoblet tilskuddet til egnsteatrene i Danmark. Vi har set, at egnsteatrene over hele landet er i en rigtig spændende vækst, da egnsteatret skyder op i mange regioner i Danmark, og sådan håber vi også at det fortsat vil være.

Derudover har vi med den aftale, der blev lavet om egnsteatrene, sikret, at der også er nogle kvalitative udviklingsmuligheder for egnsteatrene, åbnet op for, at der kan være et bedre samarbejde mellem egnsteatrene, og ved at tage de anbefalinger, der kom fra det udvalg, der sad over et års tid og arbejdede med egnsteatrene, har vi også indført en konsulentordning, som tages uden for den økonomiske ramme, for at sikre, at der også er nogle, der eksternt kan komme ind og være med til at sparre med egnsteatrene og sikre, at udviklingen går videre.

Kl. 10.10

Så jeg synes jo, det er ærgerligt, at den socialdemokratiske ordfører udlægger det her, som om egnsteatrene er truede. Det er på inden måde det, der er tilfældet. Snarere tværtimod sikrer vi nu en solid, stabil ramme omkring egnsteatrene, og det er med til at fremtidssikre egnsteatrene, uden at vi løbende skal have en diskussion om, hvad der skal prioriteres ned, sådan at man kan prioritere egnsteatrene op.

(Kort bemærkning). Jytte Andersen (S):

Det lyder slet ikke, som om fru Ellen Trane Nørby hørte efter, hvad jeg sagde. Jeg anerkendte jo, at der kommer flere penge. Jeg anerkendte også, at de anbefalinger, som Mogens Holm-udvalget kom med, er inkorporeret i lovforslaget; det anerkendte jeg. Men det har på det lange sigt ingen mening, når det er under en rammestyringsmodel. Så får det ingen mening, for så bliver det et spørgsmål om, at skal der komme nye initiativer, nye teatre, vil der være andre, der enten skal spare eller lukke.

Det er i det perspektiv, jeg på Socialdemokraternes vegne har afvist at stemme for forslaget.

(Kort bemærkning). Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er da glad for at høre, at den socialdemokratiske ordfører anerkender, at der er kommet en kæmpe stor saltvandsindsprøjtning og et meget stort tilskud til egnsteatrene.

Men jeg er slet ikke enig med den socialdemokratiske ordfører, når det her bliver gjort op, som om det lige pludselig nu, fordi der bliver indført en refusionsordning under en rammestyring, så vil betyde, at man skal prioritere for andre områder. Det har altid været tilfældet, og det vil altid være tilfældet, at når vi skal prioritere et kulturområde over for et andet kulturområde, så er det en vurdering af: Hvad er det, vi ønsker at satse på?

Den her regering har, siden den trådte til i 2001, næsten fordoblet tilskuddet til egnsteatrene. Det ser jeg sådan set som et udtryk for, at det her har været et område, vi fra regeringens side har prioriteret, fordi det er vigtigt, at der er teatre i alle dele og egne af det danske land, og det er også vigtigt, at vi nu med den aftale, vi har lavet, sikrer en stabil økonomi omkring det, sikrer, at der ikke skal prioriteres væk fra andre områder for at opprioritere egnsteatrene, og samtidig sikrer en konsulentordning, som kan være med til den kvalitative udvikling.

(Kort bemærkning). **Jytte Andersen (S)**:

Nu er Venstres ordfører så glad for forslaget. Jeg ville egentlig godt spørge: Hvad er Venstres kommentar til, at der faktisk er tre vestegnsborgmestre, repræsenterende Venstre, Konservative og Socialdemokratiet, der meget nøje i et bilag til Kulturudvalget i forbindelse med det her lovforslags behandling har givet udtryk for præcis de samme betænkeligheder, som jeg på Socialdemokratiets vegne har fremført? Det er Hans Barlach, der er borgmester i Greve, og Poul Lindor Nielsen, der er borgmester i Roskilde Kommune, og Michael Ziegler, som er konservativ borgmester i Høje Taastrup Kommune. Ved de slet ikke, hvad det er, de har med at gøre? Det er dem, der får ansvaret for egnsteatre i fremtiden.

(Kort bemærkning). **Ellen Trane Nørby (V)**:

Men det er jo sådan set ikke det, der er problemstillingen, og det, der er til diskussion, for vi har jo fortsat en refusionsordning, men nu inden for en rammestyring. Og derfor er det, der er det interessante at diskutere, jo, hvor stor rammen skal være, for refusionsordningen vil jo fortsat være der, og der vil jo stadig væk være vid mulighed for, at egnsteatrene kan udvikles i hele landet, fordi de stadig væk vil modtage et meget stort tilskud fra staten, som kan være med til at løfte opgaverne hånd i hånd med kommunerne.

Så jeg kan ikke se, at det skal være den store problemstilling at diskutere en refusionsordning inden for en rammestyring. Det, der er til diskussion, er jo, hvor stor rammen skal være, og det er overhovedet ikke det, der er til forhandling nu her.

Rammestyring er jo noget, vi bruger på det meste af kulturområdet. Vi ser det på musikskolerne, som også klarer sig godt, er i vækst, hvor vi også har en refusionsordning inden for en rammestyring. Vi ser det på museumsområdet, hvor vi har en refusionsordning inden for en rammestyring. Det er jo ikke to områder, der har lidt døden, på grund af at vi har lavet rammestyring, og det tror jeg overhovedet ikke kommer til at ske på egnsteaterområdet.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning). **Per Clausen (EL)**:

Jeg vil gerne spørge fru Ellen Trane Nørby, hvad der er begrundelsen for at indføre rammestyring. Er begrundelsen ikke, at man vil sikre, at udgifterne ikke overstiger et bestemt beløb? Er det ikke derfor, man laver rammestyring? Derfor vil rammestyring jo også føre til, at hvis der er ønsker, der rækker ud over den ramme, så finansieres de ved hjælp af, at man tager penge fra andre teatre.

(Kort bemærkning). **Ellen Trane Nørby (V)**:

Grunden til, at vi ønsker at indføre rammestyring, er, at der skal være en sikkerhed med hensyn til, hvad vi bruger af midler på de kulturelle områder. For når man tidligere har skullet opprioritere egnsteatrene, er det gået ud over andre områder på kulturområdet, og derfor er det jo også i respekt for de andre områder på kulturområdet vigtigt, at vi ved, hvad det er for nogle økonomiske rammer, de forskellige områder har at arbejde inden for. Hvordan man så vælger at prioritere midlerne, er jo et politisk spørgsmål, og det er en politisk drøftelse.

Jeg synes, det er vigtigt, at man ikke bare siger, at egnsteatrene har en økonomisk ramme, som kan risikere at gå ud over andre kulturområder, for det har jo været praksis tidligere, at de midler, der så skulle gå ekstra til egnsteatrene, har skullet prioriteres væk fra andre kulturområder.

Så derfor er en rammestyring jo noget, der også skaber sikkerhed på hele området, og det er bestemt ikke noget, der hæmmer hverken udviklingen eller væksten. Det kan vi både se på museumsområdet, det kan vi se på musikskoleområdet, og egnsteatrene i Danmark har aldrig haft det bedre, og vi har aldrig haft flere egnsteatre, end vi har i dag. Så jeg synes faktisk, at det går rigtig godt på det lokale teaterområde i landet.

(Kort bemærkning). **Per Clausen (EL)**:

Det er jo rigtigt, at vi har haft en ordening på det her område, som har betydet, at der har været meget stor vækst, og derfor er det jo også nu rart at få bekræftet, at formålet med at indføre rammestyring er at sikre, at væksten ikke kommer ud af kontrol. Så der er altså tale om, når vi snakker om

rammestyling, at det er noget, der i sig selv har en negativ effekt for egnsteatrene, og det er Venstres ordfører enig i, og jeg er glad for, at vi kan få det på det rene.

Så kunne jeg da godt tænke mig at høre, om fru Ellen Trane Nørby kunne opridse, hvad det er for nogle konkrete forringelser, resten af kulturområdet har oplevet på grund af den finansieringsordning, vi indtil nu har haft for egnsteatrene.

(Kort bemærkning). **Ellen Trane Nørby (V):**

Hvis jeg skulle følge hr. Per Clausens logik, ville det betyde, at musikskolerne i Danmark ikke skulle have været i vækst de sidste mange år. Det ville betyde, at museerne i Danmark ikke skulle have været i vækst i mange år, fordi de er også underlagt en rammestyling, en refusionsordning inden for en rammestyling.

Det er bare ikke tilfældet, og derfor kan jeg ikke følge hr. Per Clausens logik overhovedet, for musikskoleområdet i Danmark står rigtig stærkt, museumsområdet i Danmark står rigtig stærkt, og egnsteaterområdet i Danmark står rigtig stærkt, og det vil det fortsat komme til at gøre, også inden for en refusionsordning under en rammestyling. Det viser fortilfældene, og jeg kan ikke følge hr. Per Clausens logik på det her område.

Formanden:

Tak til fru Ellen Trane Nørby. Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig i de betragtninger, der er kommet fra fru Jytte Andersen og fra hr. Per Clausen med hensyn til substansen i det her. Formålet med det her lovforslag er at sætte grænser for den succes, der har været i forbindelse med egnsteatrene, at tænke økonomi og økonomiske rammer ind i stedet for at tænke kulturpolitik ind.

Det, jeg så godt vil sige lidt om, er den forhandlingsstil, som jeg synes at kulturministeren har fået en dårlig vane med at anlægge. For der lå altså en klokkeklar aftale mellem partierne bag teaterpolitikken med hensyn til at fastholde refusionssystemet i forbindelse med den nye kommunalreform, en klokkeklar aftale, som kulturministeren vælger at se bort fra, da han skal forhandle finanslov med Dansk Folkeparti. Vi har haft en stor diskussion om, om det er forligsbrud eller ej, som jo er kørt på en måde, hvor kulturministeren afviser, at der er tale om et forligsbrud, men hvor i hvert fald jeg kan konstatere, eller vi kan konstatere, at han går helt, helt til kanten af, hvad man gør som kulturminister over for dem, man laver aftaler med, og det synes jeg er en kedelig vane, som kulturministeren må tænke lidt over.

Kl. 10.20

På det sidste har vi set, at han har udnævnt Flemming Østergaard til bestyrelsen i TV 2 uden overhovedet at diskutere det med medieforligspartierne. Det turde ellers være en ganske stor beslutning. Jeg ved godt, at kulturministeren har den formelle ret til at udnævne et bestyrelsesmedlem i TV 2, men det er dårlig stil over for sine forhandlingspartnere, over for sine samarbejdspartnere i Folketinget, at man gør det uden først at diskutere det.

Vi så en tilsvarende personsag vedrørende Danmarks Radios bestyrelse, hvor der blev udnævnt en person, som så afgjort er imod ånden i det, man var enige om i medieforhandlingerne.

Så jeg synes, at kulturministeren - også på baggrund af den lov, vi diskuterer i dag, og som er årsagen til, at vi stemmer imod og er trådt ud af samarbejdet på teaterområdet - er nødt til at overveje, om det også kan skyldes, at han for mange gange lige går til kanten af, hvad man skal, når man er minister, over for en bred kreds af partier, som man arbejder sammen med. Så det skal være en opfordring fra mig til kulturministeren.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Og så er det kulturministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tager imod alle opfordringer, og det er jo også derfor, at alle de aftaler, vi har indgået på kulturens område siden 2002, har været brede aftaler.

Hvis vi vender tilbage til forslaget her, vil jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstå oppositionens pessimisme, især fordi oppositionen, hvis man sådan kigger lidt ud over landskabet, ser ud til at stå ret alene med den. Det her lovforslag indeholder jo en række gode elementer, som imødekommer Mogens Holm-udvalgets anbefalinger, og ikke mindst har regeringen, samtidig med at vi indfører en rammestyring, gjort en stor indsats for at sikre økonomisk meget fornuftige vilkår for egnsteatrene fremover.

Det er vigtigt at slå fast, at bevillingerne til egnsteatrene aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har været højere, refusionsprocenten ligger fast i 2007, selv om der er kommet tre nye egnsteatre, og i finanslovaftalen med Dansk Folkeparti sætter vi et ekstra tocifret millionbeløb af til egnsteatrene. Så egnsteatrene har fået bedre økonomiske forhold, end de nogen sinde før har haft i danmarkshistorien.

I 2001 brugte staten 39,6 mio. kr. på egnsteatrene, i år vil staten bruge 66,8 mio. kr. eksklusive amtslige tilskud, og til næste år vil vi bruge meget tæt på 70 mio. kr. på egnsteatrene. Det er alt sammen i 2007-priser, og uden at de amtslige penge, som i år vil blive givet som statslige penge, er medregnet. Staten har altså næsten fordoblet sit tilskud til egnsteatrene, siden vi trådte til som regering i 2001. Og med de bevillinger, der er afsat, kan vi garantere, at alle får 50 pct. refusion i 2007 - også de tre nye teatre, vi ved der er: Gladsaxe Ny Teater, Baggårdsteatret i Svendborg og Nørregade Teatret i Maribo. Med hensyn til påstanden om aftalebrud har vi jo været igennem en runde i løbet af det sidste halve års tid også i Kulturudvalget, og den må blankt afvises. I efteråret havde vi en lang række indgående drøftelser af forslaget med Folketingets partier, bl.a. i samråd, og regeringen har hele vejen igennem på hvert eneste møde gennem alle månederne tonet rent flag om, at vi ønsker en rammestyring, ligesom vi har erkendt, at vi på det punkt altså ikke er enige med oppositionen. Jeg er heller ikke enig i, at rammestyring skulle ødelægge de andre gode elementer i lovforslaget, der skal sikre en fortsat stærk kvalitetsudvikling på egnsteaterområdet. Det er jo elementer, der ligger i forlængelse af anbefalingerne fra Mogens Holm-udvalget, og med finanslovaftalen er der sat penge af til at realisere dem. Det er ekstra penge til egnsteaterkonsulentordningen og til en udviklingspulje, så der er nye penge til egnsteatrene, så de kan udvikle sig fremover. Jeg er meget fortrøstningsfuld med hensyn til udviklingen af egnsteatrene. Jeg er også sikker på, at alle her i salen er tilhængere af et stærkt og landsdækkende teatermiljø. Det forslag, som vi behandler her i dag, skaber nogle nye redskaber til en styrket kvalitet af hele teatermiljøet. Og ja, forslaget indebærer indførelse af en rammestyring, men i forbindelse med en økonomisk aftale, som både i år og næste år indebærer en yderligere omprioritering af ressourcer fra statens side til fordel for egnsteatrene. Det er ikke et løfte om økonomisk opprioritering uden ende i form af en fortsat lovbunden ordning, men vi går dog så langt, som vi nu er i stand til, når vi skal prioritere i en verden med flere gode formål end tilgængelige. Det taler altså for sig selv, at der næsten er sket en fordobling af bevillingen inden for i hvert fald de sidste 6 år.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

Jeg vil bede kulturministeren redegøre for, hvor mange af de ekstra penge til egnsteaterområdet der kommer, ved at man simpelt hen har flyttet teatre fra andre ordninger ind under egnsteaterområdet. F.eks. er Peter Schaufuss Balletten, der før havde en selvstændig bevilling på finansloven, nu lagt ind under egnsteaterområdet. Hvor meget af den ekstrabevilling, der nu er afsat til egnsteaterområdet, kommer i virkeligheden fra andre ordninger?

(Kort bemærkning). **Kulturministeren (Brian Mikkelsen):**

Se, langt størstedelen af de her penge er jo helt nye bevillinger til egnsteatrene. En del af Peter Schaufuss Ballettens bevilling er en finanslovbevilling, som Det Radikale Venstre for øvrigt selv var med til at vedtage, så det er nye penge fra finansloven. Men den fordobling, der næsten er sket i de 6 år, er altså nye penge til nye egnsteatre.

(Kort bemærkning). **Jytte Andersen (S)**:

Der er ingen grund til at betvivle, at der er kommet flere penge til egnsteatrene. Derfor står det jo også lysende klart, at når man nu lægger det ind i en rammestyning, er det, fordi man fra regeringens og Dansk Folkepartis side siger: Nu er nok nok, nu skal der ikke være mere; når de 2 år er gået, så slutter festen, så skal der ikke komme flere egnsteatre.

Så er det ligegyldigt, hvor mange kulturelle kræfter der lægges i og initiativer der tages udeomkring i det danske land. Skal de nye ideer realiseres, er der altså noget, der skal nedlægges. Det er det, vi i Socialdemokratiet tager afstand fra, nemlig hvad der sker om 2 år.

(Kort bemærkning). **Kulturministeren (Brian Mikkelsen)**:

Man behøver ikke at være så pessimistisk. Vær glad for, at der næsten er sket en fordobling af bevillingen til egnsteatrene, og der er et fantastisk spændende teaterliv rundtomkring i provinsen, et teaterliv, som vi alle sammen støtter. Der er en masse talenter, der bliver spillet en masse fantastiske forestillinger rundtomkring i Danmark, og hvad der sker om 2, 3, 4 eller 5 år, må man tage stilling til løbende.

Nu har vi ved et ekstra tocifret millionbeløb til egnsteatrene sikret, at man aldrig før har haft så gunstige økonomiske vilkår som nu, samtidig med at vi har et fantastisk spændende teaterliv rundtomkring i Danmark. Det opfatter jeg som positivt og godt, og jeg synes ikke, man behøver at have de der pessimistiske briller på, som fru Jytte Andersen ellers ikke plejer at have på. Hun plejer at være en glad, spændende, positiv kvinde, som også elsker teatret. Jeg synes da, man skal være glad for, at egnsteatrene har så gode vilkår, som de har i dag, de er enestående, historiske.

(Kort bemærkning). **Holger K. Nielsen (SF)**:

Jeg bemærker i hvert fald, at kulturministeren ikke besvarede det spørgsmål, der blev stillet af fru Elsebeth Gerner Nielsen før. Hun spurgte: Hvor stor en del af de her penge kommer fra andre aktiviteter, ved at man så at sige har flyttet penge rundt på finansloven?

Det andet er: Hvorfor tror kulturministeren at der er utilfredshed med den her lov udeomkring i landet? Mogens Holm, egnsteatrene - stort set over en kam - har protesteret imod det her lovforslag, for de ved godt, hvad konsekvensen bliver af det her. Den bliver, at det bliver vanskeligere for dem at planlægge. De ved, at kommunerne er ude i en meget kraftig prioriteringsdiskussion udeomkring, de ved, at den sikkerhed, kommunerne har haft i forbindelse med refusionsordningerne, har de ikke længere.

Jeg synes, det helt grundlæggende spørgsmål er, hvorfor de skal straffes - og det kan de heller ikke forstå - fordi de er blevet en succes. Det er jo essensen i det her. Egnsteaterordningen har været en succes, det er skudt op med nye teatre. Nu strammer man ind, fordi man har lavet en finanslovaftale med Dansk Folkeparti. Hvorfor skal de være ofre for det?

(Kort bemærkning). **Kulturministeren (Brian Mikkelsen)**:

Der er ingen, der bliver straffet. Jeg har altså svært ved at se det som en straffeaktion, når man næsten har fordoblet bevillingerne til egnsteatrene i løbet af de sidste 6 år, samtidig med at vi har et ekstremt spændende teaterliv rundtomkring i Danmark og en erkendelse af - fuldstændig bredt politisk - at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre diversitet og pluralisme i dansk teaterliv. Det er den ene del af det.

Kl. 10.30

Den anden del af det er, at der altså er sket meget siden november måned og frem til maj 2007, for siden de økonomiske protester i november måned er der indgået en aftale med egnsteatrene. Vi har fået egnsteatrene med på en aftale, som sikrer udviklingspenge til en udviklingspulje, og finansiering, som Kulturministeriet tager sig af, af nogle egnsteaterkonsulenter. Derfor er der ikke uro ude i egnsteatrene mere.

Det er klart, at man altid gerne vil have flest muligt med penge, og man ville gerne have været rammestyningen foruden, men der er generel tilfredshed nu i egnsteatermiljøet med den aftale, der er indgået. Så der er altså sket meget på det halve år.

(Kort bemærkning). **Holger K. Nielsen** (SF):

Ja, præcis! Man ville gerne have været rammestyningen foruden. Efter de protester har man så lavet en lidt mindre ringe ordning, og så siger kulturministeren: Der er stor tilfredshed. Men det er der altså ikke.

Kulturministeren er nødt til at kunne besvare det spørgsmål, som fru Elsebeth Gerner Nielsen stillede før, og han er nødt til at forholde sig til, at det, man gør her fra regeringens side - fordi man har lavet den finansaftale med Dansk Folkeparti - er, at man laver en økonomisk stramning på et kulturområde, der har haft en kolossal succes og har været en forudsætning for et blomstrende lokalt kulturliv, hvilket jo, synes jeg, er positivt i en tid, hvor mange ellers går og taler om, at det hele koncentrerer sig omkring hovedstadsområdet. Her er et område, hvor de lokale kulturinitiativer kan blomstre, og det er det, man straffer.

(Kort bemærkning). **Kulturministeren** (Brian Mikkelsen):

Jeg skal nok gøre sidste runde her.

Det lokale kulturliv blomstrer og har det bedre end nogen sinde før. Hvis man går ud og snakker med kulturfolk rundt omkring i Danmark, fremgår det, at de aldrig har haft det så godt, som de har det nu. Dansk kultur lever, har det fantastisk godt. Snakker man med billedkunstnerne, fremgår det, at de aldrig før har haft det bedre; dansk film har det godt, dansk teater har det godt, danske forfattere har det godt. Det går godt, og det er ikke det politiske systems skyld, det er simpelt hen, fordi vi har nogle fremragende kunstnere i Danmark, som agerer rigtig godt i den situation, vi er i.

Med hensyn til spørgsmålet om økonomien: Det besvarede jeg i min første replik til fru Elsebeth Gerner Nielsen ved at sige, at langt størstedelen af pengene er nye penge, som ikke har noget som helst med omflytninger at gøre.

Med hensyn til rammestyling vil jeg sige til hr. Holger J. Nielsen, at det er den måde, det meste af kulturpolitikken og det meste af den økonomiske politik foregår på i det her land. Der er ikke nogen blankocheck, der bliver udskrevet på nogen som helst ressortområder til nogen som helst bare lige sådan uden videre, så man bare kan få lov til at vokse, som man lyster. Det er klart, at alt er et spørgsmål prioritering. Vi vil have et velfungerende teatermiljø i Danmark, men vi vil også sikre os, at der er styr på økonomien. Den har aldrig været bedre, og det har vi også en garanti for er sådan i 2007.

Formanden:

Tak til kulturministeren.

Så går vi til anden runde, og det er fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er noget vrøvl, når kulturministeren siger, at kulturlivet i Danmark aldrig har haft det bedre. Man kan bare se, hvad der sker i Nordjylland lige nu. Mungo Park, som er et egnsteater, har en tanke om at etablere sig i Frederikshavn. Der er også et egnsteater i Hjørring. Da egnsteateret i Hjørring hørte, at man ville etablere et teater i Frederikshavn, blev man straks nervøs, og man sagde:

Det vil jo gå ud over os, det vil gå ud over den bevilling til vores egnsteater, vi vil få fra staten.

Det er præcis det, vi vil se i fremtiden, nemlig at de enkelte teatre vil begynde at betragte hinanden som konkurrenter med hensyn til at få del i de begrænsede midler, der er. Det er jo det, der er ulempen ved at indføre rammestyling.

Derfor er det med stor bekymring, at vi nu ser på, at den usikkerhed, der tidligere har ligget i staten, med hensyn til hvor mange penge, der skulle bruges på egnsteaterområdet om året, nu overgår til kommunerne. Det er for Det Radikale Venstre fuldstændig ubegribeligt, hvorfor det er kommunerne, der pludselig ikke længere skal vide, hvad de kan regne med. De vil først, når året er omme, vide, hvor mange penge de får til deres egnsteater, i modsætning til tidligere, hvor de har været sikre på at få 50 pct. refusion op til et vist maksimumbeløb.

Kl. 10.35

Normalt er det sådan, at man siger, at det er de bredeste skuldre, der skal bære mest, men sådan er

det ikke på kulturområdet. Der er det de smalleste skuldre, nemlig kommunerne, der skal bære den største usikkerhed. Det er noget af baggrunden for, at Det Radikale Venstre stemmer imod det her forslag, for det vil indebære mindre kulturel mangfoldighed. Det her betyder, at vi får et mindre rigt kulturliv i kommunerne. Det er dybt beklageligt.

Formanden:

Tak til fru Elsebeth Gerner Nielsen. Og kulturministeren.

(Kort bemærkning). **Kulturministeren** (Brian Mikkelsen):

Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det, der sker nu med den nye strukturreform, er - og det viser alle undersøgelser - at jo større kommuner jo mere kulturel aktivitet. Vi kan allerede nu se på den investering, der er i kulturen rundt omkring, at man har øje for den prioritering af kulturen. Så kulturen blomstrer i kommunerne. Men jeg er da glad for De Radikales kærlighed til kommunerne og muligheden for bare at sende blankocheck til kommunerne til, hvad de har lyst til.

Se, det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger her, strider jo mod den politik, som også var på området for musikskoler og for museer, da fru Elsebeth Gerner Nielsen var minister. Jeg har i hvert fald ikke set nogen eksempler på, at man har holdt igen med at etablere musikskoler eller museer, fordi der er rammestyring på de områder.

Selvfølgelig tænker man ikke på den måde. Hvis man vil have et egnsteater, etablerer man et egnsteater, det er jo en lokal beslutning. Den bør ikke være begrundet i, om man får støtte fra staten eller ej, når staten i forvejen giver næsten 70 mio. kr. til egnsteatrene, som udelukkende går til kommunerne, hvilket for øvrigt er en fantastisk generøs ordning, som er enestående i verden.

Jeg synes, vi kan være tilfredse med, at der er pluralisme og diversitet i teatermiljøet, og at det går rigtig godt. Det synes jeg at vi kan være glade for i stedet for at være så pessimistiske og sure. Det går godt.

(Kort bemærkning). **Elsebeth Gerner Nielsen** (RV):

Ja, tænk sig: Det Radikale Venstre tør godt give en blankocheck til kommunerne, det tør vi godt. Vi har tillid til, at kommunerne kan forvalte pengene på fornuftig vis. Vi har set det i rigtig mange år på egnsteaterområdet. De har gjort det glimrende.

Med hensyn til sammenligningen med musikskolerne:

Musikskolerne er jo et fremragende eksempel på, hvor galt det går, når man går fra en refusionsordning til rammestyring. Refusionsprocenten er faldet år for år med det resultat, at deltagerbetalingen for de elever, der skal på musikskole, er steget og steget. Resultatet er, at det kun er de rigeste børn, der får deres børn på musikskole, og det ønsker vi ikke i Det Radikale Venstre. Vi ønsker et kulturliv, hvor der er plads til alle, og hvor alle har råd til at være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, RV, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

17. april 2007

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 1 (L 139 - bilag 5), Forslag til lov om ændring af teaterloven (revision af egnsteaterordningen), stillet af Folketingets Kulturudvalg den 11. april 2007.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 1

(L 139 - bilag 5), Forslag til lov om ændring af teaterloven. (revision af egnsteaterordningen).

Skrivelse af 11. april 2007

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. april 2007 fra Greve Kommune, Roskilde Kommune og Høje-Tåstrup kommune, jf. KUU L 139 – bilag 5."

Svar:

I henvendelsen af 2. april 2007 fra Greve Kommune, Roskilde Kommune og Høje-Tåstrup Kommune gør de tre kommuner opmærksom på situationen for Egnsteatret "Teater Hedeland", der for ca. fem år siden blev stiftet af de tre kommuner sammen med Københavns og Roskilde Amter. Bl.a. fremhæver de tre kommuner i henvendelsen s. 3, at teatret ved udløbet af den nuværende egnsteateraftale fra 2002 er i den situation, at to af de oprindelige fem stiftere og tilskudsydere – Københavns Amt og Roskilde Amt – ikke længere eksisterer. De tre kommuner giver derefter udtryk for et håb om, at der ved de kommende forhandlinger i 2008 om forlængelse af Teater Hedeland "kan tages højde for dette særlige forhold vis-à-vis de oprindelige amtslige, nu statslige tilskud".

Hertil skal jeg bemærke, at der i lovforslaget netop er taget højde for, at egnsteatrene ikke skal komme i klemme som utilsigtet konsekvens af strukturreformen. Der er derfor i lovforslagets § 15 b givet hjemmel til at staten kan overtage og udbetale amternes hidtidige tilskud til egnsteatrene. I bemærkningerne til denne bestemmelse fremhæves yderligere, at tilskuddet ydes indtil videre på baggrund af det amtslige tilskud, som er fastsat i de egnsteateraftaler, der er indgået før 1. januar 2007 med en amtskommune som tilskudsyder.

L 139 (som vedtaget): Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Revision af egnsteaterordningen).

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 3. maj 2007

Forslag

til

Lov om ændring af teaterloven

(Revision af egnsteaterordningen)

§ 1

I teaterloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som ændret ved § 3 i lov nr. 1156 af 19. december 2003 og lov nr. 519 af 21. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 15 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 15. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen, og som har hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner. Et egnsteater skal have minimum to produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirksomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

§ 15 a. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 2. Refusionen kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 3. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af kommuner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen.

Stk. 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimumbeløb, som fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud udgør dette minimumbeløb.

Stk. 6. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan stk. 5 fraviges i den første aftaleperiode.

Stk. 7. Statsrefusion af kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb.

Stk. 8. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 9. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion m.v.

Stk. 10. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1-8.

§ 15 b. Staten kan yde driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog tilskud fra en amtskommune.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud, der ydes efter stk. 1, herunder kriterier for tildeling af tilskud.

Stk. 3. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 15 c. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 16.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter regler om fordeling af tilskud efter stk. 1 og 2. Kulturministeren kan herunder fastsætte, at egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Der ansættes op til tre egnsteaterkonsulenter, hvis hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene.

Stk. 2. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne kan efter en evaluering i henhold til stk. 2 i tilfælde, hvor teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 4. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud efter §§ 15 a og 15 b. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelsen kan ikke finde sted.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler, fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

Stk. 3. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 15, stk. 1, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der gjaldt før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 16, stk. 2, om egnsteaterkonsulenternes evalueringer af egnsteatrenes virksomhed finder også anvendelse for egnsteateraftaler, der er indgået inden denne lovs ikrafttræden.

Stk. 5. Ved beregningen af refusionsprocenten efter § 15 a, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre, som i overgangsfasen, jf. stk. 2, er omfattet af egnsteateraftaler med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Afstemningsnummer: 330

86. Møde

3.5.2007

10.00

3. behandling af [L 139](#)

Om teaterloven (egnsteaterordningen)

Afstemning

Endelig vedtagelse

Resultat:

For (F)..... 60

Imod (I)..... 48

Hverken for/imod (U)..... 0

I alt.....108

Fraværende (0)..... 71

Total.....179

Konklusion:

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod
48 (S, RV, SF og EL).

Stemmefordeling:

	(F)	(I)	(U)	(O)
V	32	0	0	20
S	0	29	0	18
DF	16	0	0	8
KF	12	0	0	6
RV	0	9	0	8
SF	0	7	0	4
EL	0	3	0	3
SIU	0	0	0	1
TF	0	0	0	1
FF	0	0	0	1
IA	0	0	0	1

Medlemmer med orlov

Midlertidige medlemmer

Inge-Lene Ebdrup (V)

Gudrun Laub (V)

Mia Falkenberg (DF)

Henrik Brodersen (DF)

Morten Homann (SF)

Pernille Frahm (SF)

Karen Hækkerup (S)

Simon Pihl Sørensen (S)

Kuupik Kleist (IA)

Sofia Rossen (IA)

AFSTEMNING: 2006-2007

Side 2

Afstemningsnummer: 330

Navn	!	!	!	HV.F	!	FRA-	!		
	!	FOR	!	IMOD	!	EL.I	!	VÆR.	!
-----	+	-----	+	-----	+	-----	+	-----	!
Thomas Adelskov (S)	!		!	I	!		!		!
Simon Emil Ammitzbøll (RV)	!		!	I	!		!		!
Hans Andersen (V)	!	F	!		!		!		!
Jytte Andersen (S)	!		!	I	!		!		!
Kim Andersen (V)	!		!		!		!	0	!
Poul Andersen (S)	!		!		!		!	0	!
Sophie Hæstorp Andersen (S)	!		!	I	!		!		!
Charlotte Antonsen (V)	!		!		!		!	0	!
Christine Antorini (S)	!		!		!		!	0	!
Hüseyin Arac (S)	!		!	I	!		!		!
Jørgen Arbo-Bæhr (EL)	!		!	I	!		!		!
Elisabeth Arnold (RV)	!		!		!		!	0	!
Svend Auken (S)	!		!		!		!	0	!
Pernille Vigsø Bagge (SF)	!		!	I	!		!		!
Line Barfod (EL)	!		!		!		!	0	!
Lars Barfoed (KF)	!	F	!		!		!		!
Gitte Lillelund Bech (V)	!	F	!		!		!		!
Tom Behnke (KF)	!	F	!		!		!		!
Bendt Bendtsen (KF)	!		!		!		!	0	!
René Skau Björnsson (S)	!		!	I	!		!		!
Erling Bonnesen (V)	!	F	!		!		!		!
Colette L. Brix (DF)	!	F	!		!		!		!
Henrik Brodersen (DF)	!	F	!		!		!		!
Kirsten Brosbøl (S)	!		!		!		!	0	!
Lotte Bundsgaard (S)	!		!	I	!		!		!

Morten Bødskov (S)	!	!	!	!	0	!
Bent Bøgsted (DF)	!	F	!	!	!	!
Anne Baastrup (SF)	!	!	I	!	!	!
Carina Christensen (KF)	!	!	!	!	0	!
Ole Vagn Christensen (S)	!	!	I	!	!	!
Peter Christensen (V)	!	!	!	!	0	!
Poul Erik Christensen (RV)	!	!	I	!	!	!
Troels Christensen (V)	!	F	!	!	!	!
Anne-Mette Winther Christians (V)	!	F	!	!	!	!
Kim Christiansen (DF)	!	!	!	!	0	!
Pia Christmas-Møller (KF)	!	F	!	!	!	!
Walter Christophersen (DF)	!	!	!	!	0	!
Per Clausen (EL)	!	!	I	!	!	!
Bente Dahl (RV)	!	!	I	!	!	!
Kristian Thulesen Dahl (DF)	!	!	!	!	0	!
Mikkel Dencker (DF)	!	F	!	!	!	!
Jørn Dohrmann (DF)	!	F	!	!	!	!
Lone Dybkjær (RV)	!	!	!	!	0	!
Charlotte Dyremose (KF)	!	F	!	!	!	!
Joan Erlandsen (V)	!	F	!	!	!	!
Lene Espersen (KF)	!	!	!	!	0	!
Søren Espersen (DF)	!	F	!	!	!	!
Charlotte Fischer (RV)	!	!	I	!	!	!
Pernille Frahm (SF)	!	!	I	!	!	!
Claus Hjort Frederiksen (V)	!	!	!	!	0	!
Mette Frederiksen (S)	!	!	!	!	0	!
Louise Frevert (DF)	!	F	!	!	!	!
Steen Gade (SF)	!	!	!	!	0	!
Søren Gade (V)	!	!	!	!	0	!
Elisabeth Geday (RV)	!	!	!	!	0	!
Mette Gjerskov (S)	!	!	!	!	0	!
Ole Glahn (RV)	!	!	!	!	0	!

Vibeke Grave (S)	!	!	I	!	!	!
Carsten Hansen (S)	!	!		!	!	0
Christian H. Hansen (DF)	!	F	!	!	!	!

AFSTEMNING: 2006-2007

Side 3

Afstemningsnummer: 330

Navn	!	FOR	!	IMOD	!	EL.I	!	VÆR.	!
-----+-----+-----+-----!									
Eva Kjer Hansen (V)	!		!		!		!	0	!
Flemming Hansen (KF)	!	F	!		!		!		!
Lene Hansen (S)	!		!		!		!	0	!
Torben Hansen (S)	!		!	I	!		!		!
Poul Henrik Hedeboe (SF)	!		!		!		!	0	!
Connie Hedegaard (KF)	!	F	!		!		!		!
Martin Henriksen (DF)	!	F	!		!		!		!
Magnus Heunicke (S)	!		!		!		!	0	!
Britta Schall Holberg (V)	!	F	!		!		!		!
Anne Grete Holmsgaard (SF)	!		!	I	!		!		!
Birthe Rønn Hornbech (V)	!	F	!		!		!		!
Svend Erik Hovmand (V)	!	F	!		!		!		!
Høgni Hoydal (TF)	!		!		!		!	0	!
Rikke Hvilshøj (V)	!		!		!		!	0	!
Klaus Hækkerup (S)	!		!	I	!		!		!
Bertel Haarder (V)	!		!		!		!	0	!
Marianne Jelved (RV)	!		!		!		!	0	!
Frank Jensen (S)	!		!	I	!		!		!
Jacob Jensen (V)	!	F	!		!		!		!
Kristian Jensen (V)	!		!		!		!	0	!
Michael Aastrup Jensen (V)	!		!		!		!	0	!
Mogens Jensen (S)	!		!		!		!	0	!
Lars-Emil Johansen (SIU)	!		!		!		!	0	!

Birgitte Josefsen (V)	!	F	!	!	!	!
Per Ørum Jørgensen (KF)	!	F	!	!	!	!
Anfinn Kallsberg (FF)	!		!	!	!	0 !
Naser Khader (RV)	!		!	!	!	0 !
Jens Kirk (V)	!	F	!	!	!	!
Kurt Kirkegaard (V)	!	F	!	!	!	!
Henriette Kjær (KF)	!		!	!	!	0 !
Pia Kjærsgaard (DF)	!		!	!	!	0 !
Karen J. Klint (S)	!		!	I	!	!
Anita Knakkegaard (DF)	!	F	!	!	!	!
Dorrit Knudsen (S)	!		!	I	!	!
Ulrik Kragh (V)	!	F	!	!	!	!
Søren Krarup (DF)	!		!	!	!	0 !
Pia Kristensen (DF)	!	F	!	!	!	!
Per Kaalund (S)	!		!	I	!	!
Jesper Langballe (DF)	!		!	!	!	0 !
Flemming Damgaard Larsen (V)	!		!	!	!	0 !
Henrik Sass Larsen (S)	!		!	!	!	0 !
Pia Larsen (V)	!		!	!	!	0 !
Gudrun Laub (V)	!	F	!	!	!	!
Bjarne Laustsen (S)	!		!	I	!	!
Martin Lidegaard (RV)	!		!	!	!	0 !
Lars Christian Lilleholt (V)	!	F	!	!	!	!
Kristian Pihl Lorentzen (V)	!	F	!	!	!	!
Jens Christian Lund (S)	!		!	!	!	0 !
Rune Lund (EL)	!		!	I	!	!
Mogens Lykketoft (S)	!		!	!	!	0 !
Jens Hald Madsen (V)	!		!	!	!	0 !
Lissa Mathiasen (S)	!		!	I	!	!
Christian Mejdahl (V)	!	F	!	!	!	!
Anne-Marie Meldgaard (S)	!		!	I	!	!
Morten Messerschmidt (DF)	!		!	!	!	0 !

Brian Mikkelsen (KF)	!	F	!	!	!	!
Leif Mikkelsen (V)	!	F	!	!	!	!
Kim Mortensen (S)	!		!	I	!	!
Helge Adam Møller (KF)	!	F	!	!	!	!
Lone Møller (S)	!		!	!	!	0

AFSTEMNING: 2006-2007

Side 4

Afstemningsnummer: 330

	!		!	HV.F	!	FRA-	!		
Navn	!	FOR	!	IMOD	!	EL.I	!	VÆR.	!
-----+-----+-----+-----+-----!									
Per Stig Møller (KF)	!		!	!	!	!	!	0	!
Tina Nedergaard (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
Allan Niebuhr (KF)	!	F	!	!	!	!	!		!
Bjørn Medom Nielsen (S)	!		!	I	!	!	!		!
Elsebeth Gerner Nielsen (RV)	!		!	I	!	!	!		!
Holger K. Nielsen (SF)	!		!	I	!	!	!		!
Jakob Axel Nielsen (KF)	!		!	!	!	!	!	0	!
Karsten Nonbo (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
Karin Nødgaard (DF)	!	F	!	!	!	!	!		!
Poul Nødgaard (DF)	!	F	!	!	!	!	!		!
Ellen Trane Nørby (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
John Dyrby Paulsen (S)	!		!	I	!	!	!		!
Marion Pedersen (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
Thor Pedersen (V)	!		!	!	!	!	!	0	!
Torsten Schack Pedersen (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
Jan Petersen (S)	!		!	!	!	!	!	0	!
Morten Helveg Petersen (RV)	!		!	I	!	!	!		!
Niels Helveg Petersen (RV)	!		!	I	!	!	!		!
Tina Petersen (DF)	!	F	!	!	!	!	!		!
Søren Pind (V)	!	F	!	!	!	!	!		!
Johs. Poulsen (RV)	!		!	I	!	!	!		!

Troels Lund Poulsen (V)	!	F	!	!	!	!
Rasmus Prehn (S)	!		!	I	!	!
Kamal Qureshi (SF)	!		!	I	!	!
Anders Fogh Rasmussen (V)	!		!		!	0
Lars Løkke Rasmussen (V)	!		!		!	0
Troels Ravn (S)	!		!	I	!	!
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)	!		!		!	0
Sofia Rossen (IA)	!		!		!	0
Preben Rudiengaard (V)	!	F	!		!	!
Helge Sander (V)	!	F	!		!	!
Hans Christian Schmidt (V)	!		!		!	0
Lise von Seelen (S)	!		!	I	!	!
Hanne Severinsen (V)	!	F	!		!	!
Irene Simonsen (V)	!		!		!	0
Niels Sindal (S)	!		!	I	!	!
Helle Sjelle (KF)	!	F	!		!	!
Hans Kristian Skibby (DF)	!	F	!		!	!
Birthe Skaarup (DF)	!	F	!		!	!
Peter Skaarup (DF)	!		!		!	0
Ole Sohn (SF)	!		!		!	0
Ole Stavad (S)	!		!	I	!	!
Inger Beinov Støjberg (V)	!	F	!		!	!
Frode Sørensen (S)	!		!	I	!	!
Simon Pihl Sørensen (S)	!		!	I	!	!
Villy Søvnald (SF)	!		!		!	0
Helle Thorning-Schmidt (S)	!		!		!	0
Arne Toft (S)	!		!	I	!	!
Kristen Touborg (SF)	!		!	I	!	!
Ulla Tørnæs (V)	!		!		!	0
Jens Peter Vernerisen (S)	!		!		!	0
Eyvind Vesselbo (V)	!		!		!	0
Margrethe Vestager (RV)	!		!		!	0

Jens Vibjerg (V)	!	F	!	!	!	!
Christian Wedell-Neergaard (KF)	!	F	!	!	!	!
Jørgen Winther (V)	!	F	!	!	!	!
Jytte Wittrock (S)	!		!	I	!	!
Morten Østergaard (RV)	!		!	I	!	!
Frank Aaen (EL)	!		!	!	!	0 !
-----+-----+-----+-----+-----!						

Lov om ændring af teaterloven
(Revision af egnsteaterordningen)

LOV nr 460 af 23/05/2007 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Forskriftens fulde tekst

Lov om ændring af teaterloven
(Revision af egnsteaterordningen)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I teaterloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som ændret ved § 3 i lov nr. 1156 af 19. december 2003 og lov nr. 519 af 21. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 15 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 15. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen, og som har hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner. Et egnsteater skal have minimum to produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirksomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

§ 15 a. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 2. Refusionen kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 3. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af kommuner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen.

Stk. 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimumbeløb, som fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud udgør dette minimumbeløb.

Stk. 6. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan stk. 5 fraviges i den første aftaleperiode.

Stk. 7. Statsrefusion af kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb.

Stk. 8. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 9. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion m.v.

Stk. 10. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v.

fravige bestemmelserne i stk. 1-8.

§ 15 b. Staten kan yde driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog tilskud fra en amtskommune.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud, der ydes efter stk. 1, herunder kriterier for tildeling af tilskud.

Stk. 3. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 15 c. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 16.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter regler om fordeling af tilskud efter stk. 1 og 2. Kulturministeren kan herunder fastsætte, at egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

2. § 16 affattes således:

»**§ 16.** Der ansættes op til tre egnsteaterkonsulenter, hvis hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene.

Stk. 2. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne kan efter en evaluering i henhold til stk. 2 i tilfælde, hvor teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 4. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud efter §§ 15 a og 15 b. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelsen kan ikke finde sted.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler, fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

Stk. 3. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 15, stk. 1, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der gjaldt før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 16, stk. 2, om egnsteaterkonsulenternes evalueringer af egnsteatrenes virksomhed finder også anvendelse for egnsteateraftaler, der er indgået inden denne lovs ikrafttræden.

Stk. 5. Ved beregningen af refusionsprocenten efter § 15 a, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre, som i overgangsfasen, jf. stk. 2, er omfattet af egnsteateraftaler med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Givet på Amalienborg, den 23. maj 2007

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

[udskriv denne side](#) ▶
[send side med e-mail](#) ▶
[tilbage](#) ▶

Oppositionen lover indsats for egnsteatrene

Socialdemokraterne: Regeringens og DF ofrer egnsteatrene

06-08-2007 | artikel nr. 1446

Læs kulturordfører Mogens Jensens løfte til teaterlivet:

En lang række lokale egnsteatre kan se frem til at miste op til halvdelen af deres nuværende statsstøtte. Det skyldes, at kulturminister Brian Mikkelsen sammen med Venstre og Dansk Folkeparti sidste efterår lagde loft over bevillingerne til egnsteatre i Danmark. Staten bevilger normalt 50 % af teatrenes drift. Det nye loft betyder, at kommer der nye teatre ind i egnsteater-ordningen, skal det samme statslige støttebeløb deles mellem flere teatre.

Konkret kan det komme til at ramme Team Teatret i Herning, Den ny opera i Esbjerg, Masken i Nykøbing F, Odsherred teater i Nykøbing S samt Odin Teatret og Musikdramatisk Teater i Holstebro, der alle fra januar 2008 skal forny deres aftaler med staten. 5 nye egnsteatre er nemlig blevet godkendt til at få støtte, og det betyder at den statslige refusion til teatrene falder til mellem 25-30 %.

Situationen er helt igennem uacceptabel. Og allerede da aftalen blev indgået advarede Socialdemokraterne kraftigt Brian Mikkelsen mod at indføre det nye loft. Og årsagen til at vi stemte imod forslaget var da også, at det hurtigt kunne betyde teaterlukninger rundt omkring i landet. Hvis vi skal det skæve kulturelle Danmark til livs, skal der åbnes teatre flere steder udenfor storbyerne – ikke det modsatte, som regeringen og Dansk Folkepartis politik medfører.

Men endnu engang ser vi altså et eksempel på, at Brian Mikkelsen – kulturens minister – er dybt uinteresseret i at kæmpe for sit område. Det er i sig selv kritisabelt. Men det er det særligt, når vi bliver mindet om, at kulturministeren sidder i regeringens såkaldte koordineringsudvalg, dvs. den inderkreds af ministre som

lægger den overordnede linje.

Brian Mikkelsen har alle muligheder for at ændre på egnsteatrenes usikre situation. Derfor rejser jeg nu sagen overfor ham med et helt konkret krav om, at rammen til egnsteatre forøges, således at den statslige støtte på 50 % fastholdes.

Kilde: Kulturnyt 12, 2007

Baggrund:

6 af landets egnsteatre skal indgå ny egnsteaterkontrakt med deres kommune pr. 1. januar 2008. Det drejer sig bl.a. om det internationalt anerkendte Odinteatret i Holstebro, samt om så velestimerede teatre som Team Teatret i Herning, Masken i Nykøbing Falster, Den Ny Opera i Esbjerg og Odsherred Teater.

Der er tale om de første kontraktfornyelser under den nye rammestyrede egnsteaterlov, som Folketinget vedtog tidligere på året. Det betyder, at de 6 teatre skal deles om et total-beløb, der svarer til det, de hidtil har fået samlet. Endvidere skal de inden for dette beløb gøre plads til nytilkomne egnsteatre.

Hidtil har staten automatisk refunderet kommunerne 50% af udgiften til egnsteatre. Men med indførelsen af det meget omdiskuterede rammestyringsprincip er automatikken ophævet. Refusionsprocenten nu ikke længere pr automatik på 50%, den varierer inden for en på forhånd given ramme. Og da rammen er snæver, så falder procentsatsen.

Et ganske særligt problem er det, at helt nye egnsteatre har adgang til at søge statsrefusion uden at rammen forøges. Det får i 2008 den konsekvens, at de 6 fungerende teatre skal dele deres refusion med de 5 nye teatre. De nye egnsteatre, som er godkendt af Kunststyrelsen "Åben Dans" i Roskilde kommune, Slagelse Teater i Slagelse kommune, "Det lille turneteater" i Næstved kommune, "Sans Souci" i Kolding kommune og "Hamlet Teater" i Helsingør kommune.

Nyheder & presse

Kulturområder

Ministeren

Støtte

Publikationer

Love & tal

Om ministeriet

This is replaced by the Flash content. Place your alternate content here and users without the Flash plugin or with Javascript turned off will see this. Content here allows you to leave out `noscript` tags. Include a link to [bypass the detection](#) if you wish.

• Sidste nyt

• Pressemeddelelser

- 2007
- 2006
- 2005
- 2004
- 2003
- 2002
- 2001

• Nyhedsbreve

• Presseklip

• Fotoarkiv

• Pressekontakt

• Ris og ros

PRESSEMEDDELELSE

17. AUGUST 2007

EGNSTEATRE SIKRES REFUSIONSPROCENT PÅ 50 I 2008

Kulturminister Brian Mikkelsen (K) har besluttet, at der skal sikres midler til, at refusionsprocenten for kommunale egnsteatertilskud i 2008 kan fastholdes på 50.

Kulturministeren siger om beslutningen: "2008 bliver et overgangså, hvor mange kommuner er uforberedte på en ny situation, og hvor overgangsordningen på egnsteaterområdet medfører, at vi selv med den nye, kraftigt styrkede egnsteaterbevilling kan få et betydeligt fald i refusionsprocenten. Vi skal ikke risikere, at spændende nye projekter falder på gulvet, eller at veletablerede teatre får problemer i denne overgangssituation. Derfor skal man i 2008 kunne regne med en refusionsprocent på 50, og jeg vil forelægge et aktstykke for finansudvalget, der sikrer de nødvendige midler til ordningen."

Der findes allerede en del ekstra midler i ordningen, da der er afsat penge til den nye egnsteaterkonsulentordning allerede fra 1. april i år, mens konsulenterne først vil blive ansat fra nytår. Derudover planlægges ordningen tilført yderligere tipsmidler for at dække det fulde finansieringsbehov. Der vil blive tale om en ekstraordinær tilførsel på i

alt ca. 4,5 mio. kr. i 2008.

I perioden 2000 til 2007 er bevillingen til refusion til egnsteatre, set i 2007-priser, steget fra ca. 38 mio. kr. til ca. 67 mio. kr. (heri ikke medregnet bevillinger overført fra amterne), og allerede med aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om finansloven for 2007 var bevillingen forudsat at stige yderligere i 2008 og 2009.

Yderligere oplysninger

Afdelingschef Jesper Hermansen, tlf. 33 92 35 18

Pressechef Martin Østergaard-Nielsen, 33 92 35 98

Egnsteaterkonsulenter til Kunststyrelsens scenekunstcenter

Har du lyst til at formidle ideer, viden og erfaring om scenekunst og få ansvar for evaluering og kvalitetsudvikling af egnsteatre i hele landet? Så er du måske en af de 2-3 nye egnsteaterkonsulenter, som vi søger til Kunststyrelsens scenekunstcenter.

Arbejdsopgaver

Kunststyrelsen etablerer pr. 1. januar 2008 en ny konsulentordning for egnsteatre, der skal følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. Der er tale om en udmøntning af den ændring af teaterlovens §§ 15-16, som Folketinget vedtog tidligere på året.

Konsulenterne fordeler tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene, udarbejder forslag til kriterier for kvalitetsudviklingspuljen, fastlægger ansøgningsprocedure, behandler og afgør ansøgninger m.v.

Egnsteaterkonsulenterne skal desuden udarbejde koncept for evaluering af egnsteatre og gennemføre evalueringer i dialog med teatre og kommuner.

Konsulenterne kan - i særlige tilfælde og på særlige betingelser - indstille til Kunstrådet, at statsrefusion og -tilskud til et egnsteater skal ophøre.

Der er udarbejdet et kommissorium med nærmere stillingsbeskrivelse - se sidst i opslaget.

Kvalifikationer

Vi forestiller os, at konsulenterne tilsammen har et indgående kendskab til scenekunst og solid erfaring fra praktisk teatervirksomhed, herunder administrativ, organisatorisk og økonomisk indsigt og erfaring.

Vi forudsætter, at konsulenterne har lyst til at inspirere, udvikle og rådgive egnsteatrene, og at de har kendskab til udviklingsområder som kulturel mangfoldighed, internationalt samarbejde og publikumsudvikling.

Vi ser gerne, at konsulenterne har kendskab til evalueringsmetoder og -værktøjer, men det er ikke en betingelse.

Vi forventer, at konsulenterne har forståelse for egnsteatrenes vilkår og placering i det lokale teaterbillede.

Vi lægger desuden stor vægt på gode samarbejds- og kommunikationsevner.

Arbejdspladsen

Konsulenterne bliver indplaceret i Kunststyrelsens scenekunstcenter, men mange opgaver i Kunststyrelsen løses i et samarbejde på tværs i organisationen. Scenekunstcentret har udover konsulenterne ca. 10 fastansatte medarbejdere.

Der kan evt. indgås aftaler om, at dele af arbejdstiden lægges andre steder end i Kunststyrelsen. Kunststyrelsen stiller kontor- og mødefaciliteter, hjemmearbejdspladser og et rejsebudget til rådighed for konsulenterne.

Løn- og ansættelsesvilkår

Konsulenterne ansættes for 4 år og på deltid – hver ca. 1/3 af en fuldtidsstilling. Der sigtes mod et konsulenthold med konsulenter både fra Øst- og Vestdanmark. Stillingerne kan kombineres med anden beskæftigelse.

Ansættelses og aflønning sker i henhold til gældende overenskomst mellem Finansministeriet og relevant faglig organisation. Vi forestiller os et lønniveau på specialkonsulentniveau, hvilket ved ansættelse af 3 konsulenter er ca. 11.400 kr. pr. måned ekskl. pension svarende til ca. 34.200 kr. pr. måned for en fuldtidsstilling.

Vi er interesserede i ansøgere af begge køn og af enhver etnisk baggrund.

Information

Du kan få mere at vide om jobbet hos Scenekunstcentrets chef, Vibeke True, på tlf. 33 74 45 76 eller vibtru@kunst.dk.

[Læs mere om Kunstrådet](#)

[Læs mere om Kunststyrelsen](#)

Praktiske oplysninger

Vi skal have din ansøgning senest **mandag den 10. december 2007 kl. 12.00**

Send din ansøgning mrk. "Egnsteaterkonsulent" til Kunststyrelsen, H.C. Andersens Boulevard 2, 1553 København V eller med e-mail til job@kunst.dk. Hvis du oplyser din mailadresse, vil du modtage kvitteringsbrev via mail.

Vi forventer at holde ansættelsessamtaler i uge 51.

Kunststyrelsen er en styrelse under Kulturministeriet. Vi arbejder efter et værdigrundlag med kunsten i centrum. Styrelsen har ca. 80 medarbejdere og står for sekretariatsbistanden til Statens Kunstfond og Kunstrådet samt deres udvalg og repræsentantskaber. Kunststyrelsen arbejder desuden med international kulturudveksling.

Kommissorium for egnsteaterkonsulenter

Grundlag

Lovgrundlag for egnsteaterkonsulentordningen er L 460 af 23. maj 2007 §§ 15-16. Kommissoriet er udarbejdet af Kunststyrelsen i dialog med Kunstrådet, Foreningen af Små Teatre og Børneteatersammenslutningen.

Egnsteaterkonsulenternes hovedopgaver

Konsulenternes hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. Heri indgår bl.a. følgende opgaver:

1. At yde rådgivning og bistand til kvalitetssikring og udvikling af egnsteatrene og i forbindelse med etablering af nye egnsteatre.

Desuden som særlige opgaver:

2. At fordele tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene.
3. At foretage evalueringer i dialog med egnsteatre og kommuner.

4. At indstille til Kunstrådet om ophør af statsrefusion og -tilskud.

Konkrete arbejdsopgaver og kompetence

Opgavefordelingen mellem egnsteaterkonsulenterne er som udgangspunkt geografisk betinget. Den konkrete fordeling aftales mellem konsulenterne indbyrdes.

I de særlige arbejdsopgaver, som omtalt under punkt 2 – 4, træffer konsulenterne beslutning som et kollegium efter en forretningsorden, der er godkendt af Kunststyrelsens direktør. Beslutninger træffes i møde, og der udarbejdes beslutningsreferater.

Ad 1) At yde rådgivning og bistand til kvalitetssikring og udvikling af egnsteatrene og i forbindelse med etablering af nye egnsteatre

Kunststyrelsen bistår kommuner og teatre ved udarbejdelse af egnsteateraftaler, jf. bekendtgørelsen § 7 stk. 5. Konsulenternes rådgivning og bistand er del af denne opgave.

Ad 2) At fordele tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene

Der afsættes hvert år på finansloven en ramme til kvalitetsudvikling på egnsteatre.

Konsulenterne udarbejder forslag til kriterier for fordeling af midler fra kvalitetsudviklingspuljen, der godkendes af Kunstrådet. Konsulenterne orienterer egnsteatrene og deres organisationer om ordningen, fastsætter ansøgningsfrister og indkalder ansøgninger fra egnsteatrene.

Konsulenterne fordeler tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene efter ansøgning. Konsulenternes afgørelse om tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kunstrådet informeres løbende om tildeling af støtte fra kvalitetsudviklingspuljen.

Ad 3) At foretage evalueringer i dialog med egnsteatre og kommuner

Egnsteaterkonsulenterne udarbejder koncept for evaluering af egnsteatre. Konceptet udarbejdes i dialog med branchen og Kommunernes Landsforening. Evaluering finder sted i forbindelse med udløb af egnsteateraftaler.

Konsulenterne udarbejder en evalueringsplan for en 2-årig periode, som godkendes af Kunststyrelsens direktør.

Ad 4) At indstille til Kunstrådet om ophør af refusion og statstilskud.

Konsulenterne kan - i forbindelse med udløb af en egnsteateraftale, efter en evaluering i tilfælde hvor teatrenes kunstneriske og faglige niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatre, og hvor udvikling ikke vurderes mulig - indstille til Kunstrådet, at statsrefusion af kommunernes driftsudgifter og det særlige statstilskud ophører.

Årsrapport

Konsulenterne udarbejder en årsrapport om deres virke, herunder redegørelse for anvendte puljemidler.

Lov nr. 460 af 23.05.2007 om ændring af teaterloven (Revision af
egnsteaterordningen) kan ses på

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=12060>

Sidst opdateret af mallun 23. november 2007.

Bekendtgørelse om egnsteatre

I medfør af § 15 a, stk. 9, § 15 b, stk. 2, og § 15 c, stk. 3, i lov om teater, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som senest ændret ved lov nr. 460 af 23. maj 2007, fastsættes:

§ 1. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre uden for København, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner.

Kapitel 1

Definition og opgaver

§ 2. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen, og som har hjemsted uden for de i § 1 nævnte kommuner. Et egnsteater skal have minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirkosomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

Kapitel 2

Vedtægter

§ 3. Det enkelte egnsteater udarbejder vedtægter for institutionen.

Stk. 2. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om teatrets navn og hjemsted, formål, bestyrelsens sammensætning og valgmode, ansættelse af teaterledelse, budget, regnskab, revision og årsberetning, vedtægtsændringer, bestyrelsens møder, beslutningsprotokol, beslutningsdygtighed og tegningsret, samt forhold ved en eventuel ophørssituation.

Stk. 3. Vedtægterne skal godkendes af teatrets bestyrelse og af den/de pågældende kommune(r), eller af Kunststyrelsen hvis staten er hovedtilskudsyder.

Kapitel 3

Forudsætninger for statsrefusion

§ 4. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte teater, jf. dog § 15, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af en kommune, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen, jf. § 1. Dette gælder uanset om den pågældende kommune yder tilskuddet direkte til et egnsteater eller indirekte via aftaler med andre kommuner eller teatre.

§ 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et minimum, som fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette minimumbeløb.

Stk. 3. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges i den første aftaleperiode.

§ 6. Statsrefusion af kommunernes årlige driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb.

Stk. 3. Hvis det samlede offentlige tilskud til et egnsteater overstiger det i stk. 1 nævnte maksimum ydes ikke statsrefusion af den del af det kommunale tilskud, der svarer til den samlede overskridelse af maksimumbeløbet.

Kapitel 4

Egnsteateraftalen

§ 7. Egnsteateraftalen, jf. § 4, stk. 1, skal indeholde oplysninger om aftalens parter, aftaleperiode, formål, teatrets virkeområde, de konkrete mål for aftaleperioden, det økonomiske grundlag i hele aftaleperioden, lokalemæssige forhold, genforhandling af aftalen samt forhold ved ophør.

Stk. 2. Egnsteateraftalen skal endvidere indeholde oplysninger om teatrets huslejeudgifter og om finansieringen af disse udgifter.

Stk. 3. Det kommunale tilskud for det enkelte år i aftaleperioden skal være angivet i dette års priseniveau. Såfremt de årlige tilskud ønskes fremskrevet med pris- og lønudviklingen skal den ønskede regulering således indregnes i de beløb, der angives i aftalen.

Stk. 4. I egnsteateraftalen skal indgå en bestemmelse, der fastlægger, at det kommunale tilskud i et givent år, medregnet et evt. statsligt tilskud, jf. § 5, stk. 2, mindst udgør det minimumsbeløb, der fastlægges på finansloven. Dette gælder dog ikke i første aftaleperiode efter oprettelsen af et nyt egnsteater, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 5. Der kan ikke opnås refusion af tilskud, der ikke beløbsmæssigt fremgår af egnsteateraftalen, og der kan ikke i aftalen indføres genforhandlingsklausuler, der muliggør ændring af det samlede refusionsberettigede kommunale tilskud i aftaleperioden, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Kunststyrelsen kan udarbejde en vejledning om egnsteateraftaler og i øvrigt bistå kommuner og teatre ved udarbejdelse af egnsteateraftaler.

Stk. 7. Kunstrådet skal have mulighed for at kommentere forslag til egnsteateraftaler.

Stk. 8. Kunststyrelsen påser, at egnsteateraftalen opfylder betingelserne i § 4-7 og § 11, og godkender den endelige aftale.

Kapitel 5

Ansøgningsfrist

§ 8. Senest 1. april forud for det finansår, hvor en egnsteateraftale forventes at træde i kraft, fremsender kommunerne forslag til aftale, der opfylder bekendtgørelsens betingelser, og hvor det samlede kommunale tilskud til egnsteatret er fastlagt, til Kunststyrelsen. Dette gælder både for nye aftaler og for forlængelse af gældende aftaler.

Stk. 2. Det i det indsendte forslag angivne samlede kommunale tilskud kan ikke forhøjes i den endelige aftale.

Stk. 3. Kunststyrelsen offentliggør 1. maj en minimumsrefusionsprocent for det kommende år, baseret på budgetoverslaget i indeværende års finanslov, og dermed med forbehold for den faktiske bevilling.

Stk. 4. Den underskrevne aftale fremsendes til Kunstrådet til orientering senest den 31. december forud for det finansår, hvor egnsteateraftalen træder i kraft. Fristen for fremsendelse af aftaler med ikrafttræden fra 2008 er dog 1. april 2008.

Kapitel 6

Beregning og udbetaling af statsrefusion og særligt statsligt tilskud

§ 9. Statsrefusion af de kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for en beløbsramme fastlagt på finansloven.

Stk. 2. Refusion kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter.

Stk. 3. Såfremt refusionsprocenten overstiger 50, anvendes den resterende bevilling til tilskud til kvalitetsudvikling for egnsteatre, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 4. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finansloven fastsatte bevilling til egnsteaterrefusion og de samlede refusionsberettigede kommunale driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 5. Ved beregning af refusionsprocenten efter § 9, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til egnsteatre, som i overgangsfasen jf. stk. 6 er omfattet af en egnsteateraftale med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Stk. 6. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler, fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

§ 10. Staten yder et særligt driftstilskud til egnsteatre, der tidligere modtog tilskud fra en eller flere amtskommuner.

Stk. 2. Den del af statstilskuddet, som udgøres af statens tidligere refusion af amtstilskud, kan reguleres med den årlige refusionsprocent, der gælder for de kommunale tilskud til egnsteatre.

§ 11. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 2. Ved husleje forstås i denne bekendtgørelse lejeudgifter eller tilsvarende udgifter til lokaler og bygninger, som teatret disponerer over. Udgifter til lokale- og bygningsdrift som f.eks. udgifter til lys, vand, varme og rengøring betragtes ikke som husleje.

Stk. 3. Kunststyrelsen afgør, om et tilskud skal betragtes som tilskud til husleje.

§ 12. Kunststyrelsen varetager på Kulturministeriets vegne administrationen af statens bevilling til egnsteatre.

Kapitel 7

Teaterledelse

§ 13. Der må ikke uden Kulturministeriets samtykke gøres indskrænkninger i teaterledelsens ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om repertoire, engagement og øvrige kunstneriske spørgsmål, jf. teaterloven § 31, stk. 2.

Kapitel 8

Egnsteaterkonsulenter

§ 14. Kunststyrelsen ansætter op til 3 egnsteaterkonsulenter.

Stk. 2. Der ansættes mindst en konsulent fra Østdanmark og en fra Vestdanmark.

Stk. 3. Konsulenternes hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. Herunder har de bl.a. til opgave:

- 1) At yde rådgivning og bistand til kvalitetssikring og udvikling af egnsteatrene.
- 2) At yde rådgivning og bistand i forbindelse med etablering af nye egnsteatre.
- 3) At fordele tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene, jf. § 17.
- 4) At foretage evalueringer i dialog med egnsteatre og kommuner, jf. § 15.

Stk. 4. Kunststyrelsen udarbejder et kommissorium for konsulenternes virke med nærmere beskrivelse af deres arbejdsopgaver mv.

Stk. 5. Konsulenterne udarbejder årligt en rapport om deres virke.

Stk. 6. Konsulenterne ansættes af Kunststyrelsens direktør efter indstilling fra et ansættelsesudvalg bestående af repræsentanter for Foreningen af Små Teatre (FAST) og Børneteatersammenslutningen (BTS), Kunstrådet og Kunststyrelsen.

Stk. 7. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelse kan ikke finde sted.

§ 15. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 2. Evaluering finder også anvendelse for egnsteatre under egnsteateraftaler, der er indgået inden denne bekendtgørelses ikrafttræden.

Stk. 3. Konsulenterne udarbejder i dialog med teaterbranchen og Kommunernes Landsforening koncepter for evalueringer efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Såfremt egnsteaterkonsulenterne efter en evaluering i henhold til stk. 1 og 2 vurderer at teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke synes mulig, kan egnsteaterkonsulenterne indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 9 og statstilskud efter § 10 bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 5. Såfremt et teater, der på væsentlige punkter er identisk med et teater, for hvilket der tidligere er truffet afgørelse om ophør af statsrefusion, søger optagelse i egnsteaterordningen, udarbejder egnsteaterkonsulenterne en indstilling til Kunstrådet om hvorvidt det pågældende teater kan forventes at leve op til de generelle kvalitetskrav, der stilles til egnsteatre. Kunstrådet træffer på baggrund af denne indstilling afgørelse om, hvorvidt der kan opnås adgang til statsrefusion for tilskud til det pågældende teater.

§ 16. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 2, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der var gældende før lovens ikrafttræden.

Kapitel 9

Kvalitetsudvikling

§ 17. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 14.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne træffer beslutning om fordeling af tilskud, jf. stk. 1. Egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Egnsteaterkonsulenterne udarbejder kriterier for fordeling af midler fra udviklingspuljen. Kriterierne godkendes af Kunstrådet.

Kapitel 10

Regnskab og revision

§ 18. Revideret regnskab for et egnsteater godkendes at den kommune, der yder det største driftstilskud. Er staten hovedtilskudsyder godkendes regnskabet dog af Kunststyrelsen.

Stk. 2. Kommunen indsender det godkendte regnskab til Kunststyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Regnskabet skal følge den til enhver tid gældende kommunale regnskabsinstruks.

Stk. 4. Hvor staten er hovedtilskudsyder, skal det reviderede regnskab godkendes af Kunststyrelsen og følge den til enhver tid gældende regnskabsinstruks fra Kunststyrelsen.

Stk. 5. Afgivne tilsagn kan bortfalde, og udbetalt refusion og tilskud kan kræves tilbagebetalt, i tilfælde hvor tilskudsmodtager ikke opfylder refusions- og tilskudsbetingelserne eller ikke gennemfører den forudsatte aktivitet.

Kapitel 11

Ikrafttræden

§ 19. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 364 af 26. april 2006 om statsrefusion af kommunernes og amtskommunernes driftstilskud til egnsteatre.

Kulturministeriet, den 7. december 2007

Brian Mikkelsen

/Jakob Broberg Lind